ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΑΝΑΡΧΙΑ

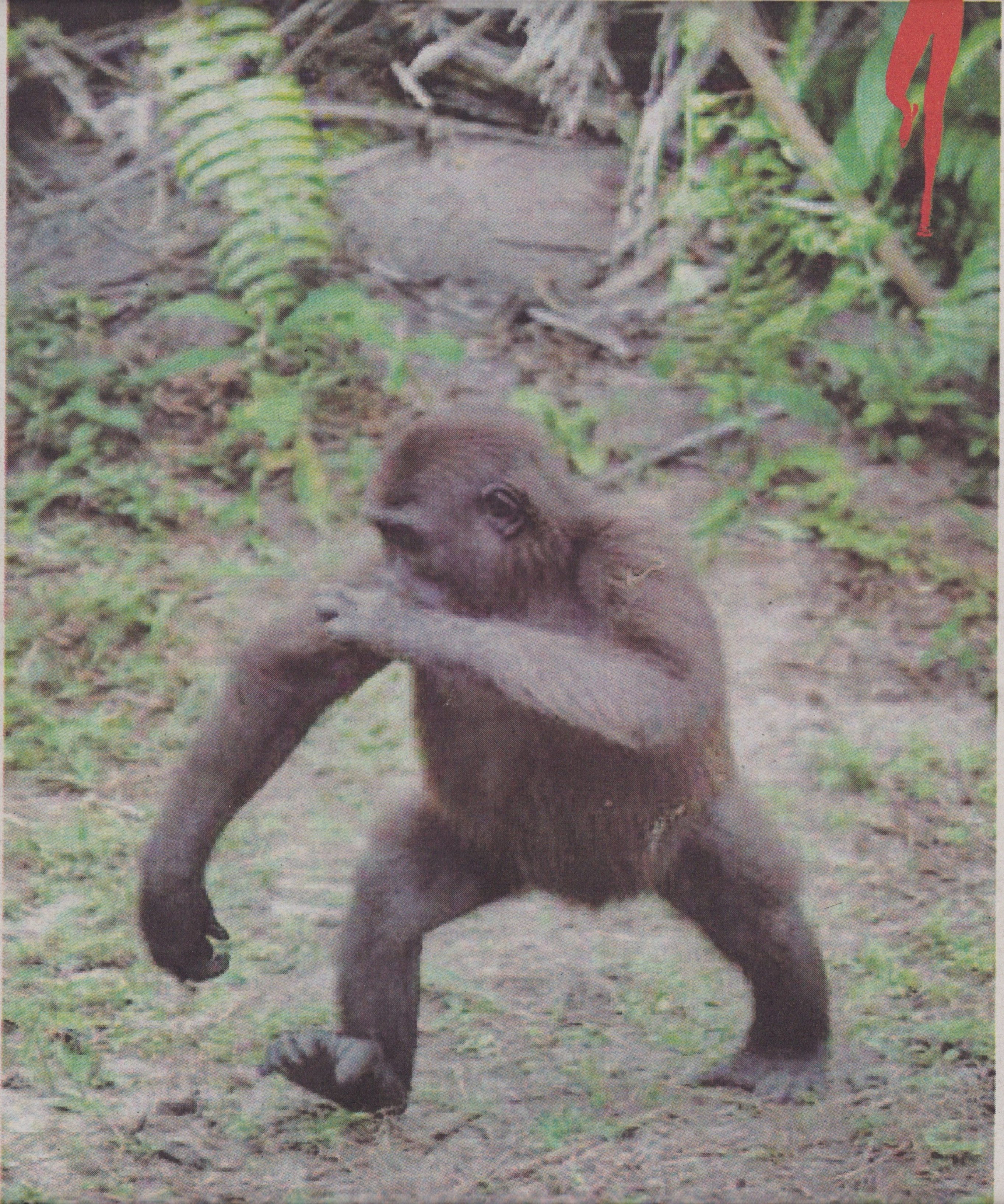
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 91
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

«Χρειαζόμαστε τη γη, το νερό και τον αέρα για να ζήσουμε. Ο στόχος των κυρίαρχων είναι να μας καταστήσουν απόλυτα εξαρτημένους. Όποιος αντιστέκεται συλλαμβάνεται ή δολοφονείται. Όταν η δάδα των εισβολέων περάσει

«Χρειαζόμαστε τη γη, το νερό και τον αέρα για να ζήσουμε. Ο στόχος των κυρίαρχων είναι να μας καταστήσουν απόλυτα εξαρτημένους. Όποιος αντιστέκεται συλλαμβάνεται ή δολοφονείται. Όταν η δάδα των εισβολέων περάσει μέσα από τη γη σας, αντιτάξτε ότι η γη και το νερό δεν πωλούνται. Η φύση δεν θα νικηθεί ούτε από τον άνθρωπο, ούτε

Όποιος αντιστέκεται συλλαμβάνεται ή δολοφονείται. Όταν η δάδα των εισβολέων περάσει μέσα από τη γη σας, αντιτάξτε ότι η γη και το νερό δεν πωλούνται. Η φύση δεν θα νικηθεί ούτε από τον άνθρωπο, ούτε από τους νόμους του».

Ανθρωποθυσίες και πανηγύρια

Η Τροία καίγεται. Τα σκυλιά τσακώνονται για το πτώμα του Έκτορα. Η Εκάβη λιθοβολείται από τα στίφη των εισβολέων. Η Ανδρομάχη μοιρολογεί ζωντανό τον Αστυάνακτα πριν τον γκρεμίσουν οι Αχαιοί από τα τείχη. Οι τραγικοί αποχαιρετισμοί δεν έχουν τέλος...

Ένα δραματικό φινάλε, χωρίς να ζημιώνει τον νικητή, αποβαίνει πάντα προς όφελος του χαμένου, έστω και μετά θάνατον. Χτίζει υστεροφημίες, συγχωρεί λάθη, παραλείψεις και εγκλήματα, τροφοδοτεί θρύλους, λαϊκές παραδόσεις, καμιά φορά και έπη. Ο Καποδίστριας και ο Τρικούπης, δύο από τους παλιούς τοποτηρητές αυτής της ανυπότακτης γωνίας των Βαλκανίων έγιναν σύμβολα, μόνο και μόνο επειδή ο πρώτος δολοφονήθηκε από την αντίπαλη κρατική συμμορία, ο δεύτερος επειδή απλώς... χρεωκόπησε. Κανείς δεν θέλει να θυμάται, τους yesmen, τους ζήτουλες και τους κακομοίρηδες.

Τέτοια λυτρωτική χάρη, καμία από τις Μεγάλες Δυνάμεις δεν είναι διατεθειμένη να κάνει για να απαλλαγούμε μια και καλή από την «ελληνική οικονομία». Συκοφαντούν και στηρίζουν, τρομοκρατούν και δανείζουν, εκβιάζουν και συμβουλεύουν. Αλίμονο, όμως, αν πάνε οι κρατικοί καταφερτζήδες μας να δανειστούν και από «αλλού» δηλαδή από τους Κινέζους. «Αλλού τρως και πίνεις και αλλού πας και τον δίνεις;», φωνασκούν με ομοβροντία οι «εταίροι». Και με το δίκιο τους. Δανείζουν πολύ ακριβότερα, απαιτούν πολλά περισσότερα, αλλά δανείζουν. Κι αυτό έχει σημασία. Σαν να φιλεύουν έναν σκύλο με κόκκαλα, μόνο που του τα πετάνε κατακέφαλα μέχρι να τον θάψουν σε έναν μεγάλο σωρό.

Αυτός βέβαια δεν είναι λόγος για τόσους πανηγυρισμούς. Οι κολαούζοι του γνωστού συγκροτήματος Ψυχάρη ξεπέρασαν πάλι τους εαυτούς τους. Το πρωτοσέλιδο των ΝΕΩΝ της 26/01 φιλοξενεί σε κεντρική θέση σκίτσο πασίγνωστου γελοιογράφου που απεικονίζει τον Παπακωνσταντίνου με ένα τσουβάλι (δανεικά) λεφτά να περιπαίζει την «κυρία Μέρκελ» για την «κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας». Τι γελοίο, όταν ένας από τους δανειστές του ελληνικού κράτους είναι η Ντόιτσε Μπανκ...

Κανείς φυσικά από τους επαΐοντες δεν μπαίνει στον κόπο να εξηγήσει τους όρους και τα ενέχυρα της νέας λεηλασίας, τί θα βγει στο σφυρί και πόσα νέα εισπρακτικά μέτρα θα επιβληθούν. Ως γνωστόν, οι πρώτες επαναστατικές διοικήσεις μέχρι το 1830, ελλείψει ΔΕΚΟ, τουρισμού και άλλων πόρων, έθεταν τη γη ως ενέχυρο για τα πρώτα δάνεια.

Μέσα σε αυτό το ζοφερό κλίμα είναι να απορεί κανείς που τόσοι μετανάστες θέλουν να γίνουν ...«Ελληνες», να αποκτήσουν «δικαιώματα» και να πληρώνουν κανονικά τους φόρους τους. Δεν το θέλουν απλώς... Το απαιτούν, το φωνάζουν, το διαδηλώνουν, το ζούνε στην κυριολεξία. Ούτε το μέγεθος της κρατικής προπαγάνδας, ούτε η πολύπλευρη αριστερή αβάντα στέκονται πια ικανές για να εξηγήσουν αυτή τη μαζική επιδημία εθελοδουλείας. Την ίδια στιγμή που οι μισοί έλληνες θα ήθελαν πολύ ευχαρίστως να ...στερηθούν των πολιτικών τους δικαιωμάτων, κάποιοι άλλοι να έχουν διανύσει χιλιάδες χιλιόμετρα αντιμετωπίζοντας μυριάδες κακουχίες, στερήσεις και καταστολή, άλλοι γαντζωμένοι σε εξατμίσεις φορτηγών και άλλοι πατικωμένοι σε κοντέινερ ίσα-ίσα για να γεμίσουν τις κάλπες του δήμου Αθηναίων και τα κρατικά ταμεία με τον ιδρώτα του προσώπου τους.

Η ζωή όμως έχει και ευχάριστες στιγμές. Κάθε χρόνο, μετά τ' Αη Γιαννιού, μικροί και μεγάλοι περιμένουν πως και πως να «δουν τους αγρότες», δηλαδή το καθιερωμένο αγροτικό φεστιβάλ που διοργανώνεται τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια στις στράτες της επικράτειας. Αυτή η «γιορτή της υπαίθρου» που περιλαμβάνει χάπενινγκς, ξέφρενα στριτ παρτυ στα εθνικά οδικά δίκτυα και υπαίθριες εκθέσεις αγροτικού εξοπλισμού και μηχανημάτων, έχει εξασφαλισμένη τηλεοπτική προβολή, εξασφαλισμένη κρατική ανοχή και το βασικότερο: εξασφαλισμένα κέρδη για τη συμπαθή τάξη των «επιχειρηματιών της υπαίθρου».

Βρέξει-χιονίσει κάθε Γενάρη, οι αγαπημένοι μας τηλεοπτικοί αγροτοσυνδικαλιστές με φόντο ατελείωτες σειρές από τα «τεθωρακισμένα της φτωχολογιάς», τα tracteurs, κλέβουν την παράσταση με τις αγριοφωνάρες τους, την αξυρισιά τους, τα αναψοκοκκινισμένα μούτρα τους (απόδειξη ότι έχουν αδικηθεί κατάφωρα) και την περιλάλητη κουτοπονηριά τους. Τους ξέρουμε πια με το μικρό τους, όλους τους εκπροσώπους των «μπλόκων», τους καημούς τους και την μεγάλη συμφορά να είσαι τσιφλικάς τη σήμερον, ενώ παράλληλα ξεδιπλώνονται στο τηλεοπτικό κοινό **οι καθιερωμένες ετήσιες ανίερες κομμουνιστοδεξιές (ΚΚΕ-ΝΔ) και δεξιοσοσιαλιστικές (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ) συμμαχίες και μέτωπα.**

Φέτος μάλιστα γίνεται πιο πιπεράτη η ιστορία αν σκεφτούμε ότι μια και μόνη Γυναίκα, η Υπουργός Κατίνα Μπατζελή, θα πρέπει να γαληνέψει όλους αυτούς τους «αγριάνθρωπους» με την δύναμη της πειθούς και των επιχειρημάτων, να τους κάνει να αδειάσουν τους δρόμους και να επιστρέψουν στα πολυτελή παχνιά τους. Ο διάλογος μεταξύ υπουργού-αγροτών είναι χαρακτηριστικός:

– *Η υπουργός μας μιλά την γλώσσα του σώματος*! (δηλαδή μας κουνιέται) ξεστόμισε ένας αγενέστατος, πράγματι, βραχνοκόκκορας.

– *Α, να χαθείς, σεξιστή*! ήρθε η ...πληρωμένη απάντηση από την Κυρία Υπουργό με μακρά προϋπηρεσία στις Βρυξέλλες.

Εδώ που τα λέμε, η οποιαδήποτε κοινωνική τάξη που θα μπορούσε με δυο εβδομάδων κλείσιμο δρόμων να κερδίσει μισό ΔΙΣ ευρώ, γιατί να μην το κάνει και του χρόνου και γιατί όχι κάθε χρονιά; Και μάλιστα όταν ο γιωργάκης υποσχέθηκε 2,5 ΔΙΣ προεκλογικά.

Κάθε χρονιά λοιπόν τα ίδια, μόνο που φέτος είναι πιο άγριοι, γκαρίζουν περισσότερο, θέλουν, θέλουν, θέλουν. Άσε που ο περσινός **(επί ΝΔ)** άχρωμος και άγευστος Μπούτας του ΚΚΕ, φέτος **(επί ΠΑΣΟΚ)** άφησε μούσια και απειλεί με νέο Κιλελέρ, αυτή τη φορά στο Κολωνάκι. Τι στην οργή θέλουν;

Μα, τις επιδοτήσεις ΜΑΣ. Τις κρατικές ενισχύσεις ΜΑΣ. Το τζάμπα πετρέλαιο ΜΑΣ. Η πιο παραγωγική τάξη είμαστε ΕΜΕΙΣ. Αν πάντως κάποιοι νομίζουν ότι οι αγρο-ατομικιστές μας θα αρκεστούν μόνο σ' αυτά, είναι γελασμένοι. Ο καπετάν Μπούτας ζήτησε μέσω τηλεοπτικού σταθμού, ούτε λίγο ούτε πολύ, «βασικό μισθό αγρότη»! Να μια ενδιαφέρουσα πρόταση!

Αυτός ο ιδιότυπος μηδενισμός (που, εκτός από τα άλλα, θεωρεί τους υπόλοιπους παράσιτα και κοπρίτες) είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα εξουσιαστικών ομάδων που τυγχάνουν μεγάλων προνομίων, διαθέτουν πολιτικές καβάτζες, μπορούν να πιέσουν αποτελεσματικά λόγω της θέσης τους στον κρα-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αν πιστέψουμε τον καθημερινό βομβαρδισμό που δεχόμαστε περί χρεωκοπίας του ελληνικού κράτους και έξοδο από την ευρωζώνη θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι το παλαιό σοσιαλιστικό σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» που υιοθετούσε το Πασοκ του Ανδρέα Παπανδρέου, που καλούσε για έξοδο από την ΕΟΚ, πράγμα που ζητούσαν και τα αριστερά κόμματα, θα γίνει, έστω και

Ανθρωποθυσίες και πανηγύρια

Η Τροία καίγεται. Τα σκυλιά τσακώνονται για το πτώμα του Έκτορα. Η Εκάβη λιθοβολείται από τα στίφη των εισβολέων. Η Ανδρομάχη μοιρολογεί ζωντανό τον Αστυάνακτα πριν τον γκρεμίσουν οι Αχαιοί από τα τείχη. Οι τραγικοί αποχαιρετισμοί δεν έχουν τέλος...

Ένα δραματικό φινάλε, χωρίς να ζημιώνει τον νικητή, αποβαίνει πάντα προς όφελος του χαμένου, έστω και μετά θάνατον. Χτίζει υστεροφημίες, συγχωρεί λάθη, παραλείψεις και εγκλήματα, τροφοδοτεί θρύλους, λαϊκές παραδόσεις, καμιά φορά και έπη. Ο Καποδίστριας και ο Τρικούπης, δύο από τους παλιούς τοποτηρητές αυτής της ανυπότακτης γωνίας των Βαλκανίων έγιναν σύμβολα, μόνο και μόνο επειδή ο πρώτος δολοφονήθηκε από την αντίπαλη κρατική συμμορία, ο δεύτερος επειδή απλώς... χρεωκόπησε. Κανείς δεν θέλει να θυμάται, τους yesmen, τους ζήτουλες και τους κακομοίρηδες.

Τέτοια λυτρωτική χάρη, καμία από τις Μεγάλες Δυνάμεις δεν είναι διατεθειμένη να κάνει για να απαλλαγούμε μια και καλή από την «ελληνική οικονομία». Συκοφαντούν και στηρίζουν, τρομοκρατούν και δανείζουν, εκβιάζουν και συμβουλεύουν. Αλίμονο, όμως, αν πάνε οι κρατικοί καταφερτζήδες μας να δανειστούν και από «αλλού» δηλαδή από τους Κινέζους. «Αλλού τρως και πίνεις και αλλού πας και τον δίνεις;»,

τσουβάλι (δανεικά) λεφτά να περιπαίζει την «κυρία Μέρκελ» για την «κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας». Τι γελοίο, όταν ένας από τους δανειστές του ελληνικού κράτους είναι η Ντόιτσε Μπανκ...

Κανείς φυσικά από τους επαΐοντες δεν μπαίνει στον κόπο να εξηγήσει τους όρους και τα ενέχυρα της νέας λεηλασίας, τί θα βγει στο σφυρί και πόσα νέα εισπρακτικά μέτρα θα επιβληθούν. Ως γνωστόν, οι πρώτες επαναστατικές διοικήσεις μέχρι το 1830, ελλείψει ΔΕΚΟ, τουρισμού και άλλων πόρων, έθεταν τη γη ως ενέχυρο για τα πρώτα δάνεια.

Μέσα σε αυτό το ζοφερό κλίμα είναι να απορεί κανείς που τόσοι μετανάστες θέλουν να γίνουν ...«Ελληνες», να αποκτήσουν «δικαιώματα» και να πληρώνουν κανονικά τους φόρους τους. Δεν το θέλουν απλώς... Το απαιτούν, το φωνάζουν, το διαδηλώνουν, το ζούνε στην κυριολεξία. Ούτε το μέγεθος της κρατικής προπαγάνδας, ούτε η πολύπλευρη αριστερή αβάντα στέκονται πια ικανές για να εξηγήσουν αυτή τη μαζική επιδημία εθελοδουλείας. Την ίδια

γροτικό φεστιβάλ που διοργανώνεται τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια στις στράτες της επικράτειας. Αυτή η «γιορτή της υπαίθρου» που περιλαμβάνει χάπενινγκς, ξέφρενα στριτ πάρτυ στα εθνικά οδικά δίκτυα και υπαίθριες εκθέσεις αγροτικού εξοπλισμού και μηχανημάτων, έχει εξασφαλισμένη τηλεοπτική προβολή, εξασφαλισμένη κρατική ανοχή και το βασικότερο: εξασφαλισμένα κέρδη για τη συμπαθή τάξη των «επιχειρηματιών της υπαίθρου».

Βρέξει-χιονίσει κάθε Γενάρη, οι αγαπημένοι μας τηλεοπτικοί αγροτοσυνδικαλιστές με φόντο ατελείωτες σειρές από τα «τεθωρακισμένα της φτωχολογιάς», τα tracteurs, κλέβουν την παράσταση με τις αγριοφωνάρες τους, την αξυρισιά τους, τα αναψοκοκκινισμένα μούτρα τους (απόδειξη ότι έχουν αδικηθεί κατάφωρα) και την περιλάλητη κουτοπονηριά τους. Τους ξέρουμε πια με το μικρό τους, όλους τους εκπροσώπους των «μπλόκων», τους καημούς τους και την μεγάλη συμφορά να είσαι τσιφλικάς τη σήμερον, ενώ παράλληλα ξεδιπλώνονται στο τηλεοπτικό κοινό **οι καθιερωμένες ετήσιες**

σώματος; (δηλαδή μας κουνιέται) ξεστομίσε ένας αγενέστατος, πράγματι, βραχνοκόκκορας.

– *Α, να χαθείς, σεξιστή*! ήρθε η ...πληρωμένη απάντηση από την Κυρία Υπουργό με μακρά προϋπηρεσία στις Βρυξέλλες.

Εδώ που τα λέμε, η οποιαδήποτε κοινωνική τάξη που θα μπορούσε με δυο εβδομάδων κλείσιμο δρόμων να κερδίσει μισό ΔΙΣ ευρώ, γιατί να μην το κάνει και του χρόνου και γιατί όχι κάθε χρονιά; Και μάλιστα όταν ο γιωργάκης υποσχέθηκε 2,5 ΔΙΣ προεκλογικά.

Κάθε χρονιά λοιπόν τα ίδια, μόνο που φέτος είναι πιο άγριοι, γκαρίζουν περισσότερο, θέλουν, θέλουν, θέλουν. Άσε που ο περσινός **(επί ΝΔ)** άχρωμος και άγευστος Μπούτας του ΚΚΕ, φέτος **(επί ΠΑΣΟΚ)** άφησε μούσια και απειλεί με νέο Κιλελέρ, αυτή τη φορά στο Κολωνάκι. Τι στην οργή θέλουν;

Μα, τις επιδοτήσεις ΜΑΣ. Τις κρατικές ενισχύσεις ΜΑΣ. Το τζάμπα πετρέλαιο ΜΑΣ. Η πιο παραγωγική τάξη είμαστε ΕΜΕΙΣ. Αν πάντως κάποιοι νομίζουν ότι οι αγρο-ατομικιστές μας θα αρκεστούν μόνο σ' αυτά, είναι γελασμένοι. Ο καπετάν Μπούτας ζήτησε μέσω τηλεοπτικού σταθμού, ούτε λίγο ούτε πολύ, «βασικό μισθό αγρότη»! Να μια ενδιαφέρουσα πρόταση!

Αυτός ο ιδιότυπος μηδενισμός (που, εκτός από τα άλλα, θεωρεί τους υπόλοιπους παράσιτα και κοπρίτες) είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα εξουσιαστικών ομάδων που τυγχάνουν μεγάλων προνομίων, διαθέτουν πολιτικές καβάτζες, μπορούν να πιέσουν αποτελεσματικά λόγω της θέσης τους στον κρατικό μηχανισμό και –τι φυσικό– θέλουν περισσότερα. Καμιά φορά μέσω των αριστερών αβανταδόρων πλασάρουν και κάποιο ιδεολόγημα που όμως αποδεικνύεται πάντα φενάκη. Κοντινό παράδειγμα οι επίσης συμπαθείς λιμενεργάτες που τάχα κατακεραύνωναν την ιδιωτικοποίηση μέρους του ΟΛΠ στους Κινέζους. Για τα «εφάπαξ» και τα προνόμια τους έκαναν τόση φασαρία!

Η λεηλασία της υπαίθρου απο το κράτος βρήκε συνενόχους και συνοδοιπόρους τους κτηματίες. Το κράτος ξέρει να ανταμοίβει τους υπαλλήλους του. Ξεφούσκωσε μεν τα λάστιχα των αγροτών το 1997, φούσκωσε όμως τα ποσοστά του ΚΚΕ, ανταμείβοντας τον ίδιο τον Μπούτα των μπλόκων, με μια θέση ευρωβουλευτή. Οι μονοκαλλιέργειες, τα συνθετικά εντομοκτόνα και ζιζανιοκτόνα, τα μεταλλαγμένα, οι εκχερσώσεις, η καταστροφή του υδροφόρου ορίζοντα, οι οικοπεδοποιήσεις και η ακρίβεια των αγροτικών προϊόντων επιδοτήθηκαν, επιδο-

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ
***
Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοιχτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***
Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο
της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αν πιστέψουμε τον καθημερινό βομβαρδισμό που δεχόμαστε περί χρεωκοπίας του ελληνικού κράτους και έξοδο από την ευρωζώνη θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι το παλαιό σοσιαλιστικό σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» που υιοθετούσε το Πασοκ του Ανδρέα Παπανδρέου, που καλούσε για έξοδο από την ΕΟΚ, πράγμα που ζητούσαν και τα αριστερά κόμματα, θα γίνει, έστω και καθυστερημένα, πραγματικότητα...

Μάλλον όμως η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Ακόμα και να ήθελε το ελληνικό κράτος να χρεοκοπήσει ή να εξέλθει της ευρωζώνης, είναι προφανές ότι δεν θα του επιτρεπόταν να έχει αυτή την «επιλογή». Ο τελευταίος, λοιπόν, ηγέτης της δυναστείας Παπανδρέου θα καταγραφεί ως ο ηγέτης που υπό επίσημη επιτροπεία θα επιβάλλει στο κόσμο να «ματώσει» στα πλαίσια του νέου λεγόμενου Σταθεροποιητικού Προγράμματος, που συντάχθηκε με τη στενή συνεργασία και καθοδήγηση της Κομισιόν.

Οι προθεσμίες, εξαγγέλλεται, ότι είναι πλέον ασφυκτικές, ότι τα περιθώρια «ελιγμών» μηδαμινά, ότι οι «κουτόφραγκοι» ξύπνησαν και πλέον είναι θυμωμένοι με τους δαιμόνιους έλληνες που τόσα χρόνια τους ξεγελούσαν και κατόρθωναν να καταναλώνουν περισσότερα από όσα παρήγαγαν.

Και ενώ τα αγροτικά πανηγύρια που ονομάζονται αγωνιστικές κινητοποιήσεις οδεύουν προς το σύνηθες ήρεμο τέλος τους –εκτός απροόπτου–, δεν λείπουν οι επίσης συνήθεις ψίθυροι και φημολογίες περί «επαπειλούμενης» προβοκάτσιας σε εθνικά θέματα, που μπορεί να εκδηλωθεί ενώ η «χώρα περνάει δύσκολες στιγμές».

Τα ΜΜΕ στο γνωστό τους ρόλο. Να προβάλουν όσα συμφέρουν την εξουσία, πάντα με το αζημίωτο: επιχορηγήσεις, επιδοτήσεις και πάντα να έχουν χρέη

συμμορία, ο δεύτερος επειδή απλώς... χρεωκόπησε. Κανείς δεν θέλει να θυμάται, τους yesmen, τους ζήτουλες και τους κακομοίρηδες.

Τέτοια λυτρωτική χάρη, καμία από τις Μεγάλες Δυνάμεις δεν είναι διατεθειμένη να κάνει για να απαλλαγούμε μια και καλή από την «ελληνική οικονομία». Συκοφαντούν και στηρίζουν, τρομοκρατούν και δανείζουν, εκβιάζουν και συμβουλεύουν. Αλίμονο, όμως, αν πάνε οι κρατικοί καταφερτζήδες μας να δανειστούν και από «αλλού» δηλαδή από τους Κινέζους. «Αλλού τρως και πίνεις και αλλού πας και τον δίνεις;»,

ούτε η πολύπλευρη αριστερή αβάντα στέκονται πια ικανές για να εξηγήσουν αυτή τη μαζική επιδημία εθελοδουλείας. Την ίδια

μεγάλη συμφορά να είσαι τσιφλικάς τη σήμερον, ενώ παράλληλα ξεδιπλώνονται στο τηλεοπτικό κοινό **οι καθιερωμένες ετήσιες**

νισχύσεις ΜΑΣ. Το τζάμπα πετρέλαιο ΜΑΣ. Η πιο παραγωγική τάξη είμαστε ΕΜΕΙΣ. Αν πάντως κάποιοι νομίζουν ότι οι αγρο-ατομικιστές μας θα αρκεστούν μόνο σ' αυτά, είναι γελασμένοι. Ο καπετάν Μπούτας ζήτησε μέσω τηλεοπτικού σταθμού, ούτε λίγο ούτε πολύ, «βασικό μισθό αγρότη»! Να μια ενδιαφέρουσα πρόταση!

Αυτός ο ιδιότυπος μηδενισμός (που, εκτός από τα άλλα, θεωρεί τους υπόλοιπους παράσιτα και κοπρίτες) είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα εξουσιαστικών ομάδων που τυγχάνουν μεγάλων προνομίων, διαθέτουν πολιτικές καβάτζες, μπορούν να πιέσουν αποτελεσματικά λόγω της θέσης τους στον κρατικό μηχανισμό και –τι φυσικό– θέλουν περισσότερα. Καμιά φορά μέσω των αριστερών αβανταδόρων πλασάρουν και κάποιο ιδεολόγημα που όμως αποδεικνύεται πάντα φενάκη. Κοντινό παράδειγμα οι επίσης συμπαθείς λιμενεργάτες που τάχα κατακεραύνωναν την ιδιωτικοποίηση μέρους του ΟΛΠ στους Κινέζους. Για τα «εφάπαξ» και τα προνόμια τους έκαναν τόση φασαρία!

Η λεηλασία της υπαίθρου απο το κράτος βρήκε συνενόχους και συνοδοιπόρους τους κτηματίες. Το κράτος ξέρει να ανταμοίβει τους υπαλλήλους του. Ξεφούσκωσε μεν τα λάστιχα των αγροτών το 1997, φούσκωσε όμως τα ποσοστά του ΚΚΕ, ανταμείβοντας τον ίδιο τον Μπούτα των μπλόκων, με μια θέση ευρωβουλευτή. Οι μονοκαλλιέργειες, τα συνθετικά εντομοκτόνα και ζιζανιοκτόνα, τα μεταλλαγμένα, οι εκχερσώσεις, η καταστροφή του υδροφόρου ορίζοντα, οι οικοπεδοποιήσεις και η ακρίβεια των αγροτικών προϊόντων επιδοτήθηκαν, επιδοτούνται και θα επιδοτούνται εσαεί από το κράτος όπως και κάθε άλλη αντιανθρώπινη μεθόδευση και δραστηριότητα. Καμία μασκαράτα «κινητοποιήσεων» δεν μπορεί να κρύψει το σκουληκοφαγωμένο εξουσιαστικό της προσωπείο, ούτε μπορεί να υποκαταστήσει την δίκαιη κοινωνική οργή των πραγματικά φτωχών αγροτών.

Λεόν

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5–7μμ
***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη
5.30 – 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας
69 92 23 12 86
***

Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται
κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο
της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)
****

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ
επιστολές ή δέματα,
θα πρέπει να απευθύνονται
στον Παναγιώτη Διόλιο,
ή στο Γιώργο Βλασσόπουλο
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
& το τηλέφωνο επικοινωνίας
69 73 79 92 07

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αν πιστέψουμε τον καθημερινό βομβαρδισμό που δεχόμαστε περί χρεωκοπίας του ελληνικού κράτους και έξοδο από την ευρωζώνη θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι το παλαιό σοσιαλιστικό σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» που υιοθετούσε το Πασοκ του Ανδρέα Παπανδρέου, που καλούσε για έξοδο από την ΕΟΚ, πράγμα που ζητούσαν και τα αριστερά κόμματα, θα γίνει, έστω και καθυστερημένα, πραγματικότητα...

Μάλλον όμως η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Ακόμα και να ήθελε το ελληνικό κράτος να χρεοκοπήσει ή να εξέλθει της ευρωζώνης, είναι προφανές ότι δεν θα του επιτρεπόταν να έχει αυτή την «επιλογή». Ο τελευταίος, λοιπόν, ηγέτης της δυναστείας Παπανδρέου θα καταγραφεί ως ο ηγέτης που υπό επίσημη επιτροπεία θα επιβάλλει στο κόσμο να «ματώσει» στα πλαίσια του νέου λεγόμενου Σταθεροποιητικού Προγράμματος, που συντάχθηκε με τη στενή συνεργασία και καθοδήγηση της Κομισιόν.

Οι προθεσμίες, εξαγγέλλεται, ότι είναι πλέον ασφυκτικές, ότι τα περιθώρια «ελιγμών» μηδαμινά, ότι οι «κουτόφραγκοι» ξύπνησαν και πλέον είναι θυμωμένοι με τους δαιμόνιους έλληνες που τόσα χρόνια τους ξεγελούσαν και κατόρθωναν να καταναλώνουν περισσότερα από όσα παρήγαγαν.

Και ενώ τα αγροτικά πανηγύρια που ονομάζονται αγωνιστικές κινητοποιήσεις οδεύουν προς το σύνηθες ήρεμο τέλος τους –εκτός απροόπτου–, δεν λείπουν οι επίσης συνήθεις ψίθυροι και φημολογίες περί «επαπειλούμενης» προβοκάτσιας σε εθνικά θέματα, που μπορεί να εκδηλωθεί ενώ η «χώρα περνάει δύσκολες στιγμές».

Τα ΜΜΕ στο γνωστό τους ρόλο. Να προβάλουν όσα συμφέρουν την εξουσία, πάντα με το αζημίωτο: επιχορηγήσεις, επιδοτήσεις και πάντα να έχουν χρέη που δεν εξοφλούνται ποτέ. Και από την άλλη να σχίζουν τα ιμάτια τους οι, τουλάχιστον, αργυρώνητοι δημοσιογράφοι, για τους υπερβολικούς μισθούς –άλλων κατηγοριών– υπαλλήλων του συστήματος.

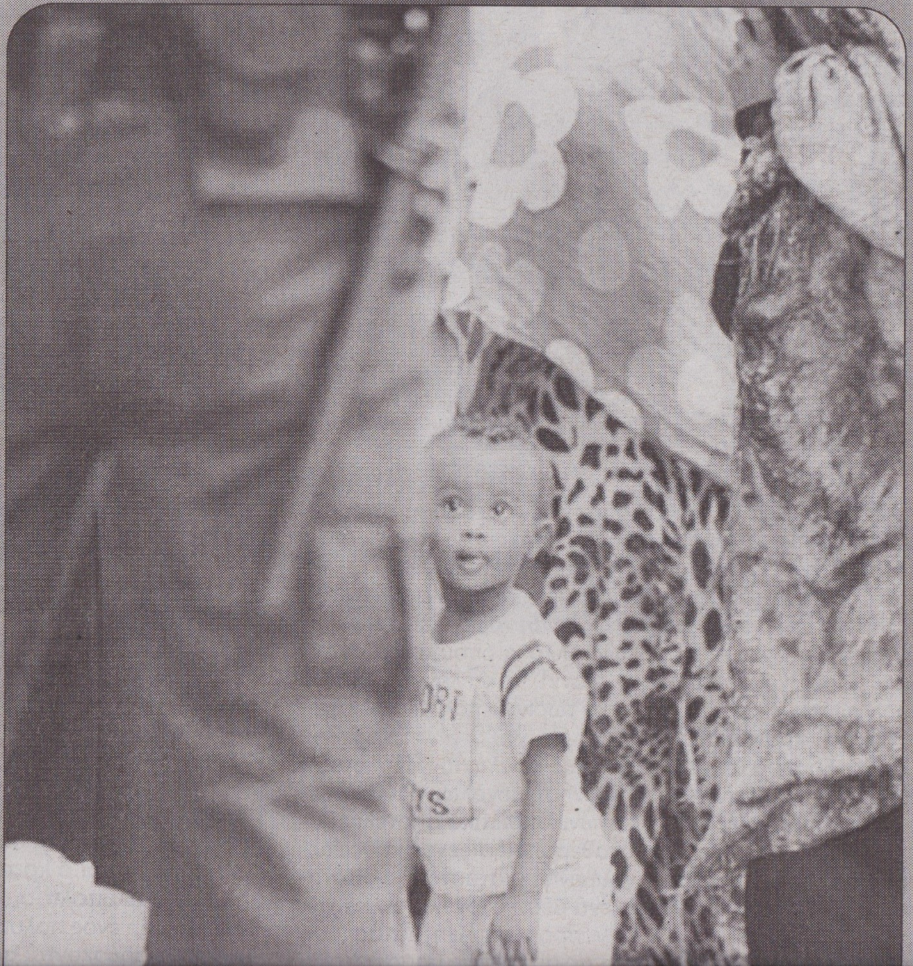
Μέσα σ' όλα αυτά υπάρχει κι ένα ερώτημα που κάποιους ...κατατρώει: Ανήκει στις αγωνιστικές παραδόσεις της αριστεράς, η ΚΑΤΑΔΟΣΗ στις κρατικές αρχές, η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ των υπεύθυνων εθνικιστών για την επίθεση στην πρόσφατη συγκέντρωση αριστερών στους Αμπελοκήπους –που παραπέμφθηκαν μάλιστα με τον κουκουλονόμο– ή μήπως και αυτά είναι ψιλά γράμματα;

Μπορεί, λοιπόν, να φανταστεί κανείς τι θα γίνει, αν πάρουν οι αριστεροί κανένα υπουργείο σε περίπτωση κυβερνητικής συνεργασίας τους με το Πασοκ. Ή μήπως για κάτι τέτοιο εκπαιδεύονται;

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ, ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΑ και ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Ιθαγενής ή αλλοδαπός, ντόπιος ή ξένος;

Αυτά τα ερωτήματα έρχονται συχνά πυκνά να τονίσουν διάφορες πλευρές της εξουσιαστικής κατάστασης με την οποία επιχειρείται να βαθύνουν ακόμα περισσότερο οι διαχωρισμοί ανάμεσα στις διάφορες ομάδες ανθρώπων.

Όλα αυτά έρχονται στην επικαιρότητα με έντονο τρόπο μετά την επικείμενη ψήφιση του νόμου για την ιθαγένεια. Σύμφωνα μ' αυτό το νόμο θα αποκτήσουν την ελληνική υπηκοότητα ορισμένες κατηγορίες αλλοδαπών κι όχι όλοι ανεξαιρέτως, όπως ισχυρίζεται μία από τις αντιτιθέμενες προς το νομοσχέδιο τοποθετήσεις.

Η αλήθεια είναι, πάντως, πως ένας σημαντικός αριθμός αλλοδαπών θα αποκτήσει την λεγόμενη ελληνική ιθαγένεια. Κι αυτό ήταν αναμενόμενο. Αποτελεί μέρος της συνολικότερης κατάστασης που έχει προκληθεί τόσο στον Ευρωπαϊκό και ελλαδικό χώρο, όσο και ευρύτερα.

Είναι φανερό πως η τεράστια κίνηση εκατομμυρίων ανθρώπων σε διάφορες περιοχές του πλανήτη κατά την τελευταία εικοσαετία, **είναι προϊόν των διαδικασιών ενοποίησης και επανενοποίησης της κυριαρχίας στην Ευρώπη και παγκόσμια.** Αυτή η διαδικασία, που πήρε εκτεταμένες διαστάσεις μετά την δήθεν κατάρρευση του λεγόμενου ανατολικού μπλοκ (κυριαρχίας), είναι χαρακτηριστικό πως -παρ' όλο τον φαινομενικά άτακτο και χαοτικό χαρακτήρα της- στην πραγματικότητα διέπεται από την λογική της κυριαρχίας.

Πριν, όμως, προχωρήσουμε στην καταγραφή αυτής της λογικής, είναι χρήσιμο να δώσουμε τα χαρακτηριστικά όλων αυτών των εκατομμυρίων ανθρώπων που μετακινούνται από το ένα σημείο στο άλλο και οι οποίοι χαρακτηρίζονται με το γενικό όνομα μετανάστες.

Η πραγματικότητα, βέβαια, είναι πως πρόκειται για αλλοδαπούς, ανθρώπους δηλαδή που έρχονται από ένα άλλο μέρος της γης. Οι άνθρωποι αυτοί διακρίνονται σε μετανάστες και πρόσφυγες. Σε αντίθεση με τους μετανάστες, πρόσφυγες είναι αυτοί που έφυγαν από ένα μέρος της γης οι πρόσφυγες από την Παλαιστίνη, σαν αποτέλεσμα των διωγμών που ακολούθησαν την κατασκευή του Ισραηλινού κράτους στην περιοχή το 1948 κ.λπ. Το κύριο χαρακτηριστικό των προσφύγων είναι πως η απομάκρυνσή τους από ένα τόπο οφείλεται σε βίαιες εξαναγκαστικές συνθήκες.

Ο μετανάστης, από την άλλη, βρίσκεται σε μια διαφορετική κατάσταση. Φεύγει από ένα τόπο που ζούσε προηγουμένως επιδιώκοντας να ζήσει με διαφορετικό τρόπο, προσβλέποντας σε οικονομικά οφέλη και επιδιώκοντας να ενταχθεί σε κάποιο κράτος. Προκειμένου να επιτύχει αυτούς τους στόχους, ο μετανάστης θα δεχθεί και θα υποστεί -όπως και ο πρόσφυγας άλλωστε- μια σειρά από εξευτελισμούς και απάνθρώπινες καταστάσεις, που σε πολλές περιπτώσεις θα τον οδηγήσουν και στο θάνατο. Όλοι γνωρίζουμε πως δεν είναι λίγοι οι άνθρωποι που έχασαν τη ζωή τους την τελευταία εικοσαετία στον ελλαδικό χώρο ή στην προσπάθειά τους να περάσουν σ' αυτόν. Πνιγμένοι στα κύματα του Αιγαίου πελάγους, δολοφονημένοι στις χαράδρες και τα περάσματα των συνόρων από συνοριοφύλακες και διακινητές σωμάτων και πραγμάτων, νεκροί ή ακρωτηριασμένοι από νάρκες, πυροβολημένοι από διάφορους «αγανακτισμένους».

Ένα ακόμη σημαντικό σημείο, που θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν, είναι ότι ο πρόσφυγας που κινείται στην κατεύθυνση της οικονομικής του αποκατάστασης και της εγκατάστασής του σε μόνιμη βάση ή για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα σε χώρα που δεν γειτονεύει με τον χώρο που ζούσε μέχρι προ τινός βρίσκεται σε μια κατάσταση, όπου πλησιάζει περισσότερο προς τα χαρακτηριστικά του μετανάστη. Από αυτό το γεγονός και προκειμένου να «καλυφθεί» και η άρνηση των κρατών να αναγνωρίσουν μια περιοχή ως εμπόλεμη ζώνη, έχει εφευρεθεί ο όρος του «οικονομικού» μετανάστη, εξυπονοώντας πως υπάρχει και ο πολιτικός μετανάστης. Είναι μια πολιτική προσπάθεια διαχείρισης μιας εξουσιαστικής πραγματικότητας από τη μεριά των τεχνικών της εξουσίας. Όμως άλλο πρόσφυγας κι άλλο η μικτή συνθήκη, στην οποία βρίσκεται αυτός που βαφτίζε-

φιση του νόμου για την ιθαγένεια. Συμφωνα μ' αυτό το νόμο θα αποκτήσουν την ελληνική υπηκοότητα ορισμένες κατηγορίες αλλοδαπών κι όχι όλοι ανεξαιρέτως, όπως ισχυρίζεται μία από τις αντιτιθέμενες προς το νομοσχέδιο τοποθετήσεις.

Η αλήθεια είναι, πάντως, πως ένας σημαντικός αριθμός αλλοδαπών θα αποκτήσει την λεγόμενη ελληνική ιθαγένεια. Κι αυτό ήταν αναμενόμενο. Αποτελεί μέρος της συνολικότερης κατάστασης που έχει προκληθεί τόσο στον Ευρωπαϊκό και ελλαδικό χώρο, όσο και ευρύτερα.

Είναι φανερό πως η τεράστια κίνηση εκατομμυρίων ανθρώπων σε διάφορες περιοχές του πλανήτη κατά την τελευταία εικοσαετία, **είναι προϊόν των διαδικασιών ενοποίησης και επανενοποίησης της κυριαρχίας στην Ευρώπη και παγκόσμια.** Αυτή η διαδικασία, που πήρε εκτεταμένες διαστάσεις μετά την δήθεν κατάρρευση του λεγόμενου ανατολικού μπλοκ (κυριαρχίας), είναι χαρακτηριστικό πως -παρ' όλο τον φαινομενικά άτακτο και χαοτικό χαρακτήρα της- στην πραγματικότητα διέπεται από την λογική της κυριαρχίας.

Πριν, όμως, προχωρήσουμε στην καταγραφή αυτής της λογικής, είναι χρήσιμο να δώσουμε τα χαρακτηριστικά όλων αυτών των εκατομμυρίων ανθρώπων που μετακινούνται από το ένα σημείο στο άλλο και οι οποίοι χαρακτηρίζονται με το γενικό όνομα μετανάστες.

Η πραγματικότητα, βέβαια, είναι πως πρόκειται για αλλοδαπούς, ανθρώπους δηλαδή που έρχονται από ένα άλλο μέρος της γης. Οι άνθρωποι αυτοί διακρίνονται σε μετανάστες και πρόσφυγες. Σε αντίθεση με τους μετανάστες, πρόσφυγες είναι αυτοί που έφυγαν από ένα μέρος της γης προκειμένου να αποφύγουν την φυσική τους εξόντωση. Ο κίνδυνος μπορεί να προέρχεται από την εγκαθίδρυση στο τόπο τους ενός καθεστώτος ή την κατάκτηση της περιοχής που ζουν από στρατεύματα άλλου κράτους. Συνήθως οι πρόσφυγες καταφεύγουν σε γειτονικές περιοχές ή κράτη και θεωρούν την φυγή τους προσωρινή, προσβλέποντας στην επιστροφή τους.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι οι πρόσφυγες από τη Μ. Ασία το 1922, οι πρόσφυγες από τη Ρουάντα στα μέσα της δεκαετίας του 1990, μετά από τις εκατοντάδες χιλιάδες σφαγιασθέντων ανθρώπων της φυλής Τούτσι από τους Χούτου,

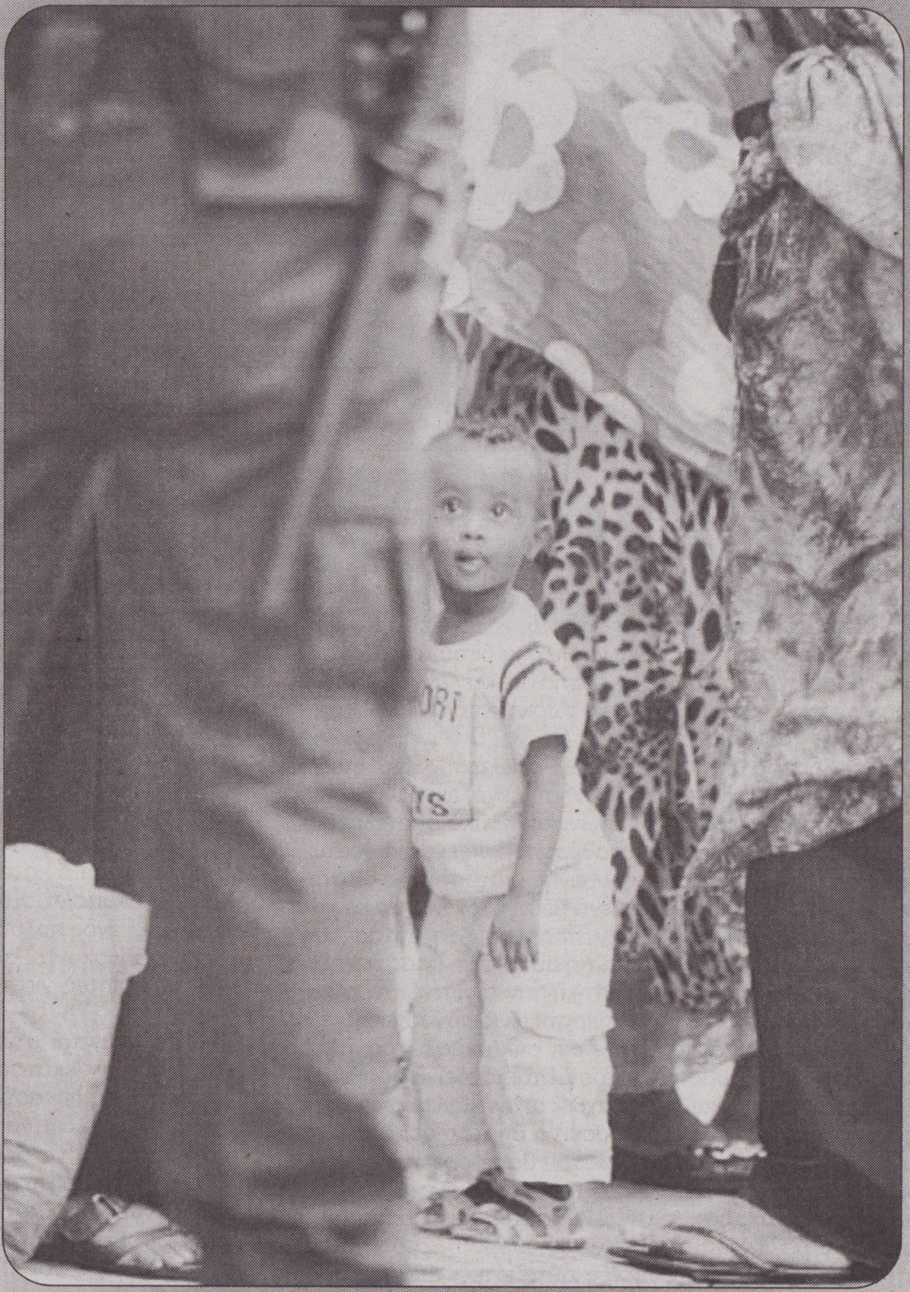
ΔΙΑΔΡΟΜΗ

πο, προσβλέποντας σε οικονομικά οφέλη και επιδιώκοντας να ενταχθεί σε κάποιο κράτος. Προκειμένου να επιτύχει αυτούς τους στόχους, ο μετανάστης θα δεχθεί και θα υποστεί -όπως και ο πρόσφυγας άλλωστε- μια σειρά από εξευτελισμούς και αντιανθρώπινες καταστάσεις, που σε πολλές περιπτώσεις θα τον οδηγήσουν και στο θάνατο. Όλοι γνωρίζουμε πως δεν είναι λίγοι οι άνθρωποι που έχασαν τη ζωή τους την τελευταία εικοσαετία στον ελλαδικό χώρο ή στην προσπάθειά τους να περάσουν σ' αυτόν. Πνιγμένοι στα κύματα του Αιγαίου πελάγους, δολοφονημένοι στις χαράδρες και τα περάσματα των συνόρων από συνοριοφύλακες και διακινητές σωμάτων και πραγμάτων, νεκροί ή ακρωτηριασμένοι από νάρκες, πυροβολημένοι από διάφορους «αγανακτισμένους».

Ένα ακόμη σημαντικό σημείο, που θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν, είναι ότι ο πρόσφυγας που κινείται στην κατεύθυνση της οικονομικής του αποκατάστασης και της εγκατάστασής του σε μόνιμη βάση ή για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα σε χώρα που δεν γειτονεύει με τον χώρο που ζούσε μέχρι προ τινός βρίσκεται σε μια κατάσταση, όπου πλησιάζει περισσότερο προς τα χαρακτηριστικά του μετανάστη. Από αυτό το γεγονός και προκειμένου να «καλυφθεί» και η άρνηση των κρατών να αναγνωρίσουν μια περιοχή ως εμπόλεμη ζώνη, έχει εφευρεθεί ο όρος του «οικονομικού» μετανάστη, εξυπονοώντας πως υπάρχει και ο πολιτικός μετανάστης. Είναι μια πολιτική προσπάθεια διαχείρισης μιας εξουσιαστικής πραγματικότητας από τη μεριά των τεχνικών της εξουσίας. Όμως άλλο πρόσφυγας κι άλλο η μικτή συνθήκη, στην οποία βρίσκεται αυτός που βαφτίζεται σιωπηλά ή φανερά ως «πολιτικός» μετανάστης. Όσο πιο θολή παρουσιάζεται μια κατάσταση τόσο πιο περίπλοκα και αντικοινωνικά είναι τα ζητήματα που παρουσιάζονται.

Πάντως είναι αδιαμφισβήτητο πως όλος αυτός ο ανεξέλεγκτος πληθυσμός δεν αποτελείται μόνο από άτομα με καλές διαθέσεις. Και θα πρέπει να παραδεχτούμε πως αρκετοί άνθρωποι του ελλαδικού χώρου έχουν υποστεί τις κακόβουλες διαθέσεις και ενέργειες από ένα μέρος αυτού του συνόλου. Η συλλήβδην «αγιοποίηση» ανθρώπων μόνο στην εξαπάτηση και στην πολιτική εκμετάλλευσης αποσκοπεί, κατασκευάζοντας ψέματα και μύθους. Αυτό εφαρμόζεται για πολιτικούς, κυρίως, λόγους σε σχέση με διάφορες ετερόκλητες ομάδες ανθρώπων, οι οποίες έχουν υπο-

ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

όχι μόνο δεν ωφελείται η όποια «υπόθεση» αλλά, αντίθετα, βλάπτεται ανεπανόρθωτα ο αγώνας για την ελευθερία και την αδελφοσύνη των ανθρώπων, που αναδεικνύεται μόνο μέσα από την ειλικρίνεια και την

Είναι κοινή διαπίστωση πως παρ' ότι σ' αυτές τις δύο δεκαετίες που πέρασαν είχαμε ένα εκτεταμένο κύμα μετακινήσεων - οι οποίες συνεχίζονται με τον ίδιο περίπου ρυθμό- ο έλεγχος εκ μέρους της κυριαρ-

Πριν, όμως, προχωρήσουμε στην καταγραφή αυτής της λογικής, είναι χρήσιμο να δώσουμε τα χαρακτηριστικά όλων αυτών των εκατομμυρίων ανθρώπων που μετακινούνται από το ένα σημείο στο άλλο και οι οποίοι χαρακτηρίζονται με το γενικό όνομα μετανάστες.

Η πραγματικότητα, βέβαια, είναι πως πρόκειται για αλλοδαπούς, ανθρώπους δηλαδή που έρχονται από ένα άλλο μέρος της γης. Οι άνθρωποι αυτοί διακρίνονται σε μετανάστες και πρόσφυγες. Σε αντίθεση με τους μετανάστες, πρόσφυγες είναι αυτοί που έφυγαν από ένα μέρος της γης προκειμένου να αποφύγουν την φυσική τους εξόντωση. Ο κίνδυνος μπορεί να προέρχεται από την εγκαθίδρυση στο τόπο τους ενός καθεστώτος ή την κατάκτηση της περιοχής που ζουν από στρατεύματα άλλου κράτους. Συνήθως οι πρόσφυγες καταφεύγουν σε γειτονικές περιοχές ή κράτη και θεωρούν την φυγή τους προσωρινή, προσβλέποντας στην επιστροφή τους.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι οι πρόσφυγες από τη Μ. Ασία το 1922, οι πρόσφυγες από τη Ρουάντα στα μέσα της δεκαετίας του 1990, μετά από τις εκατοντάδες χιλιάδες σφαγιασθέντων ανθρώπων της φυλής Τούτσι από τους Χούτου,

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 8ος•ΦΥΛΛΟ 91•
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 – ΑΘΗΝΑ – Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03

ζούσε μέχρι προ τινός βρίσκεται σε μια κατάσταση, όπου πλησιάζει περισσότερο προς τα χαρακτηριστικά του μετανάστη. Από αυτό το γεγονός και προκειμένου να «καλυφθεί» και η άρνηση των κρατών να αναγνωρίσουν μια περιοχή ως εμπόλεμη ζώνη, έχει εφευρεθεί ο όρος του «οικονομικού» μετανάστη, εξυπονοώντας πως υπάρχει και ο πολιτικός μετανάστης. Είναι μια πολιτική προσπάθεια διαχείρισης μιας εξουσιαστικής πραγματικότητας από τη μεριά των τεχνικών της εξουσίας. Όμως άλλο πρόσφυγας κι άλλο η μικτή συνθήκη, στην οποία βρίσκεται αυτός που βαφτίζεται σιωπηλά ή φανερά ως «πολιτικός» μετανάστης. Όσο πιο θολή παρουσιάζεται μια κατάσταση τόσο πιο περίπλοκα και αντικοινωνικά είναι τα ζητήματα που παρουσιάζονται.

Πάντως είναι αδιαμφισβήτητο πως όλος αυτός ο ανεξέλεγκτος πληθυσμός δεν αποτελείται μόνο από άτομα με καλές διαθέσεις. Και θα πρέπει να παραδεχτούμε πως αρκετοί άνθρωποι του ελλαδικού χώρου έχουν υποστεί τις κακόβουλες διαθέσεις και ενέργειες από ένα μέρος αυτού του συνόλου. Η συλλήβδην «αγιοποίηση» ανθρώπων μόνο στην εξαπάτηση και στην πολιτική εκμετάλλευση αποσκοπεί, κατασκευάζοντας ψέματα και μύθους. Αυτό εφαρμόζεται για πολιτικούς, κυρίως, λόγους σε σχέση με διάφορες ετερόκλητες ομάδες ανθρώπων, οι οποίες έχουν υποστεί την κρατική κτηνωδία και γι' αυτό ή για διάφορους άλλους λόγους, τούς έχουν αποδοθεί κάποια χαρακτηριστικά φετιχιστικής υφής. Πρόκειται για την εξουσιαστική λογική που τοποθετεί στο απυρόβλητο την εργατική τάξη, τους φοιτητές, τους φυλακισμένους, τους επαναστάτες, τους μετανάστες και δεν συμμαζεύεται.

Δεν χρειάζεται να κλείνουμε τα μάτια μπροστά στην αμείλικτη πραγματικότητα. Ο βιασμός, η ληστεία, ο φόνος, ο ξυλοδαρμός, το εμπόριο πάσης φύσεως ναρκωτικών ουσιών κλπ δεν δικαιολογούνται. Η σιωπή μπροστά σε τέτοιες πράξεις που γίνονται από αλλοδαπούς, με το επιχείρημα ότι βλάπτουν την υπόθεση των μεταναστών δεν στέκει. Σ' αυτές τις περιπτώσεις

όχι μόνο δεν ωφελείται η όποια «υπόθεση» αλλά, αντίθετα, βλάπτεται ανεπανόρθωτα ο αγώνας για την ελευθερία και την αδελφοσύνη των ανθρώπων, που αναδεικνύεται μόνο μέσα από την ειλικρίνεια και την εμμονή στην αλήθεια που υπάρχει πίσω από τα επιφαινόμενα.

Ας περάσουμε, τώρα, στο ζήτημα της εκτεταμένης μετακίνησης ομάδων τις δύο τελευταίες δεκαετίες.

Στο διάστημα αυτό, ο Ελλαδικός χώρος μετατράπηκε, για μιαν ακόμη φορά, σε μια αποθήκη ανθρώπων που προέρχονταν τόσο από γειτονικές περιοχές, όσο και από διάφορα μέρη του πλανήτη. Τώρα ήρθε η ώρα του «ξεσκαρταρίσματος» που έχει πολλές όψεις. Οι περισσότεροι από εκείνους που κόπτονται υπέρ ή κατά της παραχώρησης της ιθαγένειας «ξεχνούν» πως παράλληλα υπάρχουν ήδη οι «επαναπροωθήσεις», κοινώς απελάσεις αλλοδαπών, που αποτελούν μέρος της συνολικότερης διαδικασίας.

Είναι κοινή διαπίστωση πως παρ' ότι σ' αυτές τις δύο δεκαετίες που πέρασαν είχαμε ένα εκτεταμένο κύμα μετακινήσεων - οι οποίες συνεχίζονται με τον ίδιο περίπου ρυθμό- ο έλεγχος εκ μέρους της κυριαρχίας παραμένει τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε ηπειρωτικό επίπεδο. Αλλά, ακόμα κι αν αυτό δεν ίσχυσε σε ορισμένες περιπτώσεις, το κενό ανέλαβαν να καλύψουν οι εφεδρικοί μηχανισμοί που, όπως σε κάθε παρόμοια περίπτωση, ξεπηδούν μέσα από τα σπλάχνα του κρατισμού.

Οι ισχυρότερες και «αποτελεσματικότερες» συμμορίες του λεγόμενου ανατολικού μπλοκ επανδρώθηκαν από πράκτορες της πρώην KGB και των μυστικών υπηρεσιών των υπόλοιπων χωρών, για να «εμπλουτιστούν» στη συνέχεια από τους ανασχηματισμένους κρατικούς μηχανισμούς. Οι εφεδρικοί αυτοί μηχανισμοί κινούνται σύμφωνα με τη γενική ντιρεκτίβα που υπάρχει και που είναι κατανοητή

συνέχεια στη σελίδα 4

συνέχεια από τη σελίδα 3

στους εξουσιαστικούς κύκλους, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια. Η διάσπαση τού μέχρι τότε υπάρχοντος κοινωνικού ιστού με την «κατάρρευση» στο λεγόμενο ανατολικό μπλοκ, αλλά και τις επεμβάσεις σε διάφορα επίμαχα σημεία του πλανήτη απομάκρυνε το ενδεχόμενο επαναστατικών διεργασιών κι εξεγέρσεων. Αλλά κι όπου υπήρξαν τέτοιου είδους γεγονότα, π.χ. Αλβανία, πάλι ελέγχτηκαν από τους γνωστούς καπετάνιους των τωρινών πολιτικών διαχειριστών του κρατισμού.

Όμως, ξέχωρα από τα οικονομικά οφέλη που αποκομίζονται από την ανεξέλεγκτη μετακίνηση μεγάλων ομάδων ανθρώπων, υπάρχουν και τα κοινωνικοπολιτικά αποτελέσματα που έχουν σχέση με την σταθεροποίηση ενός καθεστώτος διάσπασης της προηγούμενης κατάστασης. Κατασκευάζονται, έτσι, τεράστια κενά μέσα στον κοινωνικό χώρο που μετασχηματίζουν την προηγούμενη κατάσταση

Στην περίπτωση εκείνη είχαμε να κάνουμε με πρόσφυγες κι όχι μετανάστες και επί πλέον υπήρχαν πολλά συνεκτικά στοιχεία τα οποία μπόρεσαν να συνδέσουν αυτές τις ομάδες ανθρώπων με τον υπόλοιπο πληθυσμό του ελλαδικού χώρου. Ακόμα, όμως, και σ' εκείνη την κατάσταση δεν έλειψαν οι αντιπαραθέσεις, οι διαχωρισμοί και οι ρατσιστικού τύπου συμπεριφορές.

Θα πρέπει, συνεπώς, να θεωρήσουμε, μετά από τα όσα περιεκτικά εκτέθηκαν, πως η απόφαση για την παραχώρηση της ιθαγένειας -που ανήκει στο σκληρό πυρήνα των εξουσιών- σημαίνει πως δεν είναι μια επιπόλαιη κίνηση. Είναι μια κρατική επιλογή που κινείται πάνω σε ένα μακροπρόθεσμο σχεδιασμό της κυριαρχίας και ο οποίος έφτασε η στιγμή να αποκτήσει σάρκα και οστά. Η σχεδιαζόμενη παροχή της ιθαγένειας σε μεγάλο αριθμό αλλοδαπών είναι βέβαιο πως θα προκαλέσει επιπρόσθετες εντάσεις και αντιπαραθέσεις.

Το κράτος δείχνει αποφασισμένο, μετά το πρώτο «ξεσκαρτάρισμα», να εδραιώσει τις συνθήκες μιας νέας περιόδου. Μια περίοδος μέσα από την οποία θα κατασκευαστούν εκείνες οι προϋποθέσεις για το μπλοκάρισμα και την απομάκρυνση κοινωνικών διεργασιών που προκαλούν εξεγέρσεις. Άλλωστε ο Δεκέμβρης του 2008 είναι πολύ πρόσφατος και οι επιδράσεις του στον κοινωνικό χώρο εξακολουθούν να υφίστανται.

Στην κατεύθυνση ενίσχυσης των επιλογών του κράτους είναι αναμενόμενο να επιστρατεύονται και διάφορες προοδευτικές απόψεις.

Σ' αυτή τη λογική πρέπει να δούμε και το βιβλίο της Θάλειας Δραγώνα και της Άννας Φραγκουδάκη «Τι είναι η Πατρίδα μας;». Η προσφορά υπηρεσιών σε συγκεκριμένες επιλογές της κυριαρχίας επενδύεται με ορισμένες αλήθειες. Το ζήτημα, όμως, δεν βρίσκεται στο αν λέγονται με έναν ορισμένο τρόπο κάποιες αλήθειες, αλλά τί υπηρετούν. Αυτό ορίζεται από το ποια θέση έχουν μέσα στο σύστημα εξουσίας αυτοί που τη προβάλλουν και από τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που καλούνται -με το αζημίωτο πάντοτε- να «ανακαλύψουν» αυτά που ήδη έχουν επαναδιατυπωθεί.

Το ζήτημα της παροχής ιθαγένειας είναι αναμενόμενο να οδηγήσει σε πολώσεις ανάμεσα στο ρατσισμό και τον αντιρατσισμό, κατάσταση που αφήνει ανεπηρέαστο τον κρατισμό. Παράλληλα, η ενσωμάτωση θα ενισχύσει τους διαχωρισμούς και την ανάπτυξη ακόμη περισσότερων ανταγωνισμών στον κοινωνικό χώρο. Σε αντίθεση με τις απόψεις των αρτηριοσκληρωτικών εθνικιστών, με αυτό το μέτρο στην πραγματικότητα θα ενισχυθεί ο εθνικισμός. Άλλωστε, **ο εθνικισμός και ο κρατισμός δεν βρίσκονται σε αντίθεση με το πολυπολιτισμικό κοινωνικό μοντέλο.**

Η επίτευξη ενός πολυπολιτισμικού εθνικισμού (ή εθνισμό

ΠΟΤΕ ΒΑΔΙΖΕΙΣ; ΗΔΗ ΒΕΒΑΔΙΚΑ!

«Ο ορισμός «μετανοημένος τρομοκράτης» είναι διφορούμενος. Ποιος είναι αυτός; Πρόκειται για κάποιον ο οποίος προσχωρεί στο ένοπλο κόμμα λόγω πολιτικών πεποιθήσεων και στη συνέχεια αναθεωρεί τις απόψεις του, ή μήπως είναι ένας οποιοσδήποτε τυχοδιώκτης, ο οποίος αφού πρώτα διασκεδάζει σκοτώνοντας όποιον βρει μπροστά του, όταν συλληφθεί, για να γλιτώσει την τιμωρία, καταδίδει τους πάντες και τα πάντα; Είναι μετανοημένοι τρομοκράτες οι νεαροί της Prima Linea, οι οποίοι σκότωσαν τον Γκιλιένο ή τον Αλεσαντρίνι και μετά άφησαν τα όπλα στο ντουλάπι και πήγαν για σκι στο Σέστιερ ή στον τελικό του κυπέλου Ντέιβις; Είναι μετανοημένοι τρομοκράτες οι αρχηγίσκοι του ευρύτερου χώρου της τρομοκρατίας, οι οποίοι πρώτα ξεσήκωσαν τα παιδιά του γυμνασίου, τα έπεισαν να οργανωθούν και ύστερα τα κατέδωσαν για να εξασφαλίσουν τη δικαστική επιείκεια; Είναι ειλικρινείς μετανοημένοι αυτοί που επινοούν καταγγελίες επειδή δεν γνωρίζουν τίποτα σοβαρό να καταγγείλουν;»

Giorgio Bocca,
«Εμείς οι Τρομοκράτες, Μετανοημένοι και σκοτωμένοι»

στους εξουσιαστικούς κύκλους, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια. Η διάσπαση τού μέχρι τότε υπάρχοντος κοινωνικού ιστού με την «κατάρρευση» στο λεγόμενο ανατολικό μπλοκ, αλλά και τις επεμβάσεις σε διάφορα επίμαχα σημεία του πλανήτη απομάκρυνε το ενδεχόμενο επαναστατικών διεργασιών κι εξεγέρσεων. Αλλά κι όπου υπήρξαν τέτοιου είδους γεγονότα, π.χ. Αλβανία, πάλι ελέγχτηκαν από τους γνωστούς καπετάνιους των τωρινών πολιτικών διαχειριστών του κρατισμού.

Όμως, ξέχωρα από τα οικονομικά οφέλη που αποκομίζονται από την ανεξέλεγκτη μετακίνηση μεγάλων ομάδων ανθρώπων, υπάρχουν και τα κοινωνικοπολιτικά αποτελέσματα που έχουν σχέση με την σταθεροποίηση ενός καθεστώτος διάσπασης της προηγούμενης κατάστασης. Κατασκευάζονται, έτσι, τεράστια κενά μέσα στον κοινωνικό χώρο που μετασχηματίζουν την προηγούμενη κατάσταση που υπήρχε. Αυτό δυσχεραίνει τις συνθέσεις προς μια εξεγερτική κατεύθυνση με προοπτική την ανάπτυξη ευρύτερων απελευθερωτικών και αντικρατικών διεργασιών.

Επειδή ο μετανάστης, όντας όχι απλά ευάλωτος, αλλά κυριολεκτικά πρόθυμος να υποστεί τα πάνδεινα προκειμένου να παραμείνει και να ενταχθεί στον «καινούργιο θαυμαστό κόσμο», δεν θα μπορούσε να αποτελέσει ένα «κοινωνικό στρώμα» ή «κατηγορία» που θα προκαλέσει ως τέτοιο κοινωνικές αναταράξεις και πολιτικές ανατροπές. Αν λάβουμε, μάλιστα, υπ' όψιν μας και τον κατακερματισμό αυτού του μεγάλου αριθμητικά πληθυσμού, τότε γίνονται αντιληπτές οι καλλιεργούμενες αυταπάτες. Ακόμα και οι προσεγγίσεις που γίνονται, βρίσκονται αντιμέτωπες με την επιθυμία των ανθρώπων αυτών να αντικαταστήσουν τις συνθήκες σκλαβιάς που ζούσαν μέχρι τώρα με ένα καλύτερο κράτος-αφέντη.

Γι' αυτό και δεν θα πρέπει να προκαλείται σύγχυση με συνθήκες που προηγήθηκαν και με σχέσεις αγώνα που αναπτύχθηκαν σε άλλες περιπτώσεις και με άλλης προέλευσης ανθρώπους, όπως π.χ. οι πρόσφυγες από τη Μ. Ασία.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

βέβαιο πως θα προκαλέσει επιπρόσθετες εντάσεις και αντιπαραθέσεις.

Το κράτος δείχνει αποφασισμένο, μετά το πρώτο «ξεσκαρτάρισμα», να εδραιώσει τις συνθήκες μιας νέας περιόδου. Μια περίοδος μέσα από την οποία θα κατασκευαστούν εκείνες οι προϋποθέσεις για το μπλοκάρισμα και την απομάκρυνση κοινωνικών διεργασιών που προκαλούν εξεγέρσεις. Άλλωστε ο Δεκέμβρης του 2008 είναι πολύ πρόσφατος και οι επιδράσεις του στον κοινωνικό χώρο εξακολουθούν να υφίστανται.

Στην κατεύθυνση ενίσχυσης των επιλογών του κράτους είναι αναμενόμενο να επιστρατεύονται και διάφορες προοδευτικές απόψεις.

Σ' αυτή τη λογική πρέπει να δούμε και το βιβλίο της Θάλειας Δραγώνα και της Άννας Φραγκουδάκη «Τι είναι η Πατρίδα μας;». Η προσφορά υπηρεσιών σε συγκεκριμένες επιλογές της κυριαρχίας επενδύεται με ορισμένες αλήθειες. Το ζήτημα, όμως, δεν βρίσκεται στο αν λέγονται με έναν ορισμένο τρόπο κάποιες αλήθειες, αλλά τί υπηρετούν. Αυτό ορίζεται από το ποια θέση έχουν μέσα στο σύστημα εξουσίας αυτοί που την προβάλλουν και από τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που καλούνται -με το αζημίωτο πάντοτε- να «ανακαλύψουν» αυτά που ήδη έχουν επαναδιατυπωθεί.

Το ζήτημα της παροχής ιθαγένειας είναι αναμενόμενο να οδηγήσει σε πολώσεις ανάμεσα στο ρατσισμό και τον αντιρατσισμό, κατάσταση που αφήνει ανεπηρέαστο τον κρατισμό. Παράλληλα, η ενσωμάτωση θα ενισχύσει τους διαχωρισμούς και την ανάπτυξη ακόμη περισσότερων ανταγωνισμών στον κοινωνικό χώρο. Σε αντίθεση με τις απόψεις των αρτηριοσκληρωτικών εθνικιστών, με αυτό το μέτρο στην πραγματικότητα θα ενισχυθεί ο εθνικισμός. Άλλωστε, **ο εθνικισμός και ο κρατισμός δεν βρίσκονται σε αντίθεση με το πολυπολιτισμικό κοινωνικό μοντέλο.**

Η επίτευξη ενός πολυπολιτισμικού εθνικισμού (ή εθνισμό για όσους αρέσκονται σε μετριοπαθείς ορισμούς), προκαλεί τις επιθυμητές για τους κρατούντες συνθήκες επιβολής.

Είμαστε ενάντιοι στα εγκλήματα που πραγματοποιήθηκαν εναντίον εκατοντάδων χιλιάδων αλλοδαπών τις δύο τελευταίες δεκαετίες στον ελλαδικό χώρο. Αυτό, όμως, δεν θα πρέπει να θολώσει την δυνατότητά μας να σκεφτόμαστε και να δρούμε σε μια αντικρατική και απελευθερωτική προοπτική. Αυτό μας κάνει να στεκόμαστε ενάντια σε νομοθετήματα και θεσμούς.

Σκοπός του λόγου και της δράσης μας, ως αναρχικών, είναι να κάνουμε φανερά τα σχέδια του κράτους και των κάθε λογής υποστηρικτών του, οι οποίοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στηρίζουν και προωθούν τους σχεδιασμούς του. ***Δεν είμαστε εμείς που θα παλέψουμε για τα δικαιώματα των μεταναστών. Άλλωστε η παροχή της ιθαγένειας δεν είναι δικαίωμα.*** Δεν ανήκει στον κύκλο των απατηλών εκείνων θεσμικών παραχωρήσεων που ονομάζονται δικαιώματα. ***Με την παραχώρηση της ιθαγένειας αναγνωρίζεται η ιδιότητα του υπηκόου και σ' αυτό το ζήτημα είναι ξεκάθαρο πως οι αναρχικοί δεν θα μπορούσαν με κανένα τρόπο να σιγοντάρουν διαδικασίες που ενισχύουν τον κρατισμό.***

στο ένοπλο κόμμα λόγω πολιτικών πεποιθήσεων και στη συνέχεια αναθεωρεί τις απόψεις του, ή μήπως είναι ένας οποιοσδήποτε τυχοδιώκτης, ο οποίος αφού πρώτα διασκεδάζει σκοτώνοντας όποιον βρει μπροστά του, όταν συλληφθεί, για να γλιτώσει την τιμωρία, καταδίδει τους πάντες και τα πάντα; Είναι μετανοημένοι τρομοκράτες οι νεαροί της Prima Linea, οι οποίοι σκότωσαν τον Γκιλιένο ή τον Αλεσαντρίνι και μετά άφησαν τα όπλα στο ντουλάπι και πήγαν για σκι στο Σέστιερ ή στον τελικό του κυπέλου Ντέιβις; Είναι μετανοημένοι τρομοκράτες οι αρχηγίσκοι του ευρύτερου χώρου της τρομοκρατίας, οι οποίοι πρώτα ξεσήκωσαν τα παιδιά του γυμνασίου, τα έπεισαν να οργανωθούν και ύστερα τα κατέδωσαν για να εξασφαλίσουν τη δικαστική επιείκεια; Είναι ειλικρινείς μετανοημένοι αυτοί που επινοούν καταγγελίες επειδή δεν γνωρίζουν τίποτα σοβαρό να καταγγείλουν;»

GIORGIO BOCCA,
«Εμείς οι Τρομοκράτες, Μετανοημένοι και σκοτωμένοι»

Η ζωή επιστρέφει με τη διαδοχή την ίδια στιγμή που το παρελθόν αιφνιδιάζει τους ανίδεους και τους αφελείς. Για τους επιτήδειους το παρελθόν είτε δεν υπάρχει, είτε «αντιγράφεται». Οι τελευταίοι μέσω της επαναστατικής δοξολογίας βαυκαλίζονται «απολυτότητες». Ορίζουν τις επιτρεπτές χαραμάδες στην μνήμη. Την επιτρεπτή πρόσβαση που «δικαιούται» ο νέος «απόλυτος επαναστάτης» στο παρελθόν. Το παρελθόν είτε δεν υπάρχει, είτε «αντιγράφεται». Άρα είναι αναλώσιμο. Το ίδιο και οι πράξεις, το ίδιο και οι άνθρωποι. Το «τότε» και το «τώρα» φωτίζονται ή τυλίγονται στο σκοτάδι, σύμφωνα με τα επαναστατικά συμφέροντα. Η ουσία μετατρέπεται σε «λεπτομέρεια». Τετελεσμένα; Παρ' όλα αυτά ανακλήσιμα.

στού με την «κατάρρευση» στο λεγόμενο ανατολικό μπλοκ, αλλά και τις επεμβάσεις σε διάφορα επίμαχα σημεία του πλανήτη απομάκρυνε το ενδεχόμενο επαναστατικών διεργασιών κι εξεγέρσεων. Αλλά κι όπου υπήρξαν τέτοιου είδους γεγονότα, π.χ. Αλβανία, πάλι ελέγχτηκαν από τους γνωστούς καπετάνιους των τωρινών πολιτικών διαχειριστών του κρατισμού.

Όμως, ξέχωρα από τα οικονομικά οφέλη που αποκομίζονται από την ανεξέλεγκτη μετακίνηση μεγάλων ομάδων ανθρώπων, υπάρχουν και τα κοινωνικοπολιτικά αποτελέσματα που έχουν σχέση με την σταθεροποίηση ενός καθεστώτος διάσπασης της προηγούμενης κατάστασης. Κατασκευάζονται, έτσι, τεράστια κενά μέσα στον κοινωνικό χώρο που μετασχηματίζουν την προηγούμενη κατάσταση που υπήρχε. Αυτό δυσχεραίνει τις συνθέσεις προς μια εξεγερτική κατεύθυνση με προοπτική την ανάπτυξη ευρύτερων απελευθερωτικών και αντικρατικών διεργασιών.

Επειδή ο μετανάστης, όντας όχι απλά ευάλωτος, αλλά κυριολεκτικά πρόθυμος να υποστεί τα πάνδεινα προκειμένου να παραμείνει και να ενταχθεί στον «καινούργιο θαυμαστό κόσμο», δεν θα μπορούσε να αποτελέσει ένα «κοινωνικό στρώμα» ή «κατηγορία» που θα προκαλέσει ως τέτοιο κοινωνικές αναταράξεις και πολιτικές ανατροπές. Αν λάβουμε, μάλιστα, υπ' όψιν μας και τον κατακερματισμό αυτού του μεγάλου αριθμητικά πληθυσμού, τότε γίνονται αντιληπτές οι καλλιεργούμενες αυταπάτες. Ακόμα και οι προσεγγίσεις που γίνονται, βρίσκονται αντιμέτωπες με την επιθυμία των ανθρώπων αυτών να αντικαταστήσουν τις συνθήκες σκλαβιάς που ζούσαν μέχρι τώρα με ένα καλύτερο κράτος-αφέντη.

Γι' αυτό και δεν θα πρέπει να προκαλείται σύγχυση με συνθήκες που προηγήθηκαν και με σχέσεις αγώνα που αναπτύχθηκαν σε άλλες περιπτώσεις και με άλλης προέλευσης ανθρώπους, όπως π.χ. οι πρόσφυγες από τη Μ. Ασία.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email: diadromi@revolution.gr

συγκεκριμένη χρονική περίοδο που καλούνται -με το αζημίωτο πάντοτε- να «ανακαλύψουν» αυτά που ήδη έχουν επαναδιατυπωθεί.

Το ζήτημα της παροχής ιθαγένειας είναι αναμενόμενο να οδηγήσει σε πολώσεις ανάμεσα στο ρατσισμό και τον αντιρατσισμό, κατάσταση που αφήνει ανεπηρέαστο τον κρατισμό. Παράλληλα, η ενσωμάτωση θα ενισχύσει τους διαχωρισμούς και την ανάπτυξη ακόμη περισσότερων ανταγωνισμών στον κοινωνικό χώρο. Σε αντίθεση με τις απόψεις των αρτηριοσκληρωτικών εθνικιστών, με αυτό το μέτρο στην πραγματικότητα θα ενισχυθεί ο εθνικισμός. Άλλωστε, **ο εθνικισμός και ο κρατισμός δεν βρίσκονται σε αντίθεση με το πολυπολιτισμικό κοινωνικό μοντέλο.**

Η επίτευξη ενός πολυπολιτισμικού εθνικισμού (ή εθνισμό για όσους αρέσκονται σε μετριοπαθείς ορισμούς), προκαλεί τις επιθυμητές για τους κρατούντες συνθήκες επιβολής.

Είμαστε ενάντιοι στα εγκλήματα που πραγματοποιήθηκαν εναντίον εκατοντάδων χιλιάδων αλλοδαπών τις δύο τελευταίες δεκαετίες στον ελλαδικό χώρο. Αυτό, όμως, δεν θα πρέπει να θολώσει την δυνατότητά μας να σκεφτόμαστε και να δρούμε σε μια αντικρατική και απελευθερωτική προοπτική. Αυτό μας κάνει να στεκόμαστε ενάντια σε νομοθετήματα και θεσμούς.

Σκοπός του λόγου και της δράσης μας, ως αναρχικών, είναι να κάνουμε φανερά τα σχέδια του κράτους και των κάθε λογής υποστηρικτών του, οι οποίοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στηρίζουν και προωθούν τους σχεδιασμούς του. ***Δεν είμαστε εμείς που θα παλέψουμε για τα δικαιώματα των μεταναστών. Άλλωστε η παροχή της ιθαγένειας δεν είναι δικαίωμα.*** Δεν ανήκει στον κύκλο των απατηλών εκείνων θεσμικών παραχωρήσεων που ονομάζονται δικαιώματα. ***Με την παραχώρηση της ιθαγένειας αναγνωρίζεται η ιδιότητα του υπηκόου και σ' αυτό το ζήτημα είναι ξεκάθαρο πως οι αναρχικοί δεν θα μπορούσαν με κανένα τρόπο να σιγοντάρουν διαδικασίες που ενισχύουν τον κρατισμό.***

Η προσπάθειά μας κατευθύνεται στην ανάδειξη και αποκάλυψη των αντιανθρώπινων όρων που προέρχονται από την ύπαρξη του κράτους και των εκμεταλλευτικών σχέσεων. Σ' αυτή την κατεύθυνση **επιδιώκουμε την ανάπτυξη και το δυνάμωμα των κοινωνικών συνθέσεων και την αντικρατική δράση**. Η δράση μας, όμως, ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση **δεν ταυτίζεται με την επιδίωξη αναγνώρισης δικαιωμάτων από το κράτος.**

Και δεν πρόκειται για κάποιου είδους «χρυσή τομή», αλλά για την στάση που οφείλουν να έχουν οι αναρχικοί αποφεύγοντας τα ολισθήματα και τις παλινδρομήσεις επ' ωφελεία των κρατικών, εξουσιαστικών κι εκμεταλλευτικών μετασχηματισμών που προωθούν οι κρατούντες.

Συσπείρωση Αναρχικών

παιδιά του γυμνασίου, τα έπεισαν να οργανωθούν και ύστερα τα κατέδωσαν για να εξασφαλίσουν τη δικαστική επιείκεια; Είναι ειλικρινείς μετανοημένοι αυτοί που επινοούν καταγγελίες επειδή δεν γνωρίζουν τίποτα σοβαρό να καταγγείλουν;»

Giorgio Bocca,
«Εμείς οι Τρομοκράτες, Μετανοημένοι και σκοτωμένοι»

Η ζωή επιστρέφει με τη διαδοχή την ίδια στιγμή που το παρελθόν αιφνιδιάζει τους ανίδεους και τους αφελείς. Για τους επιτήδειους το παρελθόν είτε δεν υπάρχει, είτε «αντιγράφεται». Οι τελευταίοι μέσω της επαναστατικής δοξολογίας βαυκαλίζονται «απολυτότητες». Ορίζουν τις επιτρεπτές χαραμάδες στην μνήμη. Την επιτρεπτή πρόσβαση που «δικαιούται» ο νέος «απόλυτος επαναστάτης» στο παρελθόν. Το παρελθόν είτε δεν υπάρχει, είτε «αντιγράφεται». Άρα είναι αναλώσιμο. Το ίδιο και οι πράξεις, το ίδιο και οι άνθρωποι. Το «τότε» και το «τώρα» φωτίζονται ή τυλίγονται στο σκοτάδι, σύμφωνα με τα επαναστατικά συμφέροντα. Η ουσία μετατρέπεται σε «λεπτομέρεια». Τετελεσμένα; Παρ' όλα αυτά ανακλήσιμα.

Κινητοποιήσεις και πράξεις αλληλεγγύης στους εξεγερμένους της Vincennes

Τον Ιούνιο του 2008 ξέσπασε η μεγάλη εξέγερση που οδήγησε στο κάψιμο του μεγαλύτερου κέντρου κράτησης μεταναστών της Γαλλίας. Η εξέγερση αυτή ήταν μια συμπαγής και ιστορική απάντηση στην ύπαρξη των κέντρων κράτησης μεταναστών και την πολιτική ελέγχου των μεταναστευτικών ρευμάτων.

Στις **25, 26 και 27/1** ορίστηκε η δίκη 10 ατόμων σε δικαστήριο του Παρισιού.

Οι 10 κατηγορούμενοι φυλακίστηκαν για περίπου ένα χρόνο, από τον Ιούνιο του 2008 έως τον Ιούνιο του 2009. Κατηγορούνται για «φθορές», «εθελοντική καταστροφή των κτιρίων του διοικητικού κέντρου κράτησης της Vincennes» και «ομαδική επιθετικότητα εναντίον αστυνομικού» και «παρακώλυση λειτουργίας». Πριν την εξέγερση είχαν προηγηθεί 6 μήνες εντατικών κινητοποιήσεων από τους έγκλειστους, χωρίς χαρτιά, μετανάστες και πρόσφυγες.

Απεργίες πείνας, εμπρησμοί, άρνηση καταμέτρησης και ατομικές ή συλλογικές αντιστάσεις. Από «έξω» έγιναν διαδηλώσεις και ενέργειες που υποστήριζαν την εξέγερση και εξέθεταν τη λειτουργία αυτών των κέντρων.

Στις **21/6/2008**, ο Salem Souli πέθανε στο δωμάτιό του, απ' όπου ζητούσε μάταια ιατρική περίθαλψη. Την επόμενη μέρα οι έγκλειστοι διοργάνωσαν πορεία στη μνήμη του, που κατεστάλη βίαια. Μια συλλογική

5/11/2009 - Παρίσι: Σκίζονται τα λάστιχα σε ένα φορτηγό και ένα βανάκι του ISS, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους κρατούμενους του νέου κέντρου κράτησης στο Steenoekerzel στο Βέλγιο, όπου δραστηριοποιείται η εταιρία αυτή.

14/11/2009 - Παρίσι: Το κτίριο του Ερυθρού Σταυρού στο προάστιο 10 βάφεται με συνθήματα: «Συνεργάτες του Ερυθρού Σταυρού» και «Φωτιά στα κέντρα κράτησης». Επίσης, έξω από τη Γαλλική Αναρχική Ομοσπονδία (FAF) (η οποία εξέδωσε φυλλάδιο στο οποίο προτείνει λύσεις για τον εξανθρωπισμό των φυλακών) γράφονται τα συνθήματα: «Συνεργάτες της FAF», «Βρωμεροί Προδότες», «Η FAF θέλει να εξανθρωπίσει τις φυλακές, ας καεί μαζί τους».

5/12/2009 - Παρίσι: Σαμποτάζ σε τράπεζες ενάντια στις απελάσεις. Πάνω από 60 ATM της BNP και της La Poste σαμποτάρονται στα προάστια 10, 11, 12, 13, 19 και 20. Σε κάθε οθόνη βρίσκονται κολλημένα αυτοκόλλητα που γράφουν: «Εκτός λειτουργίας. Η τράπεζα αυτή καταγγέλλει μετανάστες χωρίς χαρτιά στην αστυνομία. Να σαμποτάρουμε τη μηχανή των απελάσεων. Λευτεριά για όλους».

Η απέλαση μεταναστών χωρίς χαρτιά δε γίνεται μόνο από την αστυνομία, αλλά από μια ολόκληρη μηχανή: από τα κέντρα εύρεσης εργασίας που αλληλεπιδρούν με την κράτηση, από τα ξενοδοχεία,

στους κρατούμενους που αγωνίζονται και στους διωκόμενους για τον εμπρησμό του κέντρου κράτησης της Vincennes. Ακόμα υπάρχουν τα απομεινάρια του πυρπολημένου μηχανήματος στο εργοτάξιο του τραμ στο Saint Mand? στο Παρίσι.

12/12/2009 - Παρίσι: Πραγματοποιείται πορεία στο Belville, με πανό «Λευτερία για όλους, με ή χωρίς χαρτιά» από περίπου 30 άτομα που αφισοκολλούν στις περιοχές Belville, Menilmontant και Couronnes. Συνθήματα, όπως «Καταδίδουν μετανάστες», γράφονται σε τράπεζες.

16/12/2009 - Παρίσι: Γίνεται εμπρησμός στο αρχιτεκτονικό γραφείο του Alain Derbesse στο προάστιο 14. Αυτό το γραφείο συμμετείχε στο χτίσιμο των κέντρων κράτησης του Vivonne και του le Havre, όπως και στο χτίσιμο της φυλακής του Mans, ενός αστυνομικού τμήματος και στην ανακαίνιση ενός δικαστικού κτιρίου.

21/12/2009 - Παρίσι: Σύμφωνα με ΜΜΕ, σπάζονται πολλές τζαμαρίες και πόρτες στο κρατικό γραφείο μετανάστευσης. Βρίσκονται συνθήματα, όπως «Φωτιά στα κέντρα κράτησης». Αναφέρεται, επίσης, μια παρόμοια επίθεση τον Οκτώβριο στη Λιλ.

22/12/2009 - Γκρενόμπλ: Σπάζονται τζαμαρίες σε καταστήματα Bouygues και γράφονται στένσιλ: «Τα Bouygues χτίζουν φυλακές».

23/12/2009 - Παρίσι: Πορεία, στένσιλ, αφίσες, συνθήματα πάνω σε τράπεζες στις περιοχές Barbes και Goutte d'Or: «Φωτιά στις φυλακές», «Οι μπάτσοι είναι γουρούνια», «Κρατικός πόλεμος =πόλεμος στους φτωχούς» κ.ά...

Χιλιάδες προκηρύξεις και

νεται και σε άλλα δύο σημεία όπου πραγματοποιούνται απεργίες.

16/1/2010 - Μπορντώ: Πορεία 100 περίπου ατόμων σε εργοτάξιο της εταιρίας Bouygues, και μετά στα γραφεία της. Αφίσες καλύπτουν όλη την είσοδο.

- Ανζέρ: Πορεία με πανό «Αλληλεγγύη στους φερόμενους ως εμπρηστές του κέντρου κράτησης της Vinennes». Αφίσες, που αναφέρονται στην την εβδομάδα αλληλεγγύης και το κέντρο κράτησης Sternokerzeel στο Βέλγιο, διακοσμούν την πόλη.

18/1/2010 - Παρίσι: Εμπρησμός σε τράπεζα La Poste, στο προάστιο 19. Βρίσκεται γραμμένο το σύνθημα «Η La Poste απελαύνει. Αλληλεγγύη! Vincennes»

19/1/2010 - Λυόν: Γράφονται συνθήματα σε τράπεζες BNP και σε γραφεία της Bouygues.

- Μπεζανσόν: Πυροτεχνήματα αλληλεγγύης για τους έγκλειστους στη φυλακή La Butte. «Στις 19/1/2008, ο Ivan κι ο Bruno (και μετά οι Isa, Farid και Juan) συνελήφθησαν

«παρακώλυση λειτουργίας». Πριν την εξέγερση είχαν προηγηθεί 6 μήνες εντατικών κινητοποιήσεων από τους έγκλειστους, χωρίς χαρτιά, μετανάστες και πρόσφυγες.

Απεργίες πείνας, εμπρησμοί, άρνηση καταμέτρησης και ατομικές ή συλλογικές αντιστάσεις. Από «έξω» έγιναν διαδηλώσεις και ενέργειες που υποστήριζαν την εξέγερση και εξέθεταν τη λειτουργία αυτών των κέντρων.

Στις **21/6/2008**, ο Salem Souli πέθανε στο δωμάτιό του, απ' όπου ζητούσε μάταια ιατρική περίθαλψη. Την επόμενη μέρα οι έγκλειστοι διοργάνωσαν πορεία στη μνήμη του, που κατεστάλη βίαια. Μια συλλογική εξέγερση ακολούθησε και το κέντρο κράτησης καταστράφηκε από φωτιά (22/6/08).

Ακολουθεί ένα συνοπτικό χρονικό των κινητοποιήσεων και δράσεων που έγιναν για αλληλεγγύη στους διωκόμενους για τον εμπρησμό του κέντρου κράτησης της Vincennes στη Γαλλία.

9/9/2009 - Παρίσι: Τριπλή απόδραση από τη Vincennes.

19/9/2009 - Παρίσι: Δύο ATM της τράπεζας La Poste (μια δημόσια γαλλική τράπεζα που καταγγέλλει μετανάστες χωρίς χαρτιά στους μπάτσους) πυρπολούνται σε ένδειξη αλληλεγγύης.

22/9/2009 - Παρίσι: Σπάζονται όλα τα τζάμια στο κτίριο του Ερυθρού Σταυρού στο προάστιο 9 και γράφονται συνθήματα: «Χωρίς χαρτιά» και «τσακίστε τους συνεργάτες».

4/11/2009 - Παρίσι: Γίνεται επίθεση στο λύκειο Theophile Gauthier (οδός 49 Charenton, προάστιο 12) στα πλαίσια της εβδομάδας δράσης ενάντια στις φυλακές. Αυτό

θρού Σταυρού στο προάστιο 10 βάφεται με συνθήματα: «Συνεργάτες του Ερυθρού Σταυρού» και «Φωτιά στα κέντρα κράτησης». Επίσης, έξω από τη Γαλλική Αναρχική Ομοσπονδία (FAF) (η οποία εξέδωσε φυλλάδιο στο οποίο προτείνει λύσεις για τον εξανθρωπισμό των φυλακών) γράφονται τα συνθήματα: «Συνεργάτες της FAF», «Βρωμεροί Προδότες», «Η FAF θέλει να εξανθρωπίσει τις φυλακές, ας καεί μαζί τους».

5/12/2009 - Παρίσι: Σαμποτάζ σε τράπεζες ενάντια στις απελάσεις. Πάνω από 60 ATM της BNP και της La Poste σαμποτάρονται στα προάστια 10, 11, 12, 13, 19 και 20. Σε κάθε οθόνη βρίσκονται κολλημένα αυτοκόλλητα που γράφουν: «Εκτός λειτουργίας. Η τράπεζα αυτή καταγγέλλει μετανάστες χωρίς χαρτιά στην αστυνομία. Να σαμποτάρουμε τη μηχανή των απελάσεων. Λευτερία για όλους».

Η απέλαση μεταναστών χωρίς χαρτιά δε γίνεται μόνο από την αστυνομία, αλλά από μια ολόκληρη μηχανή: από τα κέντρα εύρε-

σης εργασίας που τους ελέγχουν, τους ανθρωπιστές που διαχειρίζονται τις εξώσεις, έως τις τράπεζες που τακτικά «δίνουν» στους μπάτσους, πελάτες τους.

7/12/2009 - Λυόν: Καταστρέφονται ATM και τζαμαρίες τράπεζας BNP ενάντια στη

πορεία στο Belville, με πανό «Λευτερία για όλους, με ή χωρίς χαρτιά» από περίπου 30 άτομα που αφισοκολλούν στις περιοχές Belville, Menilmontant και Couronnes. Συνθήματα, όπως «Καταδίδουν μετανάστες», γράφονται σε τράπεζες.

16/12/2009 - Παρίσι: Γίνεται εμπρησμός στο αρχιτεκτονικό γραφείο του Alain Derbesse στο προάστιο 14. Αυτό το γραφείο συμμετείχε στο χτίσιμο των κέντρων κράτησης του Vivonne και του le Havre, όπως και στο χτίσιμο της φυλακής του Mans, ενός αστυνομικού τμήματος και στην ανακαίνιση ενός δικαστικού κτιρίου.

21/12/2009 - Παρίσι: Σύμφωνα με ΜΜΕ, σπάζονται πολλές τζαμαρίες και πόρτες στο κρατικό γραφείο μετανάστευσης. Βρίσκονται συνθήματα, όπως «Φωτιά στα κέντρα κράτησης». Αναφέρεται, επίσης, μια παρόμοια επίθεση τον Οκτώβριο στη Λιλ.

22/12/2009 - Γκρενόμπλ: Σπάζονται τζαμαρίες σε καταστήματα Bouygues και γράφονται στένσιλ: «Τα Bouygues χτίζουν φυλακές».

23/12/2009 - Παρίσι: Πορεία, στένσιλ, αφίσες, συνθήματα πάνω σε τράπεζες στις περιοχές Barbes και Goutte d'Or: «Φωτιά στις φυλακές», «Οι μπάτσοι είναι γουρούνια», «Κρατικός πόλεμος =πόλεμος στους φτωχούς» κ.ά...

Χιλιάδες προκηρύξεις και μπροσούρες μοιράζονται σε περαστικούς και φωνάζονται συνθήματα όπως «Ελευθερία για όλους με ή χωρίς χαρτιά» και «Μπάτσοι Γουρούνια Δολοφόνοι»...

1/1/2010 - Παρίσι: Μετά τα μεσάνυχτα, πυροτεχνήματα και δυναμιτάκια πέφτουν γύρω από το κέντρο κράτησης του Villepinte και της Vincennes, φωνάζονται συνθήματα για «ΛΕΥΤΕΡΙΑ!», για να χαιρετίσουν τους έγκλειστους.

9/1/2010 - Παρίσι: Πορεία στο Montreuil. Για 2 ώρες, περίπου 20 άτομα διακοσμούν το μετρό, τράπεζες και δρόμους με εκατοντάδες αφίσες και συνθήματα. Αυτή η πορεία γίνεται σε συνέχεια των πορειών στις περιοχές Bellville και το La goutte d'Or.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

του κέντρου κράτησης της Vinennes». Αφίσες, που αναφέρονται στην την εβδομάδα αλληλεγγύης και το κέντρο κράτησης Sternokerzeel στο Βέλγιο, διακοσμούν την πόλη.

18/1/2010 - Παρίσι: Εμπρησμός σε τράπεζα La Poste, στο προάστιο 19. Βρίσκεται γραμμένο το σύνθημα «Η La Poste απελαύνει. Αλληλεγγύη! Vincennes».

19/1/2010 - Λυόν: Γράφονται συνθήματα σε τράπεζες BNP και σε γραφεία της Bouygues.

- Μπεζανσόν: Πυροτεχνήματα αλληλεγγύης για τους έγκλειστους στη φυλακή La Butte. «Στις 19/1/2008, ο Ivan κι ο Bruno (και μετά οι Isa, Farid και Juan) συνελήφθησαν

στη Vincennes και φυλακίστηκαν κατηγορούμενοι για συμμετοχή στον αγώνα ενάντια στη μηχανή των απελάσεων. Αυτή η υπόθεση δεν έχει εκδικαστεί ακόμα. Και ακόμα πληρώνουν γι' αυτή. Στις 19/1/2009 κάηκε το κέντρο κράτησης μεταναστών στο Μπορντώ, ένα κέντρο αποθήκευσης ανθρώπων που περιμένουν την απέλασή τους. Στις 19/1/2010 ένας σύντροφος καταδικάστηκε σε 1 χρόνο φυλάκισης, κατηγορούμενος για παροχή βοήθειας (όπως τρόφιμα, μέσα επικοινωνίας και ψυχαγωγίας) στους έγκλειστους εκείνης της φυλακής. Τώρα σαπίζει κι ο ίδιος εκεί».

19/1/2010 - Μπορντώ: «Θορυβώδης» δια-

Απεργίες πείνας, εμπρησμοί, άρνηση καταμέτρησης και ατομικές ή συλλογικές αντιστάσεις. Από «έξω» έγιναν διαδηλώσεις και ενέργειες που υποστήριζαν την εξέγερση και εξέθεταν τη λειτουργία αυτών των κέντρων.

Στις **21/6/2008**, ο Salem Souli πέθανε στο δωμάτιό του, απ' όπου ζητούσε μάταια ιατρική περίθαλψη. Την επόμενη μέρα οι έγκλειστοι διοργάνωσαν πορεία στη μνήμη του, που κατεστάλη βίαια. Μια συλλογική εξέγερση ακολούθησε και το κέντρο κράτησης καταστράφηκε από φωτιά (22/6/08).

Ακολουθεί ένα συνοπτικό χρονικό των κινητοποιήσεων και δράσεων που έγιναν για αλληλεγγύη στους διωκόμενους για τον εμπρησμό του κέντρου κράτησης της Vincennes στη Γαλλία.

9/9/2009 - Παρίσι: Τριπλή απόδραση από τη Vincennes.

19/9/2009 - Παρίσι: Δύο ATM της τράπεζας La Poste (μια δημόσια γαλλική τράπεζα που καταγγέλλει μετανάστες χωρίς χαρτιά στους μπάτσους) πυρπολούνται σε ένδειξη αλληλεγγύης.

22/9/2009 - Παρίσι: Σπάζονται όλα τα τζάμια στο κτίριο του Ερυθρού Σταυρού στο προάστιο 9 και γράφονται συνθήματα: «Χωρίς χαρτιά» και «τσακίστε τους συνεργάτες».

4/11/2009 - Παρίσι: Γίνεται επίθεση στο λύκειο Theophile Gauthier (οδός 49 Charenton, προάστιο 12) στα πλαίσια της εβδομάδας δράσης ενάντια στις φυλακές. Αυτό το εθελοντικό λύκειο ειδικεύεται στην εκπαίδευση φρουρών φυλακών και μπάτσων και δεν ακολουθεί το πρόγραμμα των άλλων λυκείων - προσφέρει... άμεση «επαγγελματική αποκατάσταση». Οι πόρτες κλειδώθηκαν με αλυσίδες. Η πρόσοψη καλύφθηκε με αφίσες: «Προσοχή! Εδώ σχηματίζονται μελλοντικοί μπάτσοι!», «Ο φρουρός σε παρακολουθεί», «Κατέστρεψε το κελί σου», «Καλύτερα φτωχός και ανυπότακτος παρά μπάτσος ή φρουρός»...

5/11/2009 - Παρίσι: Σπάζονται τζαμαρίες της εταιρίας Bouygues στο προάστιο 15. Γράφεται το σύνθημα «Χτίζουν φυλακές».

ντια στις απελάσεις. Πάνω από 60 ATM της BNP και της La Poste σαμποτάρονται στα προάστια 10, 11, 12, 13, 19 και 20. Σε κάθε οθόνη βρίσκονται κολλημένα αυτοκόλλητα που γράφουν: «Εκτός λειτουργίας. Η τράπεζα αυτή καταγγέλλει μετανάστες χωρίς χαρτιά στην αστυνομία. Να σαμποτάρουμε τη μηχανή των απελάσεων. Λευτερία για όλους».

Η απέλαση μεταναστών χωρίς χαρτιά δε γίνεται μόνο από την αστυνομία, αλλά από μια ολόκληρη μηχανή: από τα κέντρα εύρε-

σης εργασίας που τους ελέγχουν, τους ανθρωπιστές που διαχειρίζονται τις εξώσεις, έως τις τράπεζες που τακτικά «δίνουν» στους μπάτσους, πελάτες τους.

7/12/2009 - Λυόν: Καταστρέφονται ATM και τζαμαρίες τράπεζας BNP ενάντια στη μηχανή απελάσεων.

9/12/2009 - Παρίσι: Αναρτώνται πανό που καταγγέλλουν τις τράπεζες BNP και La Poste, που συνεργάζονται με τη μηχανή των απελάσεων: «Καταστρέψτε τα κέντρα κράτησης», «Να σαμποτάρουμε τη μηχανή της απέλασης», «Ζήτω οι φλόγες της εξέγερσης», «Αυτές οι τράπεζες καταγγέλλουν τους μετανάστες χωρίς χαρτιά», «Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους του κέντρου κράτησης της Vincennes».

10/12/2009 - Παρίσι: Μια μπουλντόζα της εταιρίας Eiffage (κατασκευαστές φυλακών) πυρπολείται σε ένδειξη αλληλεγγύης

στο κρατικό γραφείο μετανάστευσης. Βρίσκονται συνθήματα, όπως «Φωτιά στα κέντρα κράτησης». Αναφέρεται, επίσης, μια παρόμοια επίθεση τον Οκτώβριο στη Λιλ.

22/12/2009 - Γκρενόμπλ: Σπάζονται τζαμαρίες σε καταστήματα Bouygues και γράφονται στένσιλ: «Τα Bouygues χτίζουν φυλακές».

23/12/2009 - Παρίσι: Πορεία, στένσιλ, αφίσες, συνθήματα πάνω σε τράπεζες στις περιοχές Barbes και Goutte d'Or: «Φωτιά στις φυλακές», «Οι μπάτσοι είναι γουρούνια», «Κρατικός πόλεμος =πόλεμος στους φτωχούς» κ.ά...

Χιλιάδες προκηρύξεις και μπροσούρες μοιράζονται σε περαστικούς και φωνάζονται συνθήματα όπως «Ελευθερία για όλους με ή χωρίς χαρτιά» και «Μπάτσοι Γουρούνια Δολοφόνοι»...

1/1/2010 - Παρίσι: Μετά τα μεσάνυχτα, πυροτεχνήματα και δυναμιτάκια πέφτουν γύρω από το κέντρο κράτησης του Villepinte και της Vincennes, φωνάζονται συνθήματα για «ΛΕΥΤΕΡΙΑ!», για να χαιρετίσουν τους έγκλειστους.

9/1/2010 - Παρίσι: Πορεία στο Montreuil. Για 2 ώρες, περίπου 20 άτομα διακοσμούν το μετρό, τράπεζες και δρόμους με εκατοντάδες αφίσες και συνθήματα. Αυτή η πορεία γίνεται σε συνέχεια των πορειών στις περιοχές Bellville και το La goutte d'Or.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

16/1/2010 - Παρίσι: ***«Επειδή δε χρειάζεται να περιμένουμε 15.000 άτομα να δράσουν ενάντια σε ό,τι μας καταστρέφει»***

Γίνεται πορεία στο ανατολικό Παρίσι, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους εργαζόμενους χωρίς χαρτιά, και τους διωκόμενους της Vincennes. Η πορεία περνάει από τα εργοτάξια Tramway Porte des Lilas, και μετά στα Menilmontant, όπου γίνονται απεργίες. Εκατοντάδες αφίσες κολλιούνται και χιλιάδες τρικάκια πετιούνται, ενώ μεγάλοι οδικοί άξονες μπλοκάρονται. Ασκείται πίεση σε τράπεζες και άλλους συνεργάτες της μηχανής των απελάσεων. Επίσκεψη γί-

στη Vincennes και φυλακίστηκαν κατηγορούμενοι για συμμετοχή στον αγώνα ενάντια στη μηχανή των απελάσεων. Αυτή η υπόθεση δεν έχει εκδικαστεί ακόμα. Και ακόμα πληρώνουν γι' αυτή. Στις 19/1/2009 κάηκε το κέντρο κράτησης μεταναστών στο Μπορντώ, ένα κέντρο αποθήκευσης ανθρώπων που περιμένουν την απέλασή τους. Στις 19/1/2010 ένας σύντροφος καταδικάστηκε σε 1 χρόνο φυλάκισης, κατηγορούμενος για παροχή βοήθειας (όπως τρόφιμα, μέσα επικοινωνίας και ψυχαγωγίας) στους έγκλειστους εκείνης της φυλακής. Τώρα σαπίζει κι ο ίδιος εκεί».

19/1/2010 - Μπορντώ: «Θορυβώδης» διαδήλωση 250 ατόμων με πυροτεχνήματα, καπνογόνα και τρικάκια.

20/1/2010 - Γκρενόμπλ: Πολλά πανό και αφίσες αναρτώνται στην πόλη.

21/1/2010, Γκρενόμπλ: Σφραγίζονται με κόλλα πολλές τράπεζες στο κέντρο και στο ξενοδοχείο Ibis και σε κατάστημα Bouygues. Σπάζονται τζαμαρίες σε ένα κατάστημα Bouygues. Πολλά συνθήματα γράφονται στην πόλη.

23/1/2010 - Παρίσι: Σαμποτάζ σε 27 ATM. - Παρίσι: Πορεία αλληλεγγύης. Γίνονται περίπου 15 συλλήψεις, ένας κρατείται.

Από το anarchypress.gr

Το «δόγμα της μηδενικής ανοχής», το αστυνομικό «φιάσκο»... της καταστολής και η επαναδιαπραγμάτευση των «ορίων» νομιμότητας!

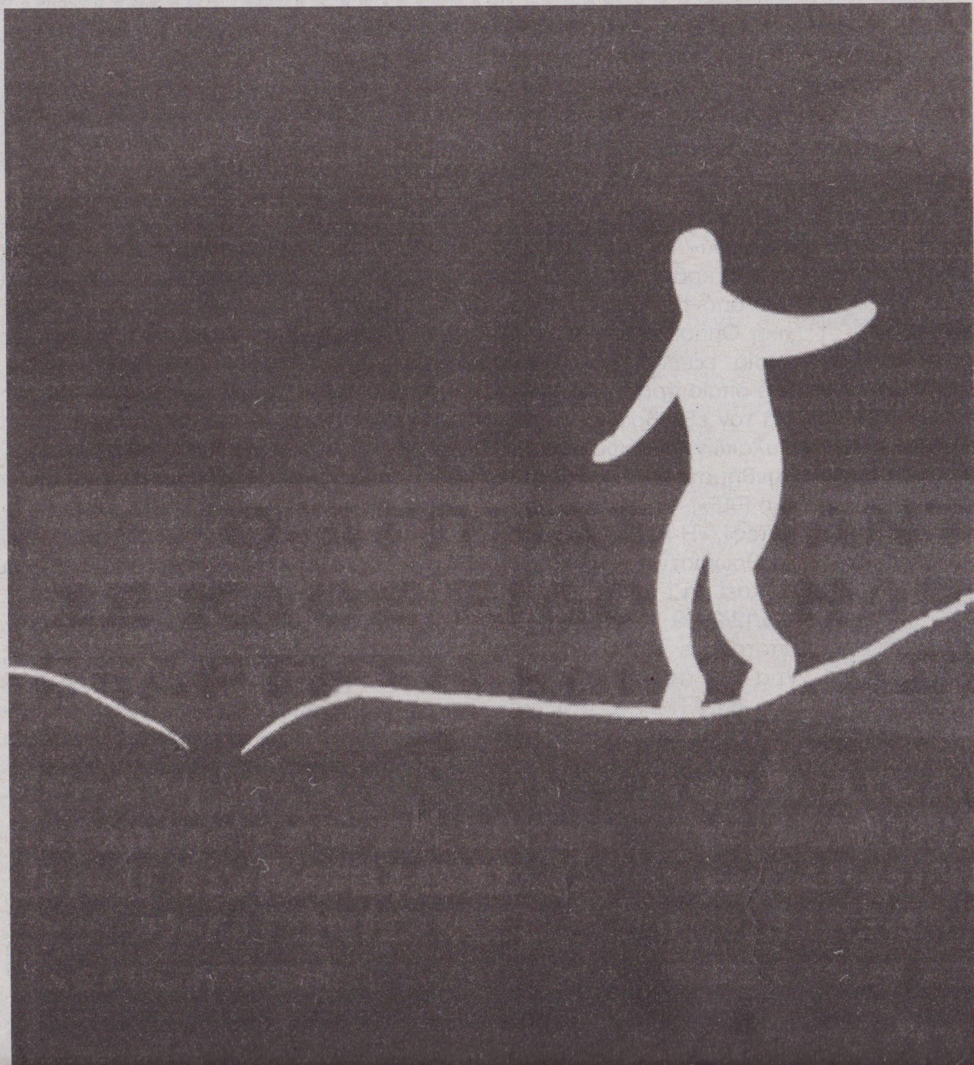
«Το πνεύμα στο οποίο κινήθηκε η συζήτηση ήταν το τρίπτυχο, μηδενική ανοχή στην ανομία, ασφάλεια στις πόλεις και τις γειτονιές και στενή συνεργασία όλων των κοινωνικών φορέων για την αντιμετώπιση του προβλήματος»

Μ. Χρυσοχοΐδης, υπουργός «προστασίας του πολίτη»

Έχουμε παραθέσει στο παρελθόν, διεξοδικά, τους λόγους για τους οποίους έχει ζωτική σημασία, από αναρχικής σκοπιάς, η μη εμπλοκή σε πολιτικές αντιπαραθέσεις, οι οποίες εξελίσσονται ανάμεσα σε διάφορες εξουσιαστικές μερίδες. Πολλές φορές κάτι παρόμοιο γίνεται, όταν κανείς υιοθετεί άκριτα τον ιδεολογικό προσδιορισμό μιας τέτοιας αντιπαράθεσης, αποδεχόμενος κατά συνέπεια και την ουσία της. Κάτι τέτοιο μοιάζει με τις παγίδες, που τοποθετούν κυνηγοί και οι οποίες έχουν την ιδιότητα να επιτρέπουν μεν στο θήραμα να μπαίνει ανεμπόδιστα στο εσωτερικό τους για να διαπιστώσει στην συνέχεια ότι είναι αδύνατον να βγει.

Το ζήτημα που θα μας απασχολήσει εν προκειμένω, είναι εκείνο της πολιτικής διαμάχης περί του «δόγματος της μηδενικής ανοχής», έτσι όπως εκφράσθηκε τον περασμένο Δεκέμβρη με το πέρασμα ενός χρόνου από την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και την εξέγερση, που ακολούθησε μ' αφορμή το γεγονός αυτό.

Τί σημαίνει όμως «μηδενική ανοχή»

επιλέγουν, βάσει πολιτικών συμφερόντων, να συμμετάσχουν ή όχι σε μια κινητοποίηση. Μια μάχη που δόθηκε απ' όσους αναρχικούς φάνηκαν να διαθέτουν πεισματικά επαρκείς απαντήσεις απέναντι στα «δόγματα της μηδενικής ανοχής», χωρίς να ακουμπούν στις πρόθυμες αριστερές πλάτες που διαφημίζουν την «ελεγχόμενη καταστολή». Μια μάχη που δόθηκε, επίσης, από τους ανυπότακτους νεολαίους, που βασιζόμενοι στις δικές τους δυνάμεις συγκρούστηκαν για μιαν ακόμη φορά στο κέντρο της πόλης με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Θα το επαναλάβουμε λοιπόν. **Ούτε μας ανέχτηκαν ποτέ οι εξουσιαστές, ούτε τους ανεχτήκαμε. Ούτε μας χαρίστηκαν, ούτε τους χαριστήκαμε. Δεν κάναμε πίσω ποτέ για να τηρήσουμε ή να συμμετάσχουμε σε κάποιου είδους πολιτικές συμφωνίες, δεν έκαναν πίσω ποτέ για να μας προσφέρουν έστω μια σπιθαμή «αγωνιστικού» εδάφους.** Δεν μας αφορούσε ποτέ η υπεράσπιση της διατήρησης ή της επέκτασης «δικαιωμάτων», που αποτελούσε και αποτελεί το προνομιακό μαξιλάρι για τους πάσης φύσεως ενδιάμεσους μηχανισμούς. Γιατί τα «δικαιώματα» έχουν και υποχρεώσεις.

Και οι τελευταίες πολλές φορές πολλαπλασιάζονται και δεν μπορούν να κρυφτούν με ευκολία... Και τότε είναι που ο κυνισμός περισσεύει...

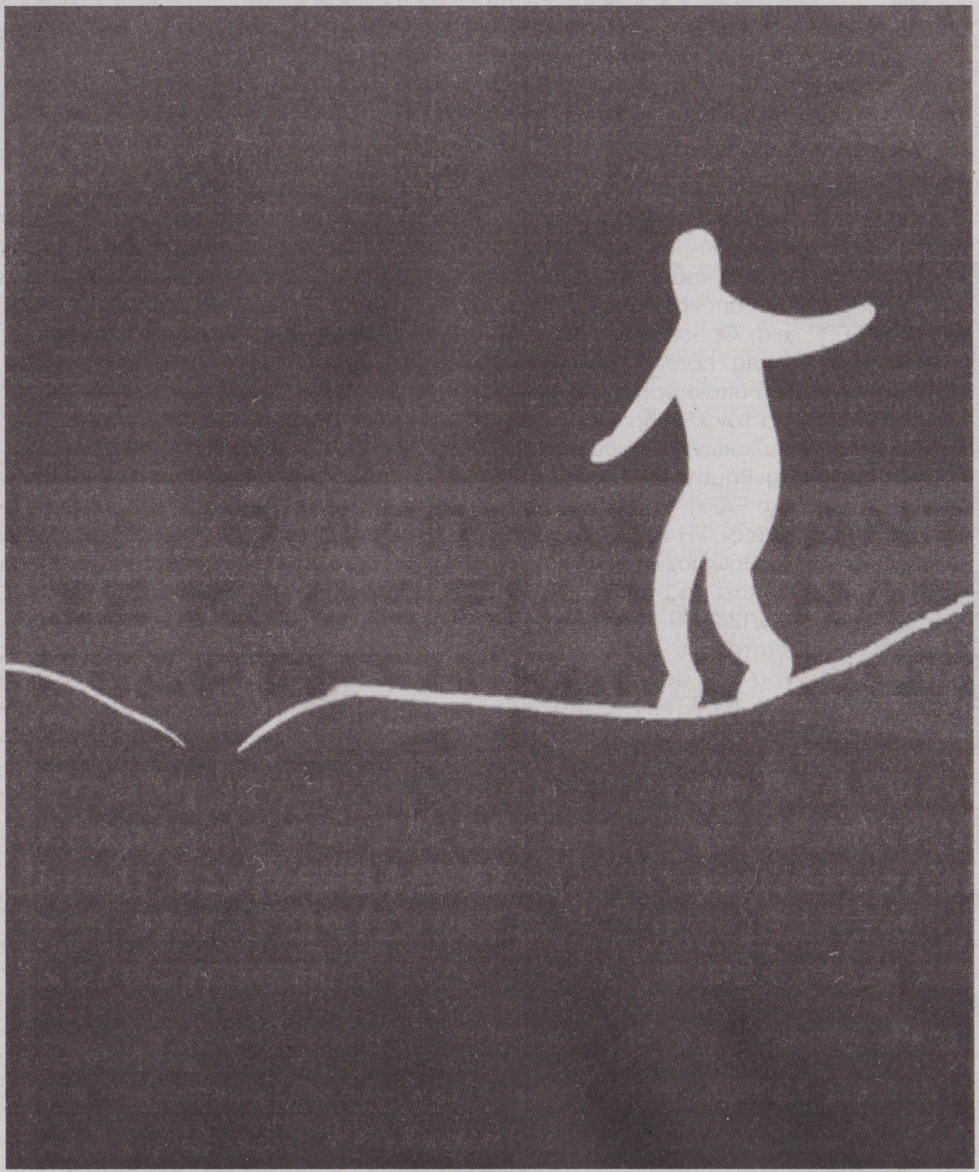
Συσπείρωση Αναρχικών

η επαναδιαπραγμάτευση των «ορίων» νομιμότητας;

«Το πνεύμα στο οποίο κινήθηκε η συζήτηση ήταν το τρίπτυχο, μηδενική ανοχή στην ανομία, ασφάλεια στις πόλεις και τις γειτονιές και στενή συνεργασία όλων των κοινωνικών φορέων για την αντιμετώπιση του προβλήματος»

Μ. Χρυσοχοΐδης, υπουργός «προστασίας του πολίτη»

Έχουμε παραθέσει στο παρελθόν, διεξοδικά, τους λόγους για τους οποίους έχει ζωτική σημασία, από αναρχικής σκοπιάς, η μη εμπλοκή σε πολιτικές αντιπαραθέσεις, οι οποίες εξελίσσονται ανάμεσα σε διάφορες εξουσιαστικές μερίδες. Πολλές φορές κάτι παρόμοιο γίνεται, όταν κανείς υιοθετεί άκριτα τον ιδεολογικό προσδιορισμό μιας τέτοιας αντιπαράθεσης, αποδεχόμενος κατά συνέπεια και την ουσία της. Κάτι τέτοιο μοιάζει με τις παγίδες, που τοποθετούν κυνηγοί και οι οποίες έχουν την ιδιότητα να επιτρέπουν μεν στο θήραμα να μπαίνει ανεμπόδιστα στο εσωτερικό τους για να διαπιστώσει στην συνέχεια ότι είναι αδύνατον να βγει.

Το ζήτημα που θα μας απασχολήσει εν προκειμένω, είναι εκείνο της πολιτικής διαμάχης περί του «δόγματος της μηδενικής ανοχής», έτσι όπως εκφράσθηκε τον περασμένο Δεκέμβρη με το πέρασμα ενός χρόνου από την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και την εξέγερση, που ακολούθησε μ' αφορμή το γεγονός αυτό.

Τί σημαίνει, όμως, «μηδενική ανοχή» στα «φαινόμενα ανομίας», τι χαρακτήρα μπορεί να έχει η πολιτική ή κοινωνική συστράτευση, που θ' αποδεχθεί το παραπάνω «δόγμα» και ποιες οι «διαφορές» του αντιπολιτευτικού λόγου σε μια τέτοιου είδους εξουσιαστική διευθέτηση;

Κατ' αρχήν τόσο η αποδοχή του «δόγματος της μηδενικής ανοχής», όσο και η διατύπωση αντιρρήσεων στους όρους εφαρμογής του, συνιστούν συμφωνία ότι προηγουμένως υπήρχε «ανοχή». Μ' άλλα λόγια ότι το κράτος και οι μηχανισμοί του είχαν αφήσει «περιθώρια», ώστε να εκφράζονται άνομες συμπεριφορές, ότι επίσης λειτουργούσαν ενδιάμεσοι μηχανι-

συναίνεση στους εκάστοτε κατασταλτικούς χειρισμούς δεν αναιρείται σε περιπτώσεις, λόγου χάρη, που καλείται η κυβέρνηση «να επέμβει άμεσα στο σχεδιασμό της ανεξέλεγκτης καταστολής που εφαρμόζει ο υπουργός της». Η συγκεκριμένη προτροπή είχε περιληφθεί σε σχετική ανακοίνωση του Συ.ριζ.α. τον περασμένο Δεκέμβρη και έγινε στα πλαίσια της «αντιπαράθεσης» με τον Χρυσοχοΐδη για τις «προληπτικές» προσαγωγές που

τους εξουσιαστές, ακόμα και σε περιόδους που προκρίνουν την εφαρμογή της «σκληρής» γραμμής. Σ' αυτή την κατεύθυνση άλλωστε και στο παρελθόν, δηλώθηκε με διάφορους τρόπους η πρόθεση αναγνώρισης κάθε «σοβαρής και υπεύθυνης» αντιεξουσιαστικής συνιστώσας που είναι διατεθειμένη να κερδίσει τη θεσμική της ομπρελίτσα.

Άρα το ζητούμενο σε κρίσιμες περιόδους δεν είναι απλά να προβάλλεται η

επιλέγουν, βάσει πολιτικών συμφερόντων, να συμμετάσχουν ή όχι σε μια κινητοποίηση. Μια μάχη που δόθηκε απ' όσους αναρχικούς φάνηκαν να διαθέτουν πεισματικά επαρκείς απαντήσεις απέναντι στα «δόγματα της μηδενικής ανοχής», χωρίς να ακουμπούν στις πρόθυμες αριστερές πλάτες που διαφημίζουν την «ελεγχόμενη καταστολή». Μια μάχη που δόθηκε, επίσης, από τους ανυπότακτους νεολαίους, που βασιζόμενοι στις δικές τους δυνάμεις συγκρούστηκαν για μιαν ακόμη φορά στο κέντρο της πόλης με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Θα το επαναλάβουμε λοιπόν. **Ούτε μας ανέχτηκαν ποτέ οι εξουσιαστές, ούτε τους ανεχτήκαμε. Ούτε μας χαρίστηκαν, ούτε τους χαριστήκαμε. Δεν κάναμε πίσω ποτέ για να τηρήσουμε ή να συμμετάσχουμε σε κάποιου είδους πολιτικές συμφωνίες, δεν έκαναν πίσω ποτέ για να μας προσφέρουν έστω μια σπιθαμή «αγωνιστικού» εδάφους.** Δεν μας αφορούσε ποτέ η υπεράσπιση της διατήρησης ή της επέκτασης «δικαιωμάτων», που αποτελούσε και αποτελεί το προνομιακό μαξιλάρι για τους πάσης φύσεως ενδιάμεσους μηχανισμούς. Γιατί τα «δικαιώματα» έχουν και υποχρεώσεις.

Και οι τελευταίες πολλές φορές πολλαπλασιάζονται και δεν μπορούν να κρυφτούν με ευκολία... Και τότε είναι που ο κυνισμός περισσεύει...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. «Δυναμική ενέργεια, όπως η κατάληψη κτιρίου δημόσιας υπηρεσίας, σύμφωνα με την Αστυνομία, είχαν σχεδιάσει για το διάστημα από το βράδυ του Σαββάτου έως το πρωί της Δευτέρας ομάδες αντιεξουσιαστών με έδρα την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά. Σύμφωνα με τους αρμόδιους αξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ., η έφοδος στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι «Ρεσάλτο», απόγευμα του περασμένου Σαββάτου, δεν ήταν άσχετη με τις πληροφορίες των αρχών ασφαλείας για επικείμενη κατάληψη κτιρίου από τις ομάδες αντιεξουσιαστών του Πειραιά. Πηγή της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής, μιλώντας χθες στην «Κ», ανέφερε ότι «η ενέργεια σχεδιαζόταν για το διήμερο των κινητοποιήσεων». Κάποιες άλλες πληρο-

τούν κυνηγοί και οι οποίες έχουν την ιδιότητα να επιτρέπουν μεν στο θήραμα να μπαίνει ανεμπόδιστα στο εσωτερικό τους για να διαπιστώσει στην συνέχεια ότι είναι αδύνατον να βγει.

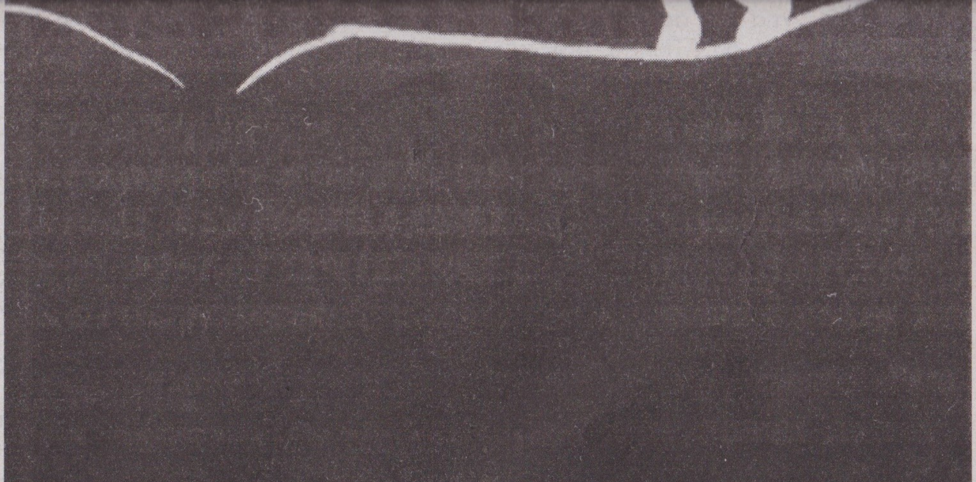
Το ζήτημα που θα μας απασχολήσει εν προκειμένω, είναι εκείνο της πολιτικής διαμάχης περί του «δόγματος της μηδενικής ανοχής», έτσι όπως εκφράσθηκε τον περασμένο Δεκέμβρη με το πέρασμα ενός χρόνου από την δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και την εξέγερση, που ακολούθησε μ' αφορμή το γεγονός αυτό.

Τί σημαίνει, όμως, «μηδενική ανοχή» στα «φαινόμενα ανομίας», τι χαρακτήρα μπορεί να έχει η πολιτική ή κοινωνική συστράτευση, που θ' αποδεχθεί το παραπάνω «δόγμα» και ποιες οι «διαφορές» του αντιπολιτευτικού λόγου σε μια τέτοιου είδους εξουσιαστική διευθέτηση;

Κατ' αρχήν τόσο η αποδοχή του «δόγματος της μηδενικής ανοχής», όσο και η διατύπωση αντιρρήσεων στους όρους εφαρμογής του, συνιστούν συμφωνία ότι προηγουμένως υπήρχε «ανοχή». Μ' άλλα λόγια ότι το κράτος και οι μηχανισμοί του είχαν αφήσει «περιθώρια», ώστε να εκφράζονται άνομες συμπεριφορές, ότι επίσης λειτουργούσαν ενδιάμεσοι μηχανισμοί, θεσμικοί ή μη, που έθεταν τα ανεκτά «όρια» να γίνεται κάτι τέτοιο.

Μα θα ρωτούσε εύγλωττα κανείς, ποιο λόγο θα είχε φερ' ειπείν ένα κόμμα και δη αριστερό να συνδιαχειρίζεται με τους καθ' ύλην κρατικούς διαχειριστές της λεγόμενης δημόσιας τάξης, τα όρια, ας πούμε, της «αγωνιστικής παραβατικότητας»; Γιατί να «επωμίζεται» το λεγόμενο πολιτικό κόστος στις περιπτώσεις -και δεν είναι λίγες-, που δεν μπορεί να ελέγξει τα «πράγματα»; Ή μήπως ακόμα και σ' αυτές τις περιπτώσεις η αναγκαιότητα ενός διαμεσολαβητή φαντάζει ακόμη μεγαλύτερη για την διαχείριση «δυσάρεστων» κοινωνικών συγκρούσεων και επομένως η αναγνώριση και η πολιτική πριμοδότηση τού κατάλληλου ενδιάμεσου είναι ένα αναγκαίο «κακό» για τις υπόλοιπες πολιτικές κλίκες, μεγάλες ή μικρές;

Θα πρέπει, λοιπόν, στο σημείο αυτό να ξεκαθαρίσουμε ότι η ευρύτερη πολιτική

συναίνεση στους εκάστοτε κατασταλτικούς χειρισμούς δεν αναιρείται σε περιπτώσεις, λόγου χάρη, που καλείται η κυβέρνηση «να επέμβει άμεσα στο σχεδιασμό της ανεξέλεγκτης καταστολής που εφαρμόζει ο υπουργός της». Η συγκεκριμένη προτροπή είχε περιληφθεί σε σχετική ανακοίνωση του Συ.ριζ.α. τον περασμένο Δεκέμβρη και έγινε στα πλαίσια της «αντιπαράθεσης» με τον Χρυσοχοΐδη για τις «προληπτικές» προσαγωγές που «παραβίασαν όλη την νομοθεσία και το Σύνταγμα».

Όσο για τον Χρυσοχοΐδη, απ' ότι φάνηκε, δεν είχε κανένα λόγο να κρύψει την συνεργασία που είχε για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας, παραδεχόμενος ότι *«σε όλη την διάρκεια του συλλαλητηρίου είχα επανειλημμένα τηλεφωνική επικοινωνία με τον πρόεδρο του ΣΥΝ και πραγματικά εκπλήσσομαι με το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στις συνομιλίες μας και στην ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ»*.

Είναι, λοιπόν, φανερό τι εννοούσαν στην συγκεκριμένη περίπτωση οι Συριζαίοι, όταν εγκαλούσαν τον Χρυσοχοΐδη για «ανεξέλεγκτη» καταστολή. Είναι φανερό ότι προτιμούσαν και συνεχίζουν απ' ότι φαίνεται να προκρίνουν, εξ αντιδιαστολής, την «ελεγχόμενη» καταστολή. Το μοντέλο, βέβαια, της «ελεγχόμενης» καταστολής δεν είναι καινούργιο και ούτε βέβαια έχει εγκαταλειφθεί στ' αζήτητα από

τους εξουσιαστές, ακόμα και σε περιόδους που προκρίνουν την εφαρμογή της «σκληρής» γραμμής. Σ' αυτή την κατεύθυνση άλλωστε και στο παρελθόν, δηλώθηκε με διάφορους τρόπους η πρόθεση αναγνώρισης κάθε «σοβαρής και υπεύθυνης» αντιεξουσιαστικής συνιστώσας που είναι διατεθειμένη να κερδίσει τη θεσμική της ομπρελίτσα.

Άρα το ζητούμενο σε κρίσιμες περιόδους δεν είναι απλά να προβάλλεται η «εικόνα ενός σοβαρού και αποφασιστικού κράτους, που χονδρικά, δρα με κάποιο σχέδιο».[1] Ούτε βέβαια από την άλλη μπορεί κανείς αφελώς να χαρακτηρίζει ως φιάσκο τις 858 προσαγωγές που πραγματοποιήθηκαν σ' όλο τον ελλαδικό χώρο, ούτε βέβαια αποτέλεσαν «αποτυχία» των διωκτικών αρχών οι 168 συλλήψεις, από τις οποίες οι 66 πραγματοποιήθηκαν στο Κερατσίνι και οι 12 στα Εξάρχεια, ήδη από την παραμονή της πορείας της 6ης Δεκέμβρη και ακόμα περισσότερο οι εγγυήσεις ύψους 51.000 ευρώ που επιβλήθηκαν στα πλαίσια των περιοριστικών όρων για ορισμένους από τους συλληφθέντες στο Ρεσάλτο.

Παρ' όλα αυτά, η μάχη για να μείνουν ανοικτοί οι δρόμοι της κοινωνικής σύγκρουσης δεν χάθηκε ούτε αυτό το Δεκέμβρη.[2] Μια μάχη που δεν κρίνεται από τον αριθμό των σπασμένων τζαμαριών, ούτε από τον αριθμό των «ειδικών», που

στικού» εδάφους. Δεν μας αφορούσε ποτέ η υπεράσπιση της διατήρησης ή της επέκτασης «δικαιωμάτων», που αποτελούσε και αποτελεί το προνομιακό μαξιλάρι για τους πάσης φύσεως ενδιάμεσους μηχανισμούς. Γιατί τα «δικαιώματα» έχουν και υποχρεώσεις.

Και οι τελευταίες πολλές φορές πολλαπλασιάζονται και δεν μπορούν να κρυφτούν με ευκολία... Και τότε είναι που ο κυνισμός περισσεύει...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. «Δυναμική ενέργεια, όπως η κατάληψη κτιρίου δημόσιας υπηρεσίας, σύμφωνα με την Αστυνομία, είχαν σχεδιάσει για το διάστημα από το βράδυ του Σαββάτου έως το πρωί της Δευτέρας ομάδες αντιεξουσιαστών με έδρα την ευρύτερη περιοχή του Πειραιά. Σύμφωνα με τους αρμόδιους αξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ., η έφοδος στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι «Ρεσάλτο», απόγευμα του περασμένου Σαββάτου, δεν ήταν άσχετη με τις πληροφορίες των αρχών ασφαλείας για επικείμενη κατάληψη κτιρίου από τις ομάδες αντιεξουσιαστών του Πειραιά. Πηγή της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής, μιλώντας χθες στην «Κ», ανέφερε ότι «η ενέργεια σχεδιαζόταν για το διήμερο των κινητοποιήσεων». Κάποιες άλλες πληροφορίες, που δεν επιβεβαιώθηκαν επισήμως, ανέφεραν, μάλιστα, ότι στόχος της ενέργειας των αντιεξουσιαστών για την οποία οι Αρχές είχαν καταφέρει να συλλέξουν πληροφορίες, ήταν ο εμπρησμός κτιρίου υπουργείου επί της λεωφόρου Πειραιώς» (Καθημερινή, 8-12-2009, Η αστυνομία ανέμενε εισβολή σε δημόσιο κτίριο, Γ. Σουλιώτης-Ε. Καρανάτση).

2. «Η μάχη για το δρόμο είναι ακόμη αμφίρροπη. Θα κριθεί όταν η δημοκρατία πετύχει να εξισορροπήσει τη βία της εξουσίας με τη βία της οργής, χωρίς να βρίσκουμε καμένη γη στο κέντρο της πόλης και στα δικαιώματα των πολιτών. Τα συρμάτινα κλουβιά –σαν αυτά στα οποία κλείνουν σκυλιά– που ετοίμασαν οι Δανοί για όσους συλλαμβάνονται στο Συνέδριο της Κοπεγχάγης δίνουν μια άλλη διάσταση στο ερώτημα: Σε ποιον ανήκει ο πλανήτης; Σε αυτούς που θέλουν να διατηρήσουν την τάξη, ίσως θέτοντας σε κίνδυνο τα δικαιώματα των πολιτών, ή σε αυτούς που θέλουν την ανατροπή και το νέο ξεκίνημα; Και οι δύο πλευρές αγωνιούν - και κανείς δεν έχει την απάντηση», (Καθημερινή, Ν. Κωνσταντάρας, 8-12-2009).

«Τι θέλουν οι Τρομοκράτες;»

Ίσως σε πολλούς να έκαναν εντύπωση οι δηλώσεις του υπουργού δημόσιας τάξης Μ. Χρυσοχοΐδη ύστερα από την έκρηξη βόμβας που τοποθετήθηκε σε κάδο απορριμμάτων κοντά σε πρασιά στο Άγνωστο Στρατιώτη.

Συγκεκριμένα ανέφερε ότι δεν πρόκειται να μετατραπεί η Αθήνα σε αστυνομοκρατούμενη πόλη, ότι τα μνημεία δεν φυλάγονται και ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξει κάτι σ' αυτήν την κατεύθυνση, αλλά επίσης βεβαίωσε ότι οι δράστες θα συλληφθούν και θα οδηγηθούν στην δημοκρατική δικαιοσύνη. Το ότι η Αθήνα έχει μετατραπεί προ πολλού σε αστυνομοκρατούμενη πόλη είναι βέβαια ένα γεγονός που δεν μπορεί να αμφισβητήσει όχι μόνο ο Χρυσοχοΐδης αλλά οποιοσδήποτε. Πρόκειται λοιπόν για υπουργικές ασυναρτησίες η δήλωση περί μη πρόθεσης αντίδρασης τουλάχιστον τέτοιου είδους;

Μάλλον όχι.

«***Τι θέλουν οι τρομοκράτες***» είναι ο τίτλος ενός βιβλίου της ιρλανδικής καταγωγής Λουίζ

διους τους υποστηρικτές της, ότι εξακολουθεί να είναι υπολογίσιμη δύναμη».

Περιγράφει, όμως, και «πρωτότυπους» τρόπους πανεπιστημιακής έρευνας:

«Πριν μερικά χρόνια, μερικοί συνάδελφοι κι εγώ συγκαλέσαμε μία ομάδα από «ακτιβιστές», όπως αποκαλούνται ευγενικά, αντιπροσώπους από διάφορες εθνικιστικές τρομοκρατικές ομάδες για μια μυστική διάσκεψη σε ιδιωτική τοποθεσία. Συναντιόμασταν για αρκετές ημέρες, κατά την διάρκεια των οποίων συμπεριφερόμασταν περίπου όπως σ' ένα πανεπιστημιακό συνέδριο. Παρουσίασα μια εργασία για τους παράγοντες που ωθούν τους τρομοκράτες να κλιμακώνουν τις αποφάσεις τους, και ένα ανώτερο μέλος μιας πασίγνωστης τρομοκρατικής ομάδας χρησίμευσε ως σχολιαστής της εργασίας μου. Μου υπέδειξε ευγενικά τα σημεία όπου θεωρούσε ότι έχω δίκιο και τα σημεία όπου διαφωνούσε, που οι γενικεύσεις μου ίσχυαν για το κίνημα του και που όχι. Κάναμε παρέα όλοι μαζί για αρκετές ημέρες. Σύντομα έγινε δύσκολο να αποφανθείς σε ποιο στρατόπεδο ανήκε ο καθένας.

Σκοπός της συνάθροισης ήταν εν μέρει η προσπάθεια να καταλάβουμε ποιοι παράγοντες ωθούν μια ομάδα να κλιμακώσει τη βία της σε άλλο επίπεδο, έτσι συνθέσαμε μερικά σενάρια προσπαθώντας ν' απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση. Εμπλακήκαμε επίσης σε μερικά παιχνίδια πολέμου –πάλι σε μια προσπάθεια να κατανοήσουμε τους παράγοντες που πυροδοτούν την κλιμάκωση της απόφασης. Μεικτές ομάδες από πανεπιστημιακούς και «ακτιβιστές» συμμετείχαν σε κάθε ρόλο. Η ομάδα στην οποία συμμετείχα εγώ ήταν ένας πυρήνας Τσετσένων που είχε την έδρα του στη Μόσχα. Το σενάριο προέβλεπε ότι δεχόμασταν αυξανόμενη πίεση εκ μέρους των αρχών, καθότι προσπαθούσαμε να κατανοήσουμε ποια είδη πιέσεων θα επέβαλλαν την κλιμάκωση μιας απόφασης. Οι ομοιότητες στις αντιδράσεις των πανεπιστημιακών και των

Η CIA «συμμαχεί» με επιστήμονες για την «προστασία του περιβάλλοντος»

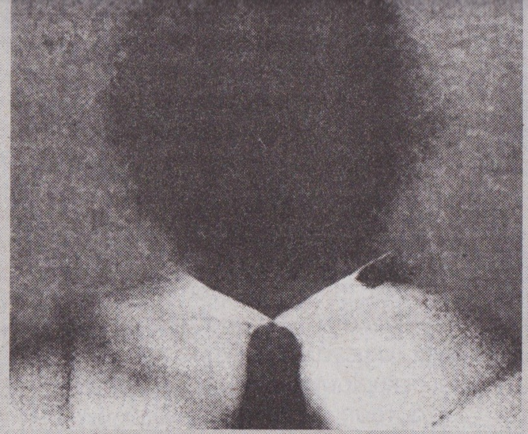
Κάποιοι απ' τους πιο «έγκυρους» επιστήμονες των ΗΠΑ συνεργάζονται σε μια προσπάθεια να «χρησιμοποιήσουν» τις υπηρεσίες ασφαλείας της κυβέρνησης για να έχουν πρόσβαση στην πολυπλοκότητα της περιβαλλοντικής αλλαγής. Στα πλαίσια αυτά σχεδιάζεται να έχουν πρόσβαση και στους κατασκοπευτικούς δορυφόρους για να μελετούν φαινόμενα όπως σύννεφα, τροπικά δάση, ερήμους και παγετώνες.

Η συνεργασία αυτή βρίσκει σύμφωνη τη CIA. Τον περασμένο χρόνο έγινε μελέτη δορυφορικών φωτογραφιών από την Αρκτική σε σχέση με το λιώσιμο των πάγων.

Ίσως το τελευταίο να είναι και το κύριο κίνητρο και όχι η παρακολούθηση και προστασία του περιβάλλοντος, το οποίο τα κράτη και οι υπηρεσίες τους καταστρέφουν καθημερινά.

Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι οι δήθεν ανησυχίες των «ισχυρών» της Γης για τις λεγόμενες κλιματικές αλλαγές, για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, για την υπερθέρμανση κ.τλ. εξανεμίζονται μπροστά στα οποία οικονομικά και γεωστρατηγικά οφέλη.

Οι «κραυγές αγωνίας» για το περιβάλλον που με περισσή υποκρισία εκφέρουν επιστήμονες, αναλυτές, κρατικοί αξιωματούχοι και δημοσιογράφοι είναι ένα σιχαμερό ψέμα, που αποκαλύπτε-

Ίσως σε πολλούς να έκαναν εντύπωση οι δηλώσεις του υπουργού δημόσιας τάξης Μ. Χρυσοχοΐδη ύστερα από την έκρηξη βόμβας που τοποθετήθηκε σε κάδο απορριμμάτων κοντά σε πρασιά στο Άγνωστο Στρατιώτη.

Συγκεκριμένα ανέφερε ότι δεν πρόκειται να μετατραπεί η Αθήνα σε αστυνομοκρατούμενη πόλη, ότι τα μνημεία δεν φυλάγονται και ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξει κάτι σ' αυτήν την κατεύθυνση, αλλά επίσης βεβαίωσε ότι οι δράστες θα συλληφθούν και θα οδηγηθούν στην δημοκρατική δικαιοσύνη. Το ότι η Αθήνα έχει μετατραπεί προ πολλού σε αστυνομοκρατούμενη πόλη είναι βέβαια ένα γεγονός που δεν μπορεί να αμφισβητήσει όχι μόνο ο Χρυσοχοΐδης αλλά οποιοσδήποτε. Πρόκειται λοιπόν για υπουργικές ασυναρτησίες η δήλωση περί μη πρόθεσης αντίδρασης τουλάχιστον τέτοιου είδους;

Μάλλον όχι.

«Τι θέλουν οι τρομοκράτες» είναι ο τίτλος ενός βιβλίου της ιρλανδικής καταγωγής Λουίζ Ρίτσαρντσον κοσμήτορος του Ινστιτούτου Ανωτέρων Σπουδών του Ράντκλιφ, λέκτορος δημόσιας διοίκησης στο Κολέγιο Χάρβαντ και επίσης λέκτορος νομικών στη Νομική Σχολή του Χάρβαντ.

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 παραδίδει μαθήματα σε φοιτητές του Χάρβαντ για τα «τρομοκρατικά» κινήματα στο πεδίο των διεθνών σχέσεων. Το βιβλίο της Ρίτσαρντσον -η οποία περιγράφει πως στρατολογήθηκε στο Λονδίνο από το φοιτητικό κλάδο του IPA, στον οποίο τελικά δεν εντάχθηκε σε αντίθεση με πλήθος κοντινών της προσώπων- αξίζει πράγματι μιας ιδιαίτερης προσοχής όχι μόνο λόγω καταβολών της συγγραφέως, που αυξάνουν τις δυνατότητες κατανόησης «λεπτομερειών» του «προβλήματος», αλλά και όσον αφορά τις προοπτικές που δίνει στην αντιμετώπισή του.

Η Ρίτσαρντσον, ενδεικτικά, θεωρεί ότι «όταν

όπως αποκαλούνται ευγενικά, αντιπροσώπους από διάφορες εθνικιστικές τρομοκρατικές ομάδες για μια μυστική διάσκεψη σε ιδιωτική τοποθεσία. Συναντιόμασταν για αρκετές ημέρες, κατά την διάρκεια των οποίων συμπεριφερόμασταν περίπου όπως σ' ένα πανεπιστημιακό συνέδριο. Παρουσίασα μια εργασία για τους παράγοντες που ωθούν τους τρομοκράτες να κλιμακώνουν τις αποφάσεις τους, και ένα ανώτερο μέλος μιας πασίγνωστης τρομοκρατικής ομάδας χρησίμευσε ως σχολιαστής της εργασίας μου. Μου υπέδειξε ευγενικά τα σημεία όπου θεωρούσε ότι έχω δίκιο και τα σημεία όπου διαφωνούσε, που οι γενικεύσεις μου ίσχυαν για το κίνημα του και που όχι. Κάναμε παρέα όλοι μαζί για αρκετές ημέρες. Σύντομα έγινε δύσκολο να αποφανθείς σε ποιο στρατόπεδο ανήκε ο καθένας.

Σκοπός της συνάθροισης ήταν εν μέρει η προσπάθεια να καταλάβουμε ποιοι παράγοντες ωθούν μια ομάδα να κλιμακώσει τη βία της σε άλλο επίπεδο, έτσι συνθέσαμε μερικά σενάρια προσπαθώντας ν' απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση. Εμπλακήκαμε επίσης σε μερικά παιχνίδια πολέμου –πάλι σε μια προσπάθεια να κατανοήσουμε τους παράγοντες που πυροδοτούν την κλιμάκωση της απόφασης. Μεικτές ομάδες από πανεπιστημιακούς και «ακτιβιστές» συμμετείχαν σε κάθε ρόλο. Η ομάδα στην οποία συμμετείχα εγώ ήταν ένας πυρήνας Τσετσένων που είχε την έδρα του στη Μόσχα. Το σενάριο προέβλεπε ότι δεχόμασταν αυξανόμενη πίεση εκ μέρους των αρχών, καθότι προσπαθούσαμε να κατανοήσουμε ποια είδη πιέσεων θα επέβαλλαν την κλιμάκωση μιας απόφασης. Οι ομοιότητες στις αντιδράσεις των πανεπιστημιακών και των ανταρτών ήταν πολύ εντυπωσιακές. Μολονότι η επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα εκείνων που είχαν την εμπειρία σού έκοβε την ανάσα (μ' έναν τελείως ρεαλιστικό τρόπο διόρθωναν εμάς τους πανεπιστημιακούς σε σχέση με τα πόσα άτομα και τι όπλα θα απαιτούνταν για την πραγματοποίηση μιας συγκεκριμένης επιχείρησης), στο πιο σημαντικό ζήτημα του πότε θα πρέπει να κλιμακώνει κανείς τη δράση του, οι αντάρτες δεν ήταν πιο επιρρεπείς στην κλιμάκωση απ' ό,τι οι πανεπιστημιακοί. (Μάλιστα οι αντάρτες ξαφνιάστηκαν με τη φιλοπόλεμη διάθεση των πανεπιστημιακών στις μεικτές ομάδες)».

Είναι φανερό λοιπόν ότι οι κατασταλτικοί σχεδιασμοί οποιουδήποτε κράτους λαμβάνουν υπ' όψιν τους εδώ και αρκετά χρόνια την συσσωρευμένη εμπειρία «απαντήσεων» και «ανταπαντήσεων» στα πλαίσια του πολέμου κατά της «τρομοκρατίας», τους όρους που θέτει κάθε

Κάποιοι απ' τους πιο «έγκυρους» επιστήμονες των ΗΠΑ συνεργάζονται σε μια προσπάθεια να «χρησιμοποιήσουν» τις υπηρεσίες ασφαλείας της κυβέρνησης για να έχουν πρόσβαση στην πολυπλοκότητα της περιβαλλοντικής αλλαγής. Στα πλαίσια αυτά σχεδιάζεται να έχουν πρόσβαση και στους κατασκοπευτικούς δορυφόρους για να μελετούν φαινόμενα όπως σύννεφα, τροπικά δάση, ερήμους και παγετώνες.

Η συνεργασία αυτή βρίσκει σύμφωνη τη CIA. Τον περασμένο χρόνο έγινε μελέτη δορυφορικών φωτογραφιών από την Αρκτική σε σχέση με το λιώσιμο των πάγων.

Δεν είναι τίποτα καινούργιο, θα πει κάποιος.

Είναι, όμως, μια προσπάθεια να τονωθεί το κύρος των μυστικών υπηρεσιών, που τόσο έχει πληγεί τα τελευταία χρόνια, αφού μέχρι και μικρές αγγελίες έβαζαν ζητώντας... κατασκόπους και πρακτορίσκους. Τώρα, με το περιβαλλοντικό περιτύλιγμα παρουσιάζεται στο ... αδαές κοινό η χρησιμότητα του εξοπλισμού και των πρακτόρων ως προς την προστασία του περιβάλλοντος.

Ο Norbert Untersteiner, καθηγητής «Ατμοσφαιρικών Επιστημών και Γεωφυσικής» στο Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον ειδικεύεται στον πολικό πάγο και είναι μέλος της ομάδας κατασκό-

Ίσως το τελευταίο να είναι και το κύριο κίνητρο και όχι η παρακολούθηση και προστασία του περιβάλλοντος, το οποίο τα κράτη και οι υπηρεσίες τους καταστρέφουν καθημερινά.

Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι οι δήθεν ανησυχίες των «ισχυρών» της Γης για τις λεγόμενες κλιματικές αλλαγές, για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, για την υπερθέρμανση κ.τλ. εξανεμίζονται μπροστά στα όποια οικονομικά και γεωστρατηγικά οφέλη.

Οι «κραυγές αγωνίας» για το περιβάλλον που με περισσή υποκρισία εκφέρουν επιστήμονες, αναλυτές, κρατικοί αξιωματούχοι και δημοσιογράφοι είναι ένα σιχαμερό ψέμα, που αποκαλύπτεται καθημερινά με την εντεινόμενη μόλυνση και καταστροφή που προκαλούν οι μηχανισμοί του καπιταλισμού και της κρατικής παρέμβασης στη φύση στα πλαίσια της αντι-ανθρώπινης και ασύδοτης δράσης των εξουσιαστών σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη.

Οι New York Times υποστηρίζουν στο σχετικό δημοσίευμα ότι λόγω της μυστικότητας των λήψεων των δορυφόρων θα χρησιμοποιηθούν μόνο εκείνες που χρειάζονται και σε... χαμηλότερη ανάλυση, για να μην αποκαλυφθούν υποτίθεται οι πραγματικές δυνατότητες των δορυφόρων...

Παράλληλα, δεν λείπουν και οι... συντηρητικότερες φωνές, ό-

πόλη, ότι τα μνημεία δεν φυλάγονται και ότι δεν πρόκειται ν' αλλάξει κάτι σ' αυτήν την κατεύθυνση, αλλά επίσης βεβαίωσε ότι οι δράστες θα συλληφθούν και θα οδηγηθούν στην δημοκρατική δικαιοσύνη. Το ότι η Αθήνα έχει μετατραπεί προ πολλού σε αστυνομοκρατούμενη πόλη είναι βέβαια ένα γεγονός που δεν μπορεί να αμφισβητήσει όχι μόνο ο Χρυσοχοΐδης αλλά οποιοσδήποτε. Πρόκειται λοιπόν για υπουργικές ασυναρτησίες η δήλωση περί μη πρόθεσης αντίδρασης τουλάχιστον τέτοιου είδους;

Μάλλον όχι.

«***Τι θέλουν οι τρομοκράτες***» είναι ο τίτλος ενός βιβλίου της ιρλανδικής καταγωγής Λουίζ Ρίτσαρντσον κοσμήτορος του Ινστιτούτου Ανωτέρων Σπουδών του Ράντκλιφ, λέκτορος δημόσιας διοίκησης στο Κολέγιο Χάρβαντ και επίσης λέκτορος νομικών στη Νομική Σχολή του Χάρβαντ.

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 παραδίδει μαθήματα σε φοιτητές του Χάρβαντ για τα «τρομοκρατικά» κινήματα στο πεδίο των διεθνών σχέσεων. Το βιβλίο της Ρίτσαρντσον -η οποία περιγράφει πως στρατολογήθηκε στο Λονδίνο από το φοιτητικό κλάδο του ΙΡΑ, στον οποίο τελικά δεν εντάχθηκε σε αντίθεση με πλήθος κοντινών της προσώπων- αξίζει πράγματι μιας ιδιαίτερης προσοχής όχι μόνο λόγω καταβολών της συγγραφέως, που αυξάνουν τις δυνατότητες κατανόησης «λεπτομερειών» του «προβλήματος», αλλά και όσον αφορά τις προοπτικές που δίνει στην αντιμετώπισή του.

Η Ρίτσαρντσον, ενδεικτικά, θεωρεί ότι «όταν δρουν οι τρομοκράτες, επιδιώκουν τρεις άμεσους αντικειμενικούς σκοπούς: θέλουν να πάρουν εκδίκηση, να αποκτήσουν φήμη και να αναγκάσουν τον αντίπαλο τους να αντιδράσει». Αναφέρει επίσης ότι «πολύ συχνά, ο σκοπός μιας συγκεκριμένης ενέργειας είναι να εξωθήσει την κυβέρνηση σε ισχυρά αντίποινα. Ελπίζουν ότι με αυτό τον τρόπο η κυβέρνηση θα αποξενώσει το κοινό και θα ρίξει νεοσύλλεκτους». Σε άλλο σημείο προσθέτει ότι «συχνά μετά τη σύλληψη ενός ηγέτη ή μια ιδιαίτερα επιτήμια κυβερνητική ενέργεια, κάποια ομάδα θα διαπράξει μία άλλη τρομοκρατική επίθεση, στην προσπάθεια της να καταδείξει στο ευρύ κοινό, στην κυβέρνηση, και το σημαντικότερο στους ίδιους, προσπαθώντας ν' απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση. Εμπλακήκαμε επίσης σε μερικά παιχνίδια πολέμου –πάλι σε μια προσπάθεια να κατανοήσουμε τους παράγοντες που πυροδοτούν την κλιμάκωση της απόφασης. Μεικτές ομάδες από πανεπιστημιακούς και «ακτιβιστές» συμμετείχαν σε κάθε ρόλο. Η ομάδα στην οποία συμμετείχα εγώ ήταν ένας πυρήνας Τσετσένων που είχε την έδρα του στη Μόσχα. Το σενάριο προέβλεπε ότι δεχόμασταν αυξανόμενη πίεση εκ μέρους των αρχών, καθότι προσπαθούσαμε να κατανοήσουμε ποια είδη πιέσεων θα επέβαλλαν την κλιμάκωση μιας απόφασης. Οι ομοιότητες στις αντιδράσεις των πανεπιστημιακών και των ανταρτών ήταν πολύ εντυπωσιακές. Μολονότι η επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα εκείνων που είχαν την εμπειρία σού έκοβε την ανάσα (μ' έναν τελείως ρεαλιστικό τρόπο διόρθωναν εμάς τους πανεπιστημιακούς σε σχέση με τα πόσα άτομα και τι όπλα θα απαιτούνταν για την πραγματοποίηση μιας συγκεκριμένης επιχείρησης), στο πιο σημαντικό ζήτημα του πότε θα πρέπει να κλιμακώνει κανείς τη δράση του, οι αντάρτες δεν ήταν πιο επιρρεπείς στην κλιμάκωση απ' ότι οι πανεπιστημιακοί. (Μάλιστα οι αντάρτες ξαφνιάστηκαν με τη φιλοπόλεμη διάθεση των πανεπιστημιακών στις μεικτές ομάδες)».

Είναι φανερό λοιπόν ότι οι κατασταλτικοί σχεδιασμοί οποιουδήποτε κράτους λαμβάνουν υπ' όψιν τους εδώ και αρκετά χρόνια την συσσωρευμένη εμπειρία «απαντήσεων» και «ανταπαντήσεων» στα πλαίσια του πολέμου κατά της «τρομοκρατίας», τους όρους που θέτει κάθε διαδικασία κλιμάκωσης είτε από την δική τους πλευρά είτε από τον αντίπαλο που έχουν ορίσει ως «στόχο», το βαθμό απομάκρυνσης από την κοινότητα των «τρομοκρατών», τις πολιτικές συμμαχίες που τυχόν έχουν συνάψει κλπ.

Οι «αντιδράσεις» του κράτους, λοιπόν, ποικίλουν και δυστυχώς για εκείνους που τις θεωρούν τυποποιημένες πολύ γρήγορα και σε πολλές περιπτώσεις διαπιστώνουν ότι τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά, ιδιαίτερα όταν, όπως στο παρελθόν έχει συμβεί, προκρίνεται η αντιπαράθεση σε επίπεδο στρατιωτικών μηχανισμών, πράγμα που θα επαναλάβουμε μόνο την εξουσία ευνοεί.

Είτε αργά, είτε γρήγορα.

για να έχουν πρόσβαση στην πολυπλοκότητα της περιβαλλοντικής αλλαγής. Στα πλαίσια αυτά σχεδιάζεται να έχουν πρόσβαση και στους κατασκοπευτικούς δορυφόρους για να μελετούν φαινόμενα όπως σύννεφα, τροπικά δάση, ερήμους και παγετώνες.

Η συνεργασία αυτή βρίσκει σύμφωνη τη CIA. Τον περασμένο χρόνο έγινε μελέτη δορυφορικών φωτογραφιών από την Αρκτική σε σχέση με το λιώσιμο των πάγων.

Δεν είναι τίποτα καινούργιο, θα πει κάποιος.

Είναι, όμως, μια προσπάθεια να τονωθεί το κύρος των μυστικών υπηρεσιών, που τόσο έχει πληγεί τα τελευταία χρόνια, αφού μέχρι και μικρές αγγελίες έβαζαν ζητώντας... κατασκόπους και πρακτορίσκους. Τώρα, με το περιβαλλοντικό περιτύλιγμα παρουσιάζεται στο ... αδαές κοινό η χρησιμότητα του εξοπλισμού και των πρακτόρων ως προς την προστασία του περιβάλλοντος.

Ο Norbert Untersteiner, καθηγητής «Ατμοσφαιρικών Επιστημών και Γεωφυσικής» στο Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον ειδικεύεται στον πολικό πάγο και είναι μέλος της ομάδας κατασκόπων-επιστημόνων. Υποστηρίζει ότι οι επιστήμονες δεν έχουν τη δυνατότητα να «στείλουν 500 ανθρώπους στην κορυφή του κόσμου». Και επισημαίνει μεταξύ άλλων τα οφέλη του προγράμματος Medea (Measurements of Earth Data for Environmental Analysis) από τις καιρικές προγνώσεις που θα προκύψουν, την ανακάλυψη νέων τοποθεσιών για ψάρεμα και ναυσιπλοΐα και την ανακάλυψη τεράστιων αποθεμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου που κρύβονται κάτω από τους πάγους.

Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι οι δήθεν ανησυχίες των «ισχυρών» της Γης για τις λεγόμενες κλιματικές αλλαγές, για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, για την υπερθέρμανση κ.τλ. εξανεμίζονται μπροστά στα όποια οικονομικά και γεωστρατηγικά οφέλη.

Οι «κραυγές αγωνίας» για το περιβάλλον που με περισσή υποκρισία εκφέρουν επιστήμονες, αναλυτές, κρατικοί αξιωματούχοι και δημοσιογράφοι είναι ένα σιχαμερό ψέμα, που αποκαλύπτεται καθημερινά με την εντεινόμενη μόλυνση και καταστροφή που προκαλούν οι μηχανισμοί του καπιταλισμού και της κρατικής παρέμβασης στη φύση στα πλαίσια της αντι-ανθρώπινης και ασύδοτης δράσης των εξουσιαστών σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη.

Οι New York Times υποστηρίζουν στο σχετικό δημοσίευμα ότι λόγω της μυστικότητας των λήψεων των δορυφόρων θα χρησιμοποιηθούν μόνο εκείνες που χρειάζονται και σε... χαμηλότερη ανάλυση, για να μην αποκαλυφθούν υποτίθεται οι πραγματικές δυνατότητες των δορυφόρων...

Παράλληλα, δεν λείπουν και οι... συντηρητικότερες φωνές, όπως του γερουσιαστή John Barrasso, που υποστηρίζει ότι η CIA πρέπει να... πολεμάει τους «τρομοκράτες» και όχι να «κατασκοπεύει θαλάσσιους λέοντες». Ειδικά μετά την απόπειρα ανατίναξης του αεροπλάνου της Delta Airlines από το Νιγηριανό «καμικάζι», οι φωνές αυτές τείνουν να πληθύνουν.

Ίσως είναι και μέρες αναδουλειάς για τους καημένους τους πράκτορες λόγω και της λεγόμενης κρίσης.

Ποιος ξέρει...

Θα πτωχεύσει, δεν θα πτωχεύσει, θα πτωχεύσει, δεν θα πτωχεύσει ή πως το παιχνίδι της κότας συνεχίζεται...

«Με λύπη μου σας λέω ότι την ενημέρωση των επιτηρητών την υφίσταμαι ήδη, ως προς τα όσα πράττω. Ενημερώνω ως προς τις πολιτικές που θα ασκήσει η χώρα και συναντώ τη δυσπιστία στις ερωτήσεις που μας κάνουν και στον τρόπο που μας κοιτούν. Έχω εντυπωσιαστεί από τον τρόπο που με ρωτούν. Είναι γνώστες βαθύτατοι των οικονομικών παραμέτρων των προβλημάτων, ακόμη και πολλών δικών μας πολιτικών. Το ύφος τους δεν είναι ευγενικό και αυτό έχει προκληθεί από την πολυετή εντύπωσή τους ότι τους κοροϊδεύουμε. Δεν μας εμπιστεύονται. Προσέξτε τώρα: Αν από την παρακολούθηση η επιτήρηση περάσει και στην καθοδήγηση των μέτρων για την αποφυγή της καταστροφής της χώρας, να είστε βέβαιοι πως το πρώτο που θα μας υποχρεώσουν θα είναι να μειώσουμε τις δαπάνες σε δύο σκέλη. Πρώτον, την κατάργηση πολιτικών σε Υγεία και Παιδεία, δημόσιες επενδύσεις και δεύτερον, την μείωση των εργαζομένων στο Δημόσιο, καθώς και τη μείωση των μισθών! Καθολική επιτήρηση σημαίνει βίαιη προσαρμογή και βίαιη προσαρμογή σημαίνει «αίμα». Το χειρότερο είναι ότι κάτι τέτοιο δεν μπορώ με βεβαιότητα να το αποκλείσω να συμβεί, ακόμη και για το 2010».

Περίπου ένα μήνα μετά τις συγκεκριμένες δηλώσεις του υπουργού Εργασίας, ο ίδιος ο Παπανδρέου, αφού πρώτα φρόντισε να «κατσαδιάσει» οικονομικούς αναλυτές που διαβεβαίωναν ότι το ελληνικό κράτος έχει ήδη χρεοκοπήσει, υποσχέθηκε στο Νταβός της Ελβετίας, όπου συνεδριάζει το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ, ότι πράγματι τόσο ο ίδιος όσο και η κυβέρνηση του εγγυώνται για την επιβολή σκληρών μέτρων όσο και αν αυτά σημαίνουν «αίμα».

Φυσικά, ούτε ο ένας ούτε ο άλλος, που καλούν τον κόσμο να «ματώσει», ξεχνούν ότι προεκλογικά Ν.Δ. και Πα.σο.κ. συμφώνησαν να λάβουν τις κρατικές επιχορηγήσεις που «δικαιούνταν» ύψους 240 εκατ. ευρώ προκαταβολικά έως το 2016. Τόσο ο ίδιος όσο και οι υπόλοιποι προφανώς γελάνε κάτω από τα μουστάκια τους, όταν εξαγγέλλουν μειώσεις του βουλευτικού μισθού (φθάνει με τα διάφορα επιδόματα τις 7.000 μηνιαίως), αφού κάθε βουλευτής συμμετέχει τουλάχιστον σε μία από τις έξι διαρκείς επιτροπές, που επεξεργάζονται τα νομοσχέδια πριν την ψήφισή τους λαμβάνοντας για κάθε μία από τις απροσδιόριστου αριθμού συνεδριάσεις 300 ευρώ, ποσό που διπλασιάζεται όταν η πρωινή συνεδρίαση διακόπτεται για να συνεχιστεί το απόγευμα!

35 καινούργια πλοία, ενώ επένδυσαν πάνω από 3 δις δολ. για την απόκτηση μεταχειρισμένων. Ούτε βέβαια οι επικοινωνιακές μπαρούφες περί φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου έκαναν να ιδρώσουν τα αυτιά έστω και κάποιων από τα «φτωχαδάκια», που μετέφεραν 6 με 7 δις ευρώ μόνο μέσα στο Δεκέμβρη, κυρίως σε τράπεζες της Ελβετίας και της Κύπρου, ως απάντηση στις εξαγγελίες για φορολόγηση των τραπεζικών καταθέσεων και την άρση του τραπεζικού απορρήτου.

Η ουσία, λοιπόν, δεν βρίσκεται στα κερδοσκοπικά παιχνίδια που προωθούνται με τις επικοινωνιακές «επιθέσεις» που διαδέχονται τις επικοινωνιακές «ανάσες» ή το αντίστροφο με φόντο τις νομισματικές «ισορροπίες» ή «ανισορροπίες» μεταξύ ευρώ και δολαρίου. Ούτε, βέβαια, η ουσία βρίσκεται στο εάν είναι έτοιμα το Γαλλικό και γερμανικό κράτος να σώσουν την ελληνική οικονομία. Δεν είναι δύσκολο να κατανοήσει κανείς γιατί όταν οι αγορές «ανησυχούν» τα κέρδη όσων δανείζουν ανεβαίνουν. Είναι φανερό πού αποσκοπούν οι διαβεβαιώσεις των θεσμικών κύκλων της Ε.Ε. ότι η Ελλάδα δεν θα χρεωκοπήσει και ότι είναι εξωπραγματικά τα σενάρια για έξοδο της από την ευρωζώνη. Δεν υπάρχει η παραμικρή αντίφαση ανάμεσα στις προτροπές των οικονομικών αναλυτών για αγορά ελληνικών κρατικών ομολόγων και τις

και απέλυε το 25% των εργαζόμενων που απασχολεί, ο λεγόμενος δείκτης της παραγωγικότητάς τους δεν θα μειωνόταν. Γνωρίζουν, όμως, καλά ότι ένα μεγάλο μέρος της κοινωνικής ενσωμάτωσης και του κοινωνικού ελέγχου, στο βαθμό που αυτός επιτεύχθηκε, κατά περίπτωση σε κάθε χρονική περίοδο οφειλόταν και συνεχίζει να οφείλεται στην περιλάλητη ικανότητα του λεγόμενου κρατικοκομματικού πελατειακού συστήματος. Και εδώ είναι το μεγάλο στοίχημα που έχουν βάλει οι κυρίαρχοι, εγχώριοι και μη, αφού η κατάσταση μπορεί πολύ εύκολα να «ξεφύγει», όσον αφορά τις κοινωνικές αντιδράσεις και μάλιστα ομάδων, που δεν είναι εύκολο να υπάρξει πρόβλεψη πού μπορεί να φθάσουν όταν κατέβουν στο δρόμο.

Μπροστά, λοιπόν, στο πολυδιαφημιζόμενο κίνδυνο της «χρεοκοπίας» οι μηχανές έχουν πάρει για τα καλά μπροστά. Εξαγγέλλονται περικοπές μισθών, φορολόγηση του «μαύρου χρήματος», αλλά και της εκκλησιαστικής περιουσίας, ιδιωτικοποιήσεις που υπολογίζεται να αποφέρουν περί τα 2,5 δις ευρώ μέσα στο 2010, εξαγγέλλεται ακόμη ότι θα συσταθεί εταιρεία που θα εισαχθεί στο Χρηματιστήριο και περιλαμβάνει τα ακίνητα του κατέχει το κράτος, η αξία των οποίων ανακαλύφθηκε ότι φθάνει τα 300 δις, δηλαδή όσο και το κρατικό χρέος. Ας δούμε όμως ποιο είναι αυτό και σε ποια χέ-

«Με λύπη μου σας λέω ότι την ενημέρωση των επιτηρητών την υφίσταμαι ήδη, ως προς τα όσα πράττω. Ενημερώνω ως προς τις πολιτικές που θα ασκήσει η χώρα και συναντώ τη δυσπιστία στις ερωτήσεις που μας κάνουν και στον τρόπο που μας κοιτούν. Έχω εντυπωσιαστεί από τον τρόπο που με ρωτούν. Είναι γνώστες βαθύτατοι των οικονομικών παραμέτρων των προβλημάτων, ακόμη και πολλών δικών μας πολιτικών. Το ύφος τους δεν είναι ευγενικό και αυτό έχει προκληθεί από την πολυετή εντύπωσή τους ότι τους κοροϊδεύουμε. Δεν μας εμπιστεύονται. Προσέξτε τώρα: Αν από την παρακολούθηση η επιτήρηση περάσει και στην καθοδήγηση των μέτρων για την αποφυγή της καταστροφής της χώρας, να είστε βέβαιοι πως το πρώτο που θα μας υποχρεώσουν θα είναι να μειώσουμε τις δαπάνες σε δύο σκέλη. Πρώτον, την κατάργηση πολιτικών σε Υγεία και Παιδεία, δημόσιες επενδύσεις και δεύτερον, την μείωση των εργαζομένων στο Δημόσιο, καθώς και τη μείωση των μισθών! Καθολική επιτήρηση σημαίνει βίαιη προσαρμογή και βίαιη προσαρμογή σημαίνει «αίμα». Το χειρότερο είναι ότι κάτι τέτοιο δεν μπορώ με βεβαιότητα να το αποκλείσω να συμβεί, ακόμη και για το 2010».

Ανδρέας Λοβέρδος, υπουργός εργασίας και κοινωνικής ασφάλισης, εφημερίδα Veto, 25-12-2009

Περίπου ένα μήνα μετά τις συγκεκριμένες δηλώσεις του υπουργού Εργασίας, ο ίδιος ο Παπανδρέου, αφού πρώτα φρόντισε να «κατσαδιάσει» οικονομικούς αναλυτές που διαβεβαίωναν ότι το ελληνικό κράτος έχει ήδη χρεοκοπήσει, υποσχέθηκε στο Νταβός της Ελβετίας, όπου συνεδριάζει το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ, ότι πράγματι τόσο ο ίδιος όσο και η κυβέρνηση του εγγυώνται για την επιβολή σκληρών μέτρων όσο και αν αυτά σημαίνουν «αίμα».

Φυσικά, ούτε ο ένας ούτε ο άλλος, που καλούν τον κόσμο να «ματώσει», ξεχνούν ότι προεκλογικά Ν.Δ. και Πα.σο.κ. συμφώνησαν να λάβουν τις κρατικές επιχορηγήσεις που «δικαιούνταν» ύψους 240 εκατ. ευρώ προκαταβολικά έως το 2016. Τόσο ο ίδιος όσο και οι υπόλοιποι προφανώς γελάνε κάτω από τα μουστάκια τους, όταν εξαγγέλλουν μειώσεις του βουλευτικού μισθού (φθάνει με τα διάφορα επιδόματα τις 7.000 μηνιαίως), αφού κάθε βουλευτής συμμετέχει τουλάχιστον σε μία από τις έξι διαρκείς επιτροπές, που επεξεργάζονται τα νομοσχέδια πριν την ψήφισή τους λαμβάνοντας για κάθε μία από τις απροσδιόριστου αριθμού συνεδριάσεις 300 ευρώ, ποσό που διπλασιάζεται όταν η πρωινή συνεδρίαση διακόπτεται για να συνεχιστεί το απόγευμα!

Η «κρίση», λοιπόν δεν αφορά, ούτε τους πολιτικούς, ούτε τις τράπεζες ούτε βέβαιο τους έλληνες εφοπλιστές, οι οποίοι μόνο μέσα στο 2009 παρήγγειλαν 35 καινούργια πλοία, ενώ επένδυσαν πάνω από 3 δις δολ. για την απόκτηση μεταχειρισμένων. Ούτε βέβαια οι επικοινωνιακές μπαρούφες περί φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου έκαναν να ιδρώσουν τα αυτιά έστω και κάποιων από τα «φτωχαδάκια», που μετέφεραν 6 με 7 δις ευρώ μόνο μέσα στο Δεκέμβρη, κυρίως σε τράπεζες της Ελβετίας και της Κύπρου, ως απάντηση στις εξαγγελίες για φορολόγηση των τραπεζικών καταθέσεων και την άρση του τραπεζικού απορρήτου.

Η ουσία, λοιπόν, δεν βρίσκεται στα κερδοσκοπικά παιχνίδια που προωθούνται με τις επικοινωνιακές «επιθέσεις» που διαδέχονται τις επικοινωνιακές «ανάσες» ή το αντίστροφο με φόντο τις νομισματικές «ισορροπίες» ή «ανισορροπίες» μεταξύ ευρώ και δολαρίου. Ούτε, βέβαια, η ουσία βρίσκεται στο εάν είναι έτοιμα το Γαλλικό και γερμανικό κράτος να σώσουν την ελληνική οικονομία. Δεν είναι δύσκολο να κατανοήσει κανείς γιατί όταν οι αγορές «ανησυχούν» τα κέρδη όσων δανείζουν ανεβαίνουν. Είναι φανερό πού αποσκοπούν οι διαβεβαιώσεις των θεσμικών κύκλων της Ε.Ε. ότι η Ελλάδα δεν θα χρεωκοπήσει και ότι είναι εξωπραγματικά τα σενάρια για έξοδο της από την ευρωζώνη. Δεν υπάρχει η παραμικρή αντίφαση ανάμεσα στις προτροπές των οικονομικών αναλυτών για αγορά ελληνικών κρατικών ομολόγων και τις παράλληλες εκτιμήσεις ότι η πτώχευση έχει ήδη έρθει.

Η «ελληνική περίπτωση» έχει μια ιδιαίτερη βαρύτητα και όλοι το γνωρίζουν. Η ελληνική «ασθένεια», όπως χαρακτηρίζουν το «πρόβλημα» και ο κίνδυνος να επεκταθεί δεν αφορά, βέβαια, μόνο τους οικονομικούς δείκτες, τους σκληρούς όρους δανεισμού, τα τεράστια δημοσιονομικά ελλείμματα. Το ζήτημα που μπαίνει και η ουσία των προβληματισμών είναι ότι η κοινωνική ανυποταξία στον ελλαδικό χώρο θεωρείται, όχι απλά δεδομένη, αλλά το μεγάλο αγκάθι, που πρέπει επιτέλους να ξεριζωθεί.

Η ευρύτερη πολιτική συναίνεση, λοιπόν, για σκληρά μέτρα δεν είναι αμελητέα, αφού η κυβέρνηση προτρέπεται να πάρει τα «αναγκαία» σκληρά μέτρα και να μην υποχωρήσει μπροστά στο επαπει-

και απέλυε το 25% των εργαζομένων που απασχολεί, ο λεγόμενος δείκτης της παραγωγικότητάς τους δεν θα μειωνόταν. Γνωρίζουν, όμως, καλά ότι ένα μεγάλο μέρος της κοινωνικής ενσωμάτωσης και του κοινωνικού ελέγχου, στο βαθμό που αυτός επιτεύχθηκε, κατά περίπτωση σε κάθε χρονική περίοδο οφειλόταν και συνεχίζει να οφείλεται στην περιλάλητη ικανότητα του λεγόμενου κρατικοκομματικού πελατειακού συστήματος. Και εδώ είναι το μεγάλο στοίχημα που έχουν βάλει οι κυρίαρχοι, εγχώριοι και μη, αφού η κατάσταση μπορεί πολύ εύκολα να «ξεφύγει», όσον αφορά τις κοινωνικές αντιδράσεις και μάλιστα ομάδων, που δεν είναι εύκολο να υπάρξει πρόβλεψη πού μπορεί να φθάσουν όταν κατέβουν στο δρόμο.

Μπροστά, λοιπόν, στο πολυδιαφημιζόμενο κίνδυνο της «χρεοκοπίας» οι μηχανές έχουν πάρει για τα καλά μπροστά. Εξαγγέλλονται περικοπές μισθών, φορολόγηση του «μαύρου χρήματος», αλλά και της εκκλησιαστικής περιουσίας, ιδιωτικοποιήσεις που υπολογίζεται να αποφέρουν περί τα 2,5 δις ευρώ μέσα στο 2010, εξαγγέλλεται ακόμη ότι θα συσταθεί εταιρεία που θα εισαχθεί στο Χρηματιστήριο και περιλαμβάνει τα ακίνητα του κατέχει το κράτος, η αξία των οποίων ανακαλύφθηκε ότι φθάνει τα 300 δις, δηλαδή όσο και το κρατικό χρέος. Ας δούμε όμως ποιο είναι αυτό και σε ποια χέρια βρίσκεται.

Το ελληνικό κράτος χρωστά κυρίως σε τράπεζες και άλλους θεσμικούς επενδυτές το 45% του χρέους του, σε κεντρικές τράπεζες το 5%, σε επενδυτικά κεφάλαια το 19%, διαχείρισης επενδύσεων το 10%, σε Hedge funds το 5% και ασφαλιστικά ταμεία το 14%. Που βρίσκεται το χρέος αυτό; Στην Ελλάδα βρίσκεται το 29%, στην Μ. Βρετανία το 23%, σε Γερμανία, Αυστρία, Ελβετία το 9%, στην Ιταλία το 6%, σε Βέλγιο και Ολλανδία μαζί επίσης το 6%, στις ΗΠΑ το 3%, στην Σκανδιναβία επίσης το 3%, σε Ισπανία-Πορτογαλία το 1%. Το ελληνικό κράτος, κάθε φορά που εκδίδει ομόλογα 3ετούς, 5ετούς, 10ετούς, ή 15ετούς διάρκειας, μεταφέρει απλά το χρέος του (οι λήξεις του κρατικού χρέους φθάνουν το 2057), ενώ «δύσκολη» χρονιά θεωρείται το 2012

το πρώτο που θα μας υποχρεώσουν θα είναι να μειώσουμε τις δαπάνες σε δύο σκέλη. Πρώτον, την κατάργηση πολιτικών σε Υγεία και Παιδεία, δημόσιες επενδύσεις και δεύτερον, την μείωση των εργαζομένων στο Δημόσιο, καθώς και τη μείωση των μισθών! Καθολική επιτήρηση σημαίνει βίαιη προσαρμογή και βίαιη προσαρμογή σημαίνει «αίμα». Το χειρότερο είναι ότι κάτι τέτοιο δεν μπορώ με βεβαιότητα να το αποκλείσω να συμβεί, ακόμη και για το 2010».

Ανδρέας Λοβέρδος, υπουργός εργασίας και κοινωνικής ασφάλισης, εφημερίδα Veto, 25-12-2009

φανώς γελάνε κάτω από τα μουστάκια τους, όταν εξαγγέλλουν μειώσεις του βουλευτικού μισθού (φθάνει με τα διάφορα επιδόματα τις 7.000 μηνιαίως), αφού κάθε βουλευτής συμμετέχει τουλάχιστον σε μία από τις έξι διαρκείς επιτροπές, που επεξεργάζονται τα νομοσχέδια πριν την ψήφισή τους λαμβάνοντας για κάθε μία από τις απροσδιόριστου αριθμού συνεδριάσεις 300 ευρώ, ποσό που διπλασιάζεται όταν η πρωινή συνεδρίαση διακόπτεται για να συνεχιστεί το απόγευμα!

Η «κρίση», λοιπόν δεν αφορά, ούτε τους πολιτικούς, ούτε τις τράπεζες ούτε βέβαιο τους έλληνες εφοπλιστές, οι οποίοι μόνο μέσα στο 2009 παρήγγειλαν

τοιμα το Γαλλικό και γερμανικό κράτος να σώσουν την ελληνική οικονομία. Δεν είναι δύσκολο να κατανοήσει κανείς γιατί όταν οι αγορές «ανησυχούν» τα κέρδη όσων δανείζουν ανεβαίνουν. Είναι φανερό πού αποσκοπούν οι διαβεβαιώσεις των θεσμικών κύκλων της Ε.Ε. ότι η Ελλάδα δεν θα χρεωκοπήσει και ότι είναι εξωπραγματικά τα σενάρια για έξοδο της από την ευρωζώνη. Δεν υπάρχει η παραμικρή αντίφαση ανάμεσα στις προτροπές των οικονομικών αναλυτών για αγορά ελληνικών κρατικών ομολόγων και τις παράλληλες εκτιμήσεις ότι η πτώχευση έχει ήδη έρθει.

Η «ελληνική περίπτωση» έχει μια ιδιαίτερη βαρύτητα και όλοι το γνωρίζουν. Η ελληνική «ασθένεια», όπως χαρακτηρίζουν το «πρόβλημα» και ο κίνδυνος να επεκταθεί δεν αφορά, βέβαια, μόνο τους οικονομικούς δείκτες, τους σκληρούς όρους δανεισμού, τα τεράστια δημοσιονομικά ελλείμματα. Το ζήτημα που μπαίνει και η ουσία των προβληματισμών είναι ότι η κοινωνική ανυποταξία στον ελλαδικό χώρο θεωρείται, όχι απλά δεδομένη, αλλά το μεγάλο αγκάθι, που πρέπει επιτέλους να ξεριζωθεί.

Η ευρύτερη πολιτική συναίνεση, λοιπόν, για σκληρά μέτρα δεν είναι αμελητέα, αφού η κυβέρνηση προτρέπεται να πάρει τα «αναγκαία» σκληρά μέτρα και να μην υποχωρήσει μπροστά στο επαπειλούμενο πολιτικό κόστος. Δημοσιογράφοι και «ειδικοί» βάζουν πλάτη θυμίζοντας ότι το ελληνικό κράτος είναι ο ιδανικός εργοδότης, αφού εάν ήταν εταιρεία νές έχουν πάρει για τα καλά μπροστά. Εξαγγέλλονται περικοπές μισθών, φορολόγηση του «μαύρου χρήματος», αλλά και της εκκλησιαστικής περιουσίας, ιδιωτικοποιήσεις που υπολογίζεται να αποφέρουν περί τα 2,5 δις ευρώ μέσα στο 2010, εξαγγέλλεται ακόμη ότι θα συσταθεί εταιρεία που θα εισαχθεί στο Χρηματιστήριο και περιλαμβάνει τα ακίνητα του κατέχει το κράτος, η αξία των οποίων ανακαλύφθηκε ότι φθάνει τα 300 δις, δηλαδή όσο και το κρατικό χρέος. Ας δούμε όμως ποιο είναι αυτό και σε ποια χέρια βρίσκεται.

Το ελληνικό κράτος χρωστά κυρίως σε τράπεζες και άλλους θεσμικούς επενδυτές το 45% του χρέους του, σε κεντρικές τράπεζες το 5%, σε επενδυτικά κεφάλαια το 19%, διαχείρισης επενδύσεων το 10%, σε Hedge funds το 5% και ασφαλιστικά ταμεία το 14%. Που βρίσκεται το χρέος αυτό; Στην Ελλάδα βρίσκεται το 29%, στην Μ. Βρετανία το 23%, σε Γερμανία, Αυστρία, Ελβετία το 9%, στην Ιταλία το 6%, σε Βέλγιο και Ολλανδία μαζί επίσης το 6%, στις ΗΠΑ το 3%, στην Σκανδιναβία επίσης το 3%, σε Ισπανία-Πορτογαλία το 1%. Το ελληνικό κράτος, κάθε φορά που εκδίδει ομόλογα 3ετούς, 5ετούς, 10ετούς, ή 15ετούς διάρκειας, μεταφέρει απλά το χρέος του (οι λήξεις του κρατικού χρέους φθάνουν το 2057), ενώ «δύσκολη» χρονιά θεωρείται το 2012 όταν θα πρέπει να πληρωθούν 25δις ευρώ!

Και μετά κάποιοι κοροϊδεύουν τον Χαρδαβέλλα...

Ο αγώνας των «ανθρώπων της γης» (Mapuche) συνεχίζεται...

Στις 3 Ιανουαρίου συμπληρώθηκαν δύο χρόνια από τη δολοφονία του αγωνιστή Μαπούτσε Ματίας Κατριλέο. Ο 20χρονος Ματίας δολοφονήθηκε όταν ομάδα αγωνιστών Μαπούτσε μπήκε σε μια φάρμα στην Αραουκανία τα ξημερώματα της 3/1/2008 με σκοπό να ανακαταλάβει τη χαμένη γη των Μαπούτσε. Οι μπάτσοι που υπήρχαν εκεί άρχισαν να πυροβολούν με αποτέλεσμα να σκοτωθεί.

Κι ενώ ο αγώνας των Μαπούτσε συνεχίζεται, ένα νέο επεισόδιο αστυνομικής βίας έλαβε χώρα στις 20 Γενάρη στο Neuken, Puelmapu. Μπάτσοι πυροβόλησαν με πλαστικές σφαίρες και έριξαν δακρυγόνα για να διαλύσουν μέλη της κοινότητας Μαπούτσε Paichil Antreao. Οι συγκρούσεις έγιναν ανάμεσα σε 15 περίπου ιθαγενείς και τις δυνάμεις καταστολής.

Οι Μαπούτσε κατήγγειλαν ότι στο περιστατικό συμμετείχαν και στρατιώτες που έφεραν όπλα των 22 χιλ.

Το γεγονός αυτό έγινε κοντά στο βουνό Μπελβεντέρε, κοντά στην τουριστική περιοχή Villa La Angostura. Το αποτέλεσμα ήταν να τραυματιστούν δύο νεαροί αγωνιστές.

Το Συντονιστικό Mapuche Arauco Malleco - ORT σε ανακοίνωσή του δηλώνει ότι η κυβέρνηση δεν έδωσε κανένα σημάδι ότι θα σταματήσει την καταστολή και εξακολουθεί να βασανίζει και να συλλαμβάνει αγωνιστές. Έτσι, βεβαιώνει πως θα συνεχίσει τον αγώνα και θα εξακολουθεί να απαιτεί τις εκτάσεις της γης που δικαιούται, ενάντια στα συμφέροντα των καπιταλιστών στην περιοχή. Επίσης, αναλαμβάνει την ευθύνη για τις ακόλουθες πράξεις:

1)Την **Τρίτη, 5 Ιανουαρίου 2010**, για το σαμποτάζ στην περιοχή Millantue, 10 χλμ. νότια του Bajo Malleco, ενάντια σε βυτιοφόρο της Mininco Forestal, το οποίο και καταστράφηκε.

2) Την **Παρασκευή, 22 Ιανουαρίου 2010**, για το σαμποτάζ με στόχο μια γέφυρα, 5 χλμ. δυτικά της Ercilla.

3) Τη **Δευτέρα, 25 Ιανουαρίου 2010**, πυρπολήθηκε φορτηγό κοντά

Επίθεση στην Coca-Cola στο Μεξικό

Neuken, Puelmapu. Μπάτσοι πυροβόλησαν με πλαστικές σφαίρες και έριξαν δακρυγόνα για να διαλύσουν μέλη της κοινότητας Μαπούτσε Paichil Antreao. Οι συγκρούσεις έγιναν ανάμεσα σε 15

συλλαμβάνει αγωνιστές. Έτσι, βεβαιώνει πως θα συνεχίσει τον αγώνα και θα εξακολουθεί να απαιτεί τις εκτάσεις της γης που δικαιούται, ενάντια στα συμφέροντα των καπιταλιστών στην περιοχή. Επίσης, αναλαμβάνει την ευθύνη για τις ακόλουθες πράξεις:

1)Την **Τρίτη, 5 Ιανουαρίου 2010**, για το σαμποτάζ στην περιοχή Millantue, 10 χλμ. νότια του Bajo Malleco, ενάντια σε βυτιοφόρο της Mininco Forestal, το οποίο και καταστράφηκε.

2) Την **Παρασκευή, 22 Ιανουαρίου 2010**, για το σαμποτάζ με στόχο μια γέφυρα, 5 χλμ. δυτικά της Ercilla.

3) Τη **Δευτέρα, 25 Ιανουαρίου 2010,** πυρπολήθηκε φορτηγό κοντά στην πόλη Ercilla. Τουλάχιστον 6 ήταν οι δράστες, σύμφωνα με τις αρχές. Αυτή είναι η πρώτη εμπρηστική επίθεση μετά τις προεδρικές εκλογές στη Χιλή.

Καταγγέλλονται, επίσης, οι συνεχιζόμενες διώξεις ιθαγενών αγωνιστών στη Χιλή και την Αργεντινή.

Η ανακοίνωση καταλήγει με τη δέσμευση για τη συνέχιση του αγώνα στο μονοπάτι των ηρωικών προγόνων τους που έδωσαν τις ζωές τους για τη δικαιοσύνη και την αξιοπρέπεια του έθνους των Μαπούτσε, και την υπογραφή:

«Organos de Resistencia Territorial ORT-CAM.
Wallmapu 25-1-2010»

Επίθεση στην Coca-Cola στο Μεξικό

Τη νύχτα της 17ης Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε επίθεση σε εγκαταστάσεις της Coca-Cola στο Ecatepec στο Μεξικό.Στην ανάληψη ευθύνης που δημοσιεύτηκε στο διαδίκτυο αναφέρεται μεταξύ άλλων:

«Αυτή τη φορά βάλαμε δυο μασούρια δυναμίτη μπροστά στις εγκαταστάσεις της εμφιαλωτικής μονάδας της Coca-Cola. Τα παράθυρα καταστράφηκαν εντελώς.

Η Coca-Cola είναι μια εταιρία που καταστρέφει τη γη, επεκτείνεται όλο και περισσότερο σε βάρος της ύπαρξης των ζώων και χρησιμοποιεί την εκμετάλλευση των ανθρώπων για να παράγει περισσότερα προϊόντα υπό την κατοχή της. Είναι μία από τις εταιρίες που ευθύνονται άμεσα για την υποβάθμιση του περιβάλλοντος και δέχτηκε την επίθεση αναρχικών, οικολόγων και άλλων ελευθεριακών συντρόφων. [...]»

Η ανάληψη ευθύνης τελειώνει με χαιρετισμούς σε φυλακισμένους (Victor Emmanuel, Abraham, Fermin Relief, Tijuana) και με τη φράση:

«Στρέφουμε τα όπλα μας στο Συνέδριο Κλιματικής Αλλαγής! Χτυπάμε δυνατά και τρέχουμε μακριά!

Frente de Liberacion Animal - Frente de Liberacion de la Tierra»"

(Μέτωπο για την Απελευθέρωση των ζώων - Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Γης)

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (90) και συγκεκριμένα στο άρθρο για τη Βενεζουέλα με τον τίτλο Βετέλκα: Η ιστορία του πρώτου εργοστασίου Maquila, η λέξη Μπολιβαριανού-ος (από τον Σιμόν Μπολιβάρ) που είναι και η σωστή, αποδόθηκε από παραδρομή ως Βολιβιανού-ος.

τας στην περιοχή Millantue, 10 χλμ. νότια του Bajo Malleco, ενάντια σε βυτιοφόρο της Mininco Forestal, το οποίο και καταστράφηκε.

2) Την **Παρασκευή, 22 Ιανουαρίου 2010**, για το σαμποτάζ με στόχο μια γέφυρα, 5 χλμ. δυτικά της Ercilla.

3) Τη **Δευτέρα, 25 Ιανουαρίου 2010**, πυρπολήθηκε φορτηγό κοντά στην πόλη Ercilla. Τουλάχιστον 6 ήταν οι δράστες, σύμφωνα με τις αρχές. Αυτή είναι η πρώτη εμπρηστική επίθεση μετά τις προεδρικές εκλογές στη Χιλή.

Καταγγέλλονται, επίσης, οι συνεχιζόμενες διώξεις ιθαγενών αγωνιστών στη Χιλή και την Αργεντινή.

Η ανακοίνωση καταλήγει με τη δέσμευση για τη συνέχιση του αγώνα στο μονοπάτι των ηρωικών προγόνων τους που έδωσαν τις ζωές τους για τη δικαιοσύνη και την αξιοπρέπεια του έθνους των Μαπούτσε, και την υπογραφή:

«Organos de Resistencia Territorial ORT-CAM. Wallmapu 25-1-2010»

Τη νύχτα της 17ης Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε επίθεση σε εγκαταστάσεις της Coca-Cola στο Ecatepec στο Μεξικό.Στην ανάληψη ευθύνης που δημοσιεύτηκε στο διαδίκτυο αναφέρεται μεταξύ άλλων:

«Αυτή τη φορά βάλαμε δυο μασούρια δυναμίτη μπροστά στις εγκαταστάσεις της εμφιαλωτικής μονάδας της Coca-Cola. Τα παράθυρα καταστράφηκαν εντελώς.

Η Coca-Cola είναι μια εταιρία που καταστρέφει τη γη, επεκτείνεται όλο και περισσότερο σε βάρος της ύπαρξης των ζώων και χρησιμοποιεί την εκμετάλλευση των ανθρώπων για να παράγει περισσότερα προϊόντα υπό την κατοχή της. Είναι μία από τις εταιρίες που ευθύνονται άμεσα για την υποβάθμιση του περιβάλλοντος και δέχτηκε την επίθεση αναρχικών, οικολόγων και άλλων ελευθεριακών συντρόφων. […]»

Η ανάληψη ευθύνης τελειώνει με χαιρετισμούς σε φυλακισμένους (Victor Emmanuel, Abraham, Fermin Relief, Tijuana) και με τη φράση:

«Στρέφουμε τα όπλα μας στο Συνέδριο Κλιματικής Αλλαγής! Χτυπάμε δυνατά και τρέχουμε μακριά!

Frente de Liberacion Animal - Frente de Liberacion de la Tierra»"

(Μέτωπο για την Απελευθέρωση των ζώων - Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Γης)

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (90) και συγκεκριμένα στο άρθρο για τη Βενεζουέλα με τον τίτλο Βετέλκα: Η ιστορία του πρώτου εργοστασίου Maquila, η λέξη Μπολιβαριανού-ος (από τον Σιμόν Μπολιβάρ) που είναι και η σωστή, αποδόθηκε από παραδρομή ως Βολιβιανού-ος.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.
Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτο το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις – σχόλια – εκδηλώσεις από το

Σάββατο 26 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται τρία οχήματα του δήμου Σταυρούπολης έξω από το δημαρχείο.

ΤΡΙΠΟΛΗ
Πυρπολείται αυτοκίνητο της δημοτικής αστυνομίας.

Πέμπτη 31 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολείται το κατάστημα «Prince Oliver» στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Εκρηκτική Ύλη».

Ιανουάριος 2010
Παρασκευή 1 Ιανουαρίου
Πυρπολείται τράπεζα Citybank στο Χολαργό. Την ευθύνη αναλαμβάνει το «Κομάντο για την έμπρακτη αλληλεγγύη».

ΓΑΛΛΙΑ
Στις «επετειακές» ταραχές της πρωτοχρονιάς πυρπολούνται συνολικά 1137 αυτοκίνητα και γίνονται 539 προσαγωγές.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Πυροβολείται 8χρονος παλαιστίνιος με πλαστική σφαίρα στο κεφάλι στο Νιλίν.

σε Παλαιστίνιους και Αιγύπτιους μπάτσους, κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας για την κατασκευή υπόγειου χαλύβδινου τείχους, με σκοπό να αποτραπεί η διακίνηση αγαθών μέσα από υπόγεια τούνελ. Ένας αιγύπτιος μπάτσος σκοτώνεται από πυρά που ήρθαν από την πλευρά της Παλαιστίνης. Πολλά άτομα τραυματίζονται, από τους οποίους τουλάχιστον οι 35 είναι παλαιστίνιοι.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Έξι μπάτσοι σκοτώνονται σε επίθεση αυτοκτονίας στην πρωτεύουσα του Νταγκεστάν Μαχατσκαλά. Η επίθεση έγινε με παγιδευμένο αυτοκίνητο εναντίον βάσης της υπηρεσίας περιπόλων δρόμων.

Πέμπτη 7 Ιανουαρίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Συμπλοκές σημειώνονται στη Χεβρώνα της Δυτικής Όχθης με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 3 ανήλικοι.

Δευτέρα 11 Ιανουαρίου
Εμπρησμός με γκαζάκια γίνεται σε Γενική τράπεζα στην οδό Κολοκοτρώνη στην Αθήνα. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Επαναστατικές Μονάδες Δράσης- Κομάντο Ζυλ Μπονό».

Τετάρτη 20 Ιανουαρίου
ΑΜΦΙΣΣΑ
Συγκέντρωση και πορεία γίνεται με αφορμή τη δίκη Κορκονέα - Σαραλιώτη.

Πέμπτη 21 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρησμός γίνεται σε γραφεία της ΝΔ στους Αμπελόκηπους.

ΧΙΛΗ: Σε κατ' οίκον επιτήρηση σύντροφος.
Λίγο μετά τις 3 το μεσημέρι αφέθηκε ελεύθερος ο Pablo Carvajal Aracena λόγω έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων.
Κρατούνταν για την επίθεση που έγινε το Σεπτέμβριο στο PDI (Τμήμα Ερευνών της Αστυνομίας). Το δικαστήριο έκρινε, 9 μέρες μετά το κλείσιμο της υπόθεσης, ότι η συμμετοχή του Pablo στην επίθεση στις εγκαταστάσεις του PDI δεν μπορούσε να στοιχειοθετηθεί και ότι δεν είναι ύποπτος φυγής, αφού η αστυνομία μπορεί να αποτρέψει ένα τέτοιο ενδεχόμενο.
Παρ' όλα αυτά βρίσκεται υπό απόλυτη κατ' οίκον επιτήρηση, δεν μπορεί να βγει από το σπίτι του και φυσικά ούτε να βγει από τη χώρα.
Προφυλακισμένος για την ίδια επίθεση παραμένει ο Matias Castro.

Σάββατο 23 Ιανουαρίου
ΒΟΛΟΣ
Πορεία ενάντια στην κρατική και παρακρατική βία καλείται από τη «Fraxia», την κατάληψη Ματσάγγου και αριστερές οργανώσεις. Αφορμή είναι ο εμπρησμός σπιτιού συντρόφων στις 26/12/09.

ΑΘΗΝΑ
Ομάδα ατόμων αφαιρεί προϊόντα από το μάρκετ «Dia», στο Χαϊδάρι, και τα διανέμει σε περαστικούς.

Κυριακή 24 Ιανουαρίου
Προβολή βίντεο για τον Αχελώο και τον αγώνα προάσπισής του, ενημέρωση για τους σχεδιασμούς του κράτους σχετικά με την λειτουργία του φράγματος Μεσοχώρας και την εκτροπή του Αχελώου και **συζήτηση** για την συνέχιση και όξυνση του αγώνα, γίνεται στο Πολυτεχνείο της Αθήνας. Το κάλεσμα γίνεται από το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αγρινίου, την Ανοιχτή Συνέλευση Άρτας, Συντρόφους από τα Τρίκαλα και την Πρωτοβουλία Αγώνα από το λόφο του Στρέφη για τη ΓΗ και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ .

Επίθεση με μολότοφ γίνεται εναντίον μπάτσων που φρουρούν τα κεντρικά γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην οδό Ιπποκράτους και σε δύο ακόμα κλούβες των ΜΑΤ.

Δευτέρα 25 Ιανουαρίου
Συγκέντρωση, στις 12 το μεσημέρι, στα Προπύλαια, με μικροφωνική και μοίρασμα προκηρύξεων πραγματοποιείται, ύστερα από κάλεσμα της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα. Η συγκέντρωση γίνεται με αφορμή την εκδίκαση στο Συμβούλιο της Επικρατείας της υπόθεσης απαλλοτρίωσης της Μεσοχώρας, για το φράγμα του Αχελώου. Τελικά η εκδίκαση αναβάλλεται για τις 15 Μαρτίου.

Τρίτη 26 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολείται αυτοκίνητο της περιφέρειας Μακεδονίας-Θράκης.

Πέμπτη 28 Ιανουαρίου
Εμπρηστική επίθεση πραγματοποιείται στο γραφείο του Κ. Σημίτη στην οδό Ακαδημίας 35. Την Ευθύνη αναλαμβάνει η Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτό το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από το

Σάββατο 26 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολούνται τρία οχήματα του δήμου Σταυρούπολης έξω από το δημαρχείο.

ΤΡΙΠΟΛΗ
Πυρπολείται αυτοκίνητο της δημοτικής αστυνομίας.

Πέμπτη 31 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολείται το κατάστημα «Prince Oliver» στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Εκρηκτική Ύλη».

Ιανουάριος 2010
Παρασκευή 1 Ιανουαρίου
Πυρπολείται τράπεζα Citybank στο Χολαργό. Την ευθύνη αναλαμβάνει το «Κομάντο για την έμπρακτη αλληλεγγύη».

ΓΑΛΛΙΑ
Στις «επετειακές» ταραχές της πρωτοχρονιάς πυρπολούνται συνολικά 1137 αυτοκίνητα και γίνονται 539 προσαγωγές.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Πυροβολείται 8χρονος παλαιστίνιος με πλαστική σφαίρα στο κεφάλι στο Νιλίν.

Σάββατο 2 Ιανουαρίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Εκτοξεύονται δύο πύραυλοι Γκραντ εναντίον του Νετιβότ του νότιου Ισραήλ. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουσταφά», ένοπλη πτέρυγα του PFLP, καθώς και για την επίθεση με όλμους εναντίον κατοχικών οχημάτων την προηγούμενη μέρα.

Δευτέρα 4 Ιανουαρίου
ΥΕΜΕΝΗ
Ένας μπάτσος σκοτώνεται και 3 τραυματίζονται σε συγκρούσεις με διαδηλωτές στο Άντεν. Οι διαδηλωτές διαμαρτύρονται για την απαγόρευση της κυκλοφορίας της εφημερίδας Αλ-Άγιαμ.

Τρίτη 5 Ιανουαρίου
Εμπρησμός γίνεται σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων στη λεωφόρο Βάρης - Κορωπίου.

σε Παλαιστίνιους και Αιγύπτιους μπάτσους, κατά τη διάρκεια διαμαρτυρίας για την κατασκευή υπόγειου χαλύβδινου τείχους, με σκοπό να αποτραπεί η διακίνηση αγαθών μέσα από υπόγεια τούνελ. Ένας αιγύπτιος μπάτσος σκοτώνεται από πυρά που ήρθαν από την πλευρά της Παλαιστίνης. Πολλά άτομα τραυματίζονται, από τους οποίους τουλάχιστον οι 35 είναι παλαιστίνιοι.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Έξι μπάτσοι σκοτώνονται σε επίθεση αυτοκτονίας στην πρωτεύουσα του Νταγκεστάν Μαχατσκαλά. Η επίθεση έγινε με παγιδευμένο αυτοκίνητο εναντίον βάσης της υπηρεσίας περιπόλων δρόμων.

Πέμπτη 7 Ιανουαρίου
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Συμπλοκές σημειώνονται στη Χεβρώνα της Δυτικής Όχθης με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 3 ανήλικοι.

Δευτέρα 11 Ιανουαρίου
Εμπρησμός με γκαζάκια γίνεται σε Γενική τράπεζα στην οδό Κολοκοτρώνη στην Αθήνα. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Επαναστατικές Μονάδες Δράσης- Κομάντο Ζυλ Μπονό».

Πέμπτη 14 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται **εμπρησμός** σε γραφεία του ΠΑΣΟΚ στη Νεάπολη.

Παρασκευή 15 Ιανουαρίου
ΗΠΑ
Ρεκόρ αυτοκτονιών στον αμερικανικό στρατό καταγράφηκε για το 2009, με 160 αυτοκτονίες επισήμως.

ΣΟΥΔΑΝ
Εκτελούνται, από το σουδανικό κράτος, 6 άτομα που κρατούνταν για το θάνατο 13 μπάτσων κατά τη διάρκεια συγκρούσεων που έγιναν το Μάη του 2005. Τότε η σουδανική αστυνομία πραγματοποίησε επιχείρηση έξωσης χιλιάδων κατοίκων της συνοικίας Soba Aradi, που ζούσαν σε καταυλισμό λόγω του 10ετούς εμφυλίου στο νότο της χώρας. Είχαν πεθάνει τότε πέντε κάτοικοι, 200 συνελήφθησαν και κάποιοι απ' αυτούς φυλακίστηκαν.

έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων.

Κρατούνταν για την επίθεση που έγινε το Σεπτέμβριο στο PDI (Τμήμα Ερευνών της Αστυνομίας). Το δικαστήριο έκρινε, 9 μέρες μετά το κλείσιμο της υπόθεσης, ότι η συμμετοχή του Pablo στην επίθεση στις εγκαταστάσεις του PDI δεν μπορούσε να στοιχειοθετηθεί και ότι δεν είναι ύποπτος φυγής, αφού η αστυνομία μπορεί να αποτρέψει ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Παρ' όλα αυτά βρίσκεται υπό απόλυτη κατ' οίκον επιτήρηση, δεν μπορεί να βγει από το σπίτι του και φυσικά ούτε να βγει από τη χώρα.

Προφυλακισμένος για την ίδια επίθεση παραμένει ο Matias Castro.

Σάββατο 23 Ιανουαρίου
ΒΟΛΟΣ
Πορεία ενάντια στην κρατική και παρακρατική βία καλείται από τη «Fraxia», την κατάληψη Ματσάγγου και αριστερές οργανώσεις. Αφορμή είναι ο εμπρησμός σπιτιού συντρόφων στις 26/12/09.

ΑΘΗΝΑ
Ομάδα ατόμων αφαιρεί προϊόντα από το μάρκετ «Dia», στο Χαϊδάρι, και τα διανέμει σε περαστικούς.

Κυριακή 24 Ιανουαρίου
Προβολή βίντεο για τον Αχελώο και τον αγώνα προάσπισής του, ενημέρωση για τους σχεδιασμούς του κράτους σχετι-

και σε δύο ακόμα κλούβες των ΜΑΤ.

Δευτέρα 25 Ιανουαρίου
Συγκέντρωση, στις 12 το μεσημέρι, στα Προπύλαια, με μικροφωνική και μοίρασμα προκηρύξεων πραγματοποιείται, ύστερα από κάλεσμα της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα. Η συγκέντρωση γίνεται με αφορμή την εκδίκαση στο Συμβούλιο της Επικρατείας της υπόθεσης απαλλοτρίωσης της Μεσοχώρας, για το φράγμα του Αχελώου. Τελικά η εκδίκαση αναβάλλεται για τις 15 Μαρτίου.

Τρίτη 26 Ιανουαρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πυρπολείται αυτοκίνητο της περιφέρειας Μακεδονίας-Θράκης.

Πέμπτη 28 Ιανουαρίου
Εμπρηστική επίθεση πραγματοποιείται στο γραφείο του Κ. Σημίτη στην οδό Ακαδημίας 35. Την Ευθύνη αναλαμβάνει η Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

Ξεκίνησε η δίκη των Κορκονέα-Σαραλιώτη

Στις 20 Ιανουαρίου ξεκίνησε στην Άμφισσα η δίκη των ειδικών φρουρών Επαμεινώνδα Κορκονέα και Βασίλη Σαραλιώτη. Οι ειδικοί φρουροί κατηγορούνται για τον θάνατο του νεαρού Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στις 6 Δεκεμβρίου 2008 στην περιοχή των Εξαρχείων.

Ως αναρχικοί, δεν ενδιαφερόμαστε για την απονομή «δικαιοσύνης» εκ μέρους του κράτους και δεν θα απαιτήσουμε από κάποια όργανά του να επιβάλλουν ποινές σε άλλα. Επειδή, είναι ξεκάθαρο πως σε όλες τις περιπτώσεις, («ελαφρών» ή «βαρειών» ποινών) δικαιώνεται ο κρατισμός.

Άλλωστε, η υπόθεση της «απονομής δικαιοσύνης» βρίσκεται στα χέρια των υπαλλήλων του κράτους και στη «διακριτική ευχέρεια» (πολιτική σκοπιμότητα) της εξουσίας. Από αυτή την άποψη **είναι**, επίσης, **αδιάφορο το όποιο αποτέλεσμα της όποιας δίκης, όταν και όποτε γίνει.**

Δεν ενδιαφερόμαστε για την πολιτική εκμετάλλευση του νεκρού 16χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, αλλά ούτε και της επικείμενης δίκης των δύο ειδικών φρουρών. Αυτές τις λογικές τις αφήνουμε στις κάθε είδους εξουσιαστικές κλίκες, που προσπαθούν να αποκομίσουν οφέλη από τέτοιες καταστάσεις.

Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι πως με αφορμή αυτό το γεγονός ένα κομμάτι της κοινωνίας ξεσηκώθηκε και συγκρούστηκε, αναζήτησε και αναζητά δρόμους ελευθερίας και ουσιαστικής δικαιοσύνης, πέρα από τις εξουσιαστικές δομές ή τα όποια υπο-

Ιανουάριος 2010

Παρασκευή 1 Ιανουαρίου

Πυρπολείται τράπεζα Citybank στο Χολαργό. Την ευθύνη αναλαμβάνει το «Κομάντο για την έμπρακτη αλληλεγγύη».

ΓΑΛΛΙΑ

Στις «επετειακές» ταραχές της πρωτοχρονιάς πυρπολούνται συνολικά 1137 αυτοκίνητα και γίνονται 539 προσαγωγές.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Πυροβολείται 8χρονος παλαιστίνιος με πλαστική σφαίρα στο κεφάλι στο Νιλίν.

Σάββατο 2 Ιανουαρίου

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Εκτοξεύονται δύο πύραυλοι Γκραντ εναντίον του Νετιβότ του νότιου Ισραήλ. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουσταφά», ένοπλη πτέρυγα του PFLP, καθώς και για την επίθεση με όλμους εναντίον κατοχικών οχημάτων την προηγούμενη μέρα.

Δευτέρα 4 Ιανουαρίου

ΥΕΜΕΝΗ

Ένας μπάτσος σκοτώνεται και 3 τραυματίζονται σε συγκρούσεις με διαδηλωτές στο Άντεν. Οι διαδηλωτές διαμαρτύρονται για την απαγόρευση της κυκλοφορίας της εφημερίδας Αλ-Άγιαμ.

Τρίτη 5 Ιανουαρίου

Εμπρησμός γίνεται σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων στη λεωφόρο Βάρης - Κορωπίου.

Εμπρησμός γίνεται σε γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην Καλλιθέα.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Μαχητής των «Ταξιαρχιών Νάσερ Σαλαχουντίν», ένοπλης πτέρυγας των «Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης», σκοτώνεται σε βομβαρδισμό των κατοχικών ανατολικά του Καν Γιουνίς.

Τετάρτη 6 Ιανουαρίου

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Άγριες συγκρούσεις ξεσπούν ανάμεσα γιδευμένο αυτοκίνητο εναντίον βάσης της υπηρεσίας περιπόλων δρόμων.

Πέμπτη 7 Ιανουαρίου

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Συμπλοκές σημειώνονται στη Χεβρώνα της Δυτικής Όχθης με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 3 ανήλικοι.

Δευτέρα 11 Ιανουαρίου

Εμπρησμός με γκαζάκια γίνεται σε Γενική τράπεζα στην οδό Κολοκοτρώνη στην Αθήνα. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Επαναστατικές Μονάδες Δράσης- Κομάντο Ζυλ Μπονό».

Πέμπτη 14 Ιανουαρίου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Γίνεται **εμπρησμός** σε γραφεία του ΠΑΣΟΚ στη Νεάπολη.

Παρασκευή 15 Ιανουαρίου

ΗΠΑ

Ρεκόρ αυτοκτονιών στον αμερικανικό στρατό καταγράφηκε για το 2009, με 160 αυτοκτονίες επισήμως.

ΣΟΥΔΑΝ

Εκτελούνται, από το σουδανικό κράτος, 6 άτομα που κρατούνταν για το θάνατο 13 μπάτσων κατά τη διάρκεια συγκρούσεων που έγιναν το Μάη του 2005. Τότε η σουδανική αστυνομία πραγματοποίησε επιχείρηση έξωσης χιλιάδων κατοίκων της συνοικίας Soba Aradi, που ζούσαν σε καταυλισμό λόγω του 10ετούς εμφυλίου στο νότο της χώρας. Είχαν πεθάνει τότε πέντε κάτοικοι, 200 συνελήφθησαν και κάποιοι απ' αυτούς φυλακίστηκαν.

ΑΘΗΝΑ

Βόμβα εκρήγνυται στο υπουργείο Τύπου κοντά στο Πάντειο πανεπιστήμιο. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ε.Ο. 6 Δεκέμβρη».

Σάββατο 16 Ιανουαρίου

Ομάδα ατόμων εισβάλλει σε κτίριο του υπουργείου παιδείας στο Αιγάλεω και προξενεί σημαντικές φθορές.

Κυριακή 17 Ιανουαρίου

Πυρπολούνται αυτοκίνητα της εταιρίας Siemens στη Ν. Φιλαδέλφεια.

κρατική βία καλείται από τη «Fraxia», την κατάληψη Ματσάγγου και αριστερές οργανώσεις. Αφορμή είναι ο εμπρησμός σπιτιού συντρόφων στις 26/12/09.

ΑΘΗΝΑ

Ομάδα ατόμων αφαιρεί προϊόντα από το μάρκετ «Dia», στο Χαϊδάρι, και τα διανέμει σε περαστικούς.

Κυριακή 24 Ιανουαρίου

Προβολή βίντεο για τον Αχελώο και τον αγώνα προάσπισής του, ενημέρωση για τους σχεδιασμούς του κράτους σχετι-

Εμπρηστική επίθεση πραγματοποιείται στο γραφείο του Κ. Σημίτη στην οδό Ακαδημίας 35. Την Ευθύνη αναλαμβάνει η Επαναστατική Απελευθερωτική Δράση

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,

Να είστε όλοι και όλες καλά!

Κύκλος Σύνταξης

Ξεκίνησε η δίκη των Κορκονέα-Σαραλιώτη

Στις 20 Ιανουαρίου ξεκίνησε στην Άμφισσα η δίκη των ειδικών φρουρών Επαμεινώνδα Κορκονέα και Βασίλη Σαραλιώτη. Οι ειδικοί φρουροί κατηγορούνται για τον θάνατο του νεαρού Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου στις 6 Δεκεμβρίου 2008 στην περιοχή των Εξαρχείων.

Ως αναρχικοί, δεν ενδιαφερόμαστε για την απονομή «δικαιοσύνης» εκ μέρους του κράτους και δεν θα απαιτήσουμε από κάποια όργανά του να επιβάλλουν ποινές σε άλλα. Επειδή, είναι ξεκάθαρο πως σε όλες τις περιπτώσεις, («ελαφρών» ή «βαρειών» ποινών) δικαιώνεται ο κρατισμός.

Άλλωστε, η υπόθεση της «απονομής δικαιοσύνης» βρίσκεται στα χέρια των υπαλλήλων του κράτους και στη «διακριτική ευχέρεια» (πολιτική σκοπιμότητα) της εξουσίας. Από αυτή την άποψη **είναι**, επίσης, **αδιάφορο το όποιο αποτέλεσμα της όποιας δίκης, όταν και όποτε γίνει.**

Δεν ενδιαφερόμαστε για την πολιτική εκμετάλλευση του νεκρού 16χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, αλλά ούτε και της επικείμενης δίκης των δύο ειδικών φρουρών. Αυτές τις λογικές τις αφήνουμε στις κάθε είδους εξουσιαστικές κλίκες, που προσπαθούν να αποκομίσουν οφέλη από τέτοιες καταστάσεις.

Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι πως με αφορμή αυτό το γεγονός ένα κομμάτι της κοινωνίας ξεσηκώθηκε και συγκρούστηκε, αναζήτησε και αναζητά δρόμους ελευθερίας και ουσιαστικής δικαιοσύνης, πέρα από τις εξουσιαστικές δομές ή τα όποια υποκατάστατά τους. Αυτό, θεωρούμε, ότι είναι ένα ουσιαστικό βήμα που αρνείται δημοκρατικές ή αντιδημοκρατικές λογικές και πρακτικές και μπορεί να πλήξει καίρια τις εξουσιαστικές συνθήκες που επικρατούν. Και αυτή είναι μια ακόμη ουσιαστική παρακαταθήκη στην συνολικότερη πορεία για την αναρχία.

Σ' αυτή την κατεύθυνση η ενημέρωση είναι ένα σημαντικό στοιχείο που συνδράμει με καθοριστικό τρόπο στην κατανόηση τόσο των πραγματικών συνθηκών κάτω από τις οποίες σκοτώθηκε ο 16χρονος, όσο και στην πληθώρα των συλλογισμών που έχουν στη διάθεσή τους οι εξουσιαστές προκειμένου να φέρνουν στα μέτρα των πολιτικών σκοπιμοτήτων τους, τις όποιες αποφάσεις.

Ενάντια, λοιπόν, στην κάθε είδους παραπληροφόρηση και εμμένοντας στην απεμπλοκή από λογικές εκδίκησης, μίσους ή προσωποποίησης του αγώνα, που εμποδίζουν την σφαιρικότητα της άποψης και της δράσης, θεωρούμε πως οι υποθέσεις του Καίσαρα αφορούν τον Καίσαρα, ενώ η επιθυμία για ελευθερία αφορά τους αναρχικούς.

Νάρκωση, Πιάτσες και Καταστολή

«Επί Νέας Δημοκρατίας, όταν για πρώτη φορά εκδηλώθηκαν οργανωμένες διαμαρτυρίες για το ζήτημα της γκετοποίησης του ιστορικού κέντρου της Αθήνας, επιδίωξα να συζητήσω το θέμα με παράγοντα της τότε καταστάσεως, ο οποίος γνώριζε όλες τις παραμέτρους του. Όταν τον ρώτησα γιατί η αστυνομία αδιαφορούσε για την εκπόρνευση ανήλικων κοριτσιών από την Νιγηρία στις οδούς του κέντρου, μου έδωσε την παρακάτω απάντηση: «Διότι η αστυνομία μού λέει ότι η νιγηριανή μαφία είναι ασύγκριτα σκληρότερη από την ρωσική ή την αλβανική. Για τον λόγο αυτό, σύμφωνα με τον συνομιλητή μου, η αστυνομία -αποδεχόμενη ουσιαστικά την αδυναμία της- είχε αποφασίσει να αφήσει την νιγηριανή μαφία... στην ησυχία της!».

Στέφανος Κασιμάτης,
Οι ψευδαισθήσεις αντέχουν,
Καθημερινή 10-1-2010

Η κοινωνική αποστροφή στους εμπόρους ναρκωτικών είναι δεδομένη. Η ίδια κοινωνική απαξία εκφράζεται με τον ίδιο έντονο τρόπο απέναντι στους σωματέμπορους. Δεν πρέπει, λοιπόν, να προκαλεί κανενός είδους απορία η προσπάθεια των εξουσιαστών να πείσουν ότι δεν εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα σε τέτοιου είδους καταστάσεις. Σε πολλές περιπτώσεις, όμως, όχι μόνο δεν επιτυγχάνουν τον σκοπό τους, αλλά στην κυριολεξία γελοιοποιούνται.

Έχουμε καταγράψει και σε προηγούμενα φύλλα της Διαδρομής Ελευθερίας τον τρόπο με τον οποίο επιτυγχάνεται ο έλεγχος της διακίνησης ναρκωτικών ουσιών εκ μέρους του κράτους με τον ορισμό και την συνεχή μετακύλιση των σημείων που προσδιορίζονται ως πιάτσες. Οι πιάτσες, άλλοτε είναι φανερές, συνήθως όταν αφορούν τους πλέον εξαθλιωμένους χρήστες ή γυναίκες που εκδίδονται καταναγκαστικά και άλλοτε η ύπαρξη τους είναι λιγότερη γνωστή, όταν αφορά το εμπόριο «ποιοτικών» ναρκωτικών ουσιών, όπως η κοκαΐνη.

Η συγκέντρωση, λοιπόν, εξαρτημένων ανθρώπων και δη εξαθλιωμένων σε διάφορα σημεία που επιτρέπει ή επιβάλλει η ίδια η «Δίωξη» ναρκωτικών, έρχεται να υπενθυμίσει εκτός των άλλων, όχι βέβαια την αδυναμία του κράτους, που είναι και το μόνο υπεύθυνο για την κατάσταση αυτή, αλλά την ισχύ του.

Μ' άλλα λόγια η εξουσία επιδεικνύει την αγριότητά της δείχνοντας πρώτα με το δάκτυλο τα «μιάσματα», τους ανεπιθύμητους, τους «ξεγραμμένους», για να ζητήσει στην συνέχεια την κοινωνική συμφωνία για την επί πλέον περιχαράκωση των χαρακτηρισμένων ως τέτοιων. Μα αν καταγράφονται μ' αυτόν τον τρόπο στα εξουσιαστικά κιτάπια οι συνήθεις «απόβλητοι», αν οριστούν εκείνοι που «δικαιούνται» αυτούς τους χαρακτηρισμούς, τότε εκείνο που δικαιώνεται είναι η ουσία της κυριαρχίας, η ουσία της επιβολής.

«Είτε πρόκειται για ουσιοεξαρτημένους, ανάμεσά τους και πολλά παιδιά μεσοαστικών οικογενειών, είτε για ανθρώπους σε άθλια κατάσταση, η έξαρση των περιστατικών καταδεικνύει απουσία πολιτικής που να αποτρέπει τα πράγματα να φτάσουν σε αυτό το σημείο», ισχυρίζονται περισπούδαστοι εγκληματολόγοι.[1] Το ψεύδος είναι καταφανές. Η αντιστροφή της πραγματικότητας προβάλλει σ' όλο της το μεγαλείο. Μα ακριβώς στην πιστή εφαρμογή συγκεκριμένων πολιτικών οφείλεται η ύπαρξη πλήθους εξαρτημένων ανθρώπων από πάσης φύσεως ουσίες.

Η νάρκωση και η κάθε είδους εξάρτηση είναι ασυμβίβαστες με την ελευθερία, συγκαταλέγονται στους όρους επιβολής της κάθε εξουσίας. Δεν αποτελούν, λοιπόν, σε καμία περίπτωση καταστάσεις που απορρέουν από την «ελεύθερη επιλογή» κάποιων ή και ολόκληρων κοινωνικών ομάδων. Καταναγκαστικές καταστάσεις δεν μπορούν να βαφτίζονται «πειραματισμοί», «απολαύσεις», «μέσα διασκέδασης» και άλλα τινά που χρησιμοποιούν κατά κόρον οι ίδιοι και οι ίδιοι επιτήδειοι. Η αλλοτρίωση, η αποχαύνωση, η μοναξιά, η παραίτηση και η πλήξη είναι ο κοινός παρονομαστής σε τόσες και τόσες χιλιάδες περιπτώσεις εξαρτημένων ανθρώπων.

Μιλούν, λοιπόν, πολλοί και προβληματίζονται για την έξαρση της διάδοσης των ναρκωτικών ουσιών. Θεωρείται από πολλούς ότι στις λεγόμενες περιόδους «κρίσης» αυξάνεται η διάδοση των ναρκωτικών ουσιών ειδικά ανάμεσα στους νέους, καθώς μεταδίδεται μια αίσθηση δυσφορίας απέναντι στον πόνο, τις δυσκολίες, σε συνδυασμό με την απουσία πίστης σε κάποια προοπτική παρά μόνο σε εκείνη της «επόμενης στιγμής» μέσα από την αναζήτηση των «απόλυτων απολαύσεων», ενώ ταυτόχρονα έντονη προβάλλει η αίσθηση της απώλειας της αυτοεκτίμησης.

Η εξουσία, παρ' όλα αυτά, δεν έχει ενδοιασμούς να παραιτείται ακόμα και από την καλλιέργεια αυταπατών, που

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή

την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

περίπτωση καταστάσεις που απορρέουν από την «ελεύθερη επιλογή» κάποιων ή και ολόκληρων κοινωνικών ομάδων. Καταναγκαστικές καταστάσεις δεν μπορούν να βαφτίζονται «πειραματισμοί», «απολαύσεις», «μέσα διασκέδασης» και άλλα τινά που χρησιμοποιούν κατά κόρον οι ίδιοι και οι ίδιοι επιτήδειοι. Η αλλοτρίωση, η αποχαύνωση, η μοναξιά, η παραίτηση και η πλήξη είναι ο κοινός παρονομαστής σε τόσες και τόσες χιλιάδες περιπτώσεις εξαρτημένων ανθρώπων.

Μιλούν, λοιπόν, πολλοί και προβληματίζονται για την έξαρση της διάδοσης των ναρκωτικών ουσιών. Θεωρείται από πολλούς ότι στις λεγόμενες περιόδους «κρίσης» αυξάνεται η διάδοση των ναρκωτικών ουσιών ειδικά ανάμεσα στους νέους, καθώς μεταδίδεται μια αίσθηση δυσφορίας απέναντι στον πόνο, τις δυσκολίες, σε συνδυασμό με την απουσία πίστης σε κάποια προοπτική παρά μόνο σε εκείνη της «επόμενης στιγμής» μέσα από την αναζήτηση των «απόλυτων απολαύσεων», ενώ ταυτόχρονα έντονη προβάλλει η αίσθηση της απώλειας της αυτοεκτίμησης.

Η εξουσία, παρ' όλα αυτά, δεν έχει ενδοιασμούς να παραιτείται ακόμα και από την καλλιέργεια αυταπατών, που φρόντιζε μέχρι πρότινος να πλασάρει απλόχερα. Δεν αφορά, λοιπόν, το ζήτημα της εξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες μόνο τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα, όπως αντίστοιχα και το «πρόβλημα» των εν γένει «παράνομων» ή βίαιων συμπεριφορών. Δεν πρόκειται, λοιπόν, όπως πλέον παραδέχονται οι τεχνικοί της εξουσίας, για ένα κόσμο χωριστό, «περιθωριοποιημένο», αποκομμένο και καλά κρυμμένο από τους λεγόμενους ευυπόληπτους πολίτες: «*Δεν είναι μόνο τα φτωχά στρώματα που εκτρέπονται στην παρανομία, οι κοινωνικά και οικονομικά περιθωριοποιημένοι. Η συμπίεση και η σταδιακή υποβάθμιση της εξισορροπητικής μεσαίας τάξης, διαδικασία που είναι σε εξέλιξη χρόνια τώρα, προκαλεί κλυδωνισμούς και ανακατατάξεις, άγνωστες, ακόμη και απροσδιόριστες. Η βία στις σύγχρονες πόλεις δεν είναι ένας «κόσμος» χωριστός, αποκομμένος από τις κοινωνικές σχέσεις, την διάψευση των αναμονών, την απώλεια των κεκτημένων, την ματαίωση επιθυμιών*».(2)

Το κράτος, λοιπόν, γνωρίζει ότι ο κοινωνικός έλεγχος όχι μόνο δεν είναι εξασφαλισμένος, αλλά διαρκώς βρίσκεται υπό την απειλή φυγόκεντρων κοινωνικών τάσεων και απεγκλωβισμού από τα εξουσιαστικά δεσμά. Ο επί πλέον έλεγχος της διακίνησης ναρκωτικών ουσιών, η μετακίνηση και ο εκ νέου προσδιορισμός της πιάτσας όχι μόνο ως σημείο διατήρησης της χωροταξίας του «περιθωρίου», αλλά και ως συνάντηση με τα «νέα κοινωνικά υποκείμενα»,(3) που η τύχη τους διαφαίνεται έωλη όσον αφορά την παραγωγική και όχι μόνο αφομοίωσή τους, δεν δικαιολογείται να απασχολεί επιδερμικά τους αναρχικούς.

Θα επανέλθουμε όμως σύντομα...

---

1. Ελένη Σοφία Βιδάλη, Καθηγήτρια Εγκληματολογίας.

2. Μαρία Κατσουνάκη, Καθημερινή, Οι θύτες δεν είναι ένας άλλος κόσμος, 10-1-2010.

3. Βλ. μετακίνηση υπό την υψηλή εποπτεία των μπάτσων σκληρής πιάτσας διακίνησης ναρκωτικών έξω από την κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου επί της Πατησίων ελεγχόμενης από αφρικανούς

ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

**Επειδή
εξάρτηση και Ελευθερία
είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ
και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ
καταστάσεις**

**Επειδή
το παραμύθι περί
«ελεύθερης επιλογής»
στο ντοπάρισμα δεν
μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ
την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ,
το ΦΟΒΟ,
την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ,
την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ,
την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ,
την ΠΛΗΞΗ
που έχουν επιβληθεί...**

**...γι αυτό δεν μπορεί να
χτιστεί μια ανθρώπινη και
ελεύθερη κοινωνία με
μέσα που καταστρέφουν
ανθρώπινες υπάρξεις
και συμπορεύονται με
τα σχέδια των κρατιστών**

**...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ**

***Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας***

τόσες και τόσες χιλιάδες περιπτώσεις εξαρτημένων ανθρώπων.

Μιλούν, λοιπόν, πολλοί και προβληματίζονται για την έξαρση της διάδοσης των ναρκωτικών ουσιών. Θεωρείται από πολλούς ότι στις λεγόμενες περιόδους «κρίσης» αυξάνεται η διάδοση των ναρκωτικών ουσιών ειδικά ανάμεσα στους νέους, καθώς μεταδίδεται μια αίσθηση δυσφορίας απέναντι στον πόνο, τις δυσκολίες, σε συνδυασμό με την απουσία πίστης σε κάποια προοπτική παρά μόνο σε εκείνη της «επόμενης στιγμής» μέσα από την αναζήτηση των «απόλυτων απολαύσεων», ενώ ταυτόχρονα έντονη προβάλλει η αίσθηση της απώλειας της αυτοεκτίμησης.

Η εξουσία, παρ' όλα αυτά, δεν έχει ενδοιασμούς να παραιτείται ακόμα και από την καλλιέργεια αυταπατών, που φρόντιζε μέχρι πρότινος να πλασάρει απλόχερα. Δεν αφορά, λοιπόν, το ζήτημα της εξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες μόνο τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα, όπως αντίστοιχα και το «πρόβλημα» των εν γένει «παράνομων» ή βίαιων συμπεριφορών. Δεν πρόκειται, λοιπόν, όπως πλέον παραδέχονται οι τεχνικοί της εξουσίας, για ένα κόσμο χωριστό, «περιθωριοποιημένο», αποκομμένο και καλά κρυμμένο από τους λεγόμενους ευυπόληπτους πολίτες: *«Δεν είναι μόνο τα φτωχά στρώματα που εκτρέπονται στην παρανομία, οι κοινωνικά και οικονομικά περιθωριοποιημένοι. Η συμπίεση και η σταδιακή υποβάθμιση της εξισορροπητικής μεσαίας τάξης, διαδικασία που είναι σε εξέλιξη χρόνια τώρα, προκαλεί κλυδωνισμούς και ανακατατάξεις, άγνωστες, ακόμη και απροσδιόριστες. Η βία στις σύγχρονες πόλεις δεν είναι ένας «κόσμος» χωριστός, αποκομμένος από τις κοινωνικές σχέσεις, την διάψευση των αναμονών, την απώλεια των κεκτημένων, την ματαίωση επιθυμιών».*[2]

Το κράτος, λοιπόν, γνωρίζει ότι ο κοινωνικός έλεγχος όχι μόνο δεν είναι εξασφαλισμένος, αλλά διαρκώς βρίσκεται υπό την απειλή φυγόκεντρων κοινωνικών τάσεων και απεγκλωβισμού από τα εξουσιαστικά δεσμά. Ο επί πλέον έλεγχος της διακίνησης ναρκωτικών ουσιών, η μετακίνηση και ο εκ νέου προσδιορισμός της πιάτσας όχι μόνο ως σημείο διατήρησης της χωροταξίας του «περιθωρίου», αλλά και ως συνάντηση με τα «νέα κοινωνικά υποκείμενα»,[3] που η τύχη τους διαφαίνεται έωλη όσον αφορά την παραγωγική και όχι μόνο αφομοίωσή τους, δεν δικαιολογείται να απασχολεί επιδερμικά τους αναρχικούς.

Θα επανέλθουμε όμως σύντομα...

---

1. Ελένη Σοφία Βιδάλη, Καθηγήτρια Εγκληματολογίας.
2. Μαρία Κατσουνάκη, Καθημερινή, Οι θύτες δεν είναι ένας άλλος κόσμος, 10-1-2010.
3. Βλ. μετακίνηση υπό την υψηλή εποπτεία των μπάτσων σκληρής πιάτσας διακίνησης ναρκωτικών έξω από την κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου επί της Πατησίων ελεγχόμενης από αφρικανούς μετανάστες.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Η νέα χρονιά βρίσκει την αντίσταση με συνεχείς επιτυχίες απέναντι στους κατοχικούς και τους ντόπιους συνεργάτες τους. Πέρα από τον τομέα των στρατιωτικών επιχειρήσεων με τις σοβαρές απώλειες των κατοχικών και κυβερνητικών δυνάμεων, μεγάλη σημασία έχει και ο ψυχολογικός αντίκτυπος των επιχειρήσεων ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις, όπως η Καμπούλ.

Οκτώ χρόνια μετά την γιγαντιαία εγκληματική επίθεση των ΗΠΑ κατά των Αφγανών, οι αντάρτες Ταλιμπάν και οι σύμμαχοί τους έχουν σαφέστατο στρατιωτικό, πολιτικό και ιδιαίτερα κοινωνικό πλεονέκτημα, το οποίο αντί να υποχωρεί αυξάνεται.

Οι υποσχέσεις του Ομπάμα για καταπολέμηση της «τρομοκρατίας» δε φαίνεται να πιάνουν τόπο. Η επιχείρηση ενάντια στη βάση της CIA με 7 πράκτορες νεκρούς προκάλεσε κυριολεκτικά αμηχανία στις βάσεις των κατοχικών, καθώς ήταν η μεγαλύτερη επίθεση κατά της CIA από το 1983, όταν σκοτώθηκαν 16 πράκτορες της στο Λίβανο.

Επαρχία Badghis

19-12: Είκοσι μπάτσοι με πυρομαχικά και τον εξοπλισμό τους παραδίδονται και ενώνονται με τους αντάρτες. **21-12:** Μεγάλη ε- Γκουλάμ Μπάαι. **28-12:** Σκοτώνεται ένας μπάτσος σε συμπλοκή με αντάρτες στην περιφέρεια Μπαγκλάν. **17-1:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι σε επίθεση εναντίον περιπόλου στο κέντρο της περιφέρειας Τζιλγκάχ.

Επαρχία Balkh

1-1: Γίνεται επίθεση σε φυλάκιο των μπάτσων στην περιφέρεια Κχαρ Μπολάκ και απαλλοτριώνεται οπλισμός. **16-1:** Εκτοξεύονται πύραυλοι στο αεροδρόμιο του Μπαλκ.

Επαρχία Farah

24-12: Ανατινάζεται στρατιωτικό όχημα στην περιφέρεια Ντιλ Αράαμ. **29-12:** Πυρπολούνται τέσσερα στρατιωτικά οχήματα. Σκοτώνονται 15 Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα εναντίον κατοχικού κομβόι στην περιφέρεια Κάρο Άνγκα. **5-1:** Ανατινάζεται άρμα μάχης καθώς περνά πάνω από βόμβα και σκοτώνονται πέντε αμερικανοί. **11-1:** Σκοτώνεται διοικητής της επαρχίας. **21-1:** Σκοτώνονται έξη ΝΑΤΟικοί όταν βόμβα στην άκρη ενός δρόμου ανατινάζει το άρμα στο οποίο επιβαίνουν.

Επαρχία Faryab

18-12: Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **24-12:** Σκοτώνονται 10 Αφγανοί στρατιώτες σε μάχη στην περιφέρεια Αλμάρ. **25-12:** Σκοτώνεται ένας μπάτσος σε επίθεση εναντίον φυλακίου στην περιφέρεια Τσιχλ Γκάζι. **5-1:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι όταν αντάρτες επιτίθενται στο όχημά τους. **15-1:** Σκοτώνονται τρεις κατοχικοί όταν ανατινάζεται το άρμα στο οποίο βρίσκονται.

Επαρχία Ghazni

Από τις 18-12 ως τις 13-1, σε πέντε επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 19 πολωνοί, τέσσερις μπάτσοι και 10 Αφγανοί στρατιώτες. **20-1:** Δολοφονούνται τρεις άμαχοι από αμερικανούς στην περιφέρεια Τσιστ-ε-Σαρίφ. **24-1:** Σκοτώνονται πέντε ισπανοί κατοχικοί, ανάμεσά τους και ένας μεταφραστής.

Επαρχία Jaozjan

27-12: Ενέδρα σε ΝΑΤΟική περίπολο στην περιφέρεια Φαϊζαμπάντ προκαλεί μεγάλες απώλειες στους κατοχικούς.

Επαρχία Kabul

18-12: Πυρπολούνται δύο βυτιοφόρα στο δρόμο Καμπούλ-Τζαλαλαμπάντ. **26-12:** Όλμοι πέφτουν στο υπουργείο Άμυνας στο κέντρο της πρωτεύουσας. **27-12:** Σκοτώνονται 10 ΝΑΤΟικοί όταν βάλλονται με ρουκέτες τα άρματα στα οποία επιβαίνουν. **5-1:** Πύραυλοι πέφτουν μέσα στην πρωτεύουσα, σε αφγανική βάση και στην αμερικανική πρεσβεία, με άγνωστες ως τώρα απώλειες. **18-1: Ομαδική επίθεση ανταρτών στην πρωτεύουσα** (βλ. σχετικό κείμενο). **19-1:** Πυρπολούνται πέντε βυτιοφόρα πετρελαίου και σκοτώνονται έξη ΝΑΤΟικοί και οκτώ σεκιουριτάδες στο δρόμο Καμπούλ-Τζαλαλαμπάντ. **23-1:** Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο κοντά στην Καμπούλ.

Επαρχία Kandahar

Από τις 19-12 ως τις 20-1, σε 19 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 16 αμερικανοί, οκτώ βρετανοί, 17 καναδοί, 37 άλλοι ΝΑΤΟικοί, οκτώ μπάτσοι, 27 Αφγανοί στρατιώτες και ανατινάζονται έξη κατοχικά άρματα. **13-1:** Σκοτώνονται 14 Αφγανοί στρατιώτες σε επίθεση αυτοκτονίας του μαχητή Τζαμαλουντίν, που καρφώνει το παγιδευμένο όχημά του στην πύλη του αρχηγείου της περιφέρειας Ντάμαν. **24-1:** Επίθεση με πυραύλους γίνεται στο αεροδρόμιο της Κανταχάρ, την ώρα που γινόταν συνάντηση αμερικανών με το βούλγαρο Υπουργό Άμυνας Νικόλα Μιλαντίνοβ. Έξι απώλειες έχουν επιβεβαιωθεί από το βουλγαρικό στρατό.

Επαρχία Kapisa

21-12: Σκοτώνονται οκτώ γάλλοι κατοχικοί όταν το άρμα τους χτυπιέται από όλμο 82mm στην περιφέρεια Ταγκάμπ. **27-12:**

Σκοτώνονται δύο μεταφραστές των αμερικανών σε έκρηξη νάρκης την ώρα που πηγαίνουν στη δουλειά τους. **30-12: Επίθεση αυτοκτονίας πραγματοποιεί ο μαχητής Σαμϊουλάχ σε βάση της CIA στο παλιό αεροδρόμιο. Ο δράστης ήταν εν ενεργεία στρατιωτικός που ανατίναξε το γιλέκο αυτοκτονίας που φορούσε, σε συνάντηση πρακτόρων της CIA, προκαλώντας το θάνατο σε επτά από αυτούς.** Δεν είναι η πρώτη φορά που Αφγανοί στρατιωτικοί πραγματοποιούν τέτοιες επιθέσεις. Πριν δύο μέρες ένας άλλος στρατιώτης άνοιξε πυρ και σκότωσε δύο ιταλούς, ενώ ένας άλλος σκότωσε πέντε βρετανούς.

Επαρχία Kunar

23-12: Γίνεται επίθεση σε καναδική βάση και αμερικανική βάση και ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα, σε τρεις επιχειρήσεις των ανταρτών. **26-12:** Σε ενέδρα εναντίον αμερικανικής περιπολίας σκοτώνεται άγνωστος αριθμός κατακτητών. **13-1:** Σκοτώνονται 15 ΝΑΤΟικοί και Αφγανοί συνεργάτες τους σε 3ωρη μάχη. **22-1:** Γίνεται επίθεση ανταρτών σε φυλάκιο της συνοριοφυλακής στην πόλη Σαγιενταμπάντ με άγνωστες απώλειες για τους μπάτσους. Ακολουθεί βομβαρδ

ΣΤΑΝ

Η νέα χρονιά βρίσκει την αντίσταση με συνεχείς επιτυχίες απέναντι στους κατοχικούς και τους ντόπιους συνεργάτες τους. Πέρα από τον τομέα των στρατιωτικών επιχειρήσεων με τις σοβαρές απώλειες των κατοχικών και κυβερνητικών δυνάμεων, μεγάλη σημασία έχει και ο ψυχολογικός αντίκτυπος των επιχειρήσεων ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις, όπως η Καμπούλ.

Οκτώ χρόνια μετά την γιγαντιαία εγκληματική επίθεση των ΗΠΑ κατά των Αφγανών, οι αντάρτες Ταλιμπάν και οι σύμμαχοί τους έχουν σαφέστατο στρατιωτικό, πολιτικό και ιδιαίτερα κοινωνικό πλεονέκτημα, το οποίο αντί να υποχωρεί αυξάνεται.

Οι υποσχέσεις του Ομπάμα για καταπολέμηση της «τρομοκρατίας» δε φαίνεται να πιάνουν τόπο. Η επιχείρηση ενάντια στη βάση της CIA με 7 πράκτορες νεκρούς προκάλεσε κυριολεκτικά αμηχανία στις βάσεις των κατοχικών, καθώς ήταν η μεγαλύτερη επίθεση κατά της CIA από το 1983, όταν σκοτώθηκαν 16 πράκτορές της στο Λίβανο.

Επαρχία Badghis

19-12: Είκοσι μπάτσοι με πυρομαχικά και τον εξοπλισμό τους παραδίδονται και ενώνονται με τους αντάρτες. **21-12:** Μεγάλη επιχείρηση εναντίον μικτού αφγανικού-ΝΑΤΟικού κομβόι προκαλεί μεγάλες απώλειες στους κατοχικούς. Από τις **24-12 ως τις 19-1**, σε επτά επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί, τέσσερις Αφγανοί στρατιώτες, 13 ΝΑΤΟικοί και άλλοι τρεις κατοχικοί, ενώ αιχμαλωτίζονται μπάτσοι κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων των ανταρτών σε τρία φυλάκια. Επίσης, καταρρίπτεται ένα ελικόπτερο «Απάτσι» και σκοτώνονται 11 αμερικανοί που επιβαίνουν σ' αυτό. **29-12:** Σκοτώνεται ο κυβερνήτης της επαρχίας, ο βοηθός του και τρεις φρουροί.

Επαρχία Baghlan

22-12: Σκοτώνονται έξη Αφγανοί στρατιώτες σε συμπλοκή στα χωριά Τατζικάνο και

... Κχαρ Μπολάκ και απαλλοτριώνεται οπλισμός. **16-1:** Εκτοξεύονται πύραυλοι στο αεροδρόμιο του Μπαλκ.

Επαρχία Farah

24-12: Ανατινάζεται στρατιωτικό όχημα στην περιφέρεια Ντιλ Αράαμ. **29-12:** Πυρπολούνται τέσσερα στρατιωτικά οχήματα. Σκοτώνονται 15 Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα εναντίον κατοχικού κομβόι στην περιφέρεια Κάρο Άγκα. **5-1:** Ανατινάζεται άρμα μάχης καθώς περνά πάνω από βόμβα και σκοτώνονται πέντε αμερικανοί. **11-1:** Σκοτώνεται διοικητής της επαρχίας. **21-1:** Σκοτώνονται έξη ΝΑΤΟικοί όταν βόμβα στην άκρη ενός δρόμου ανατινάζει το άρμα στο οποίο επιβαίνουν.

Επαρχία Faryab

18-12: Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **24-12:** Σκοτώνονται 10 Αφγανοί στρατιώτες σε μάχη στην περιφέρεια Αλμάρ. **25-12:** Σκοτώνεται ένας μπάτσος σε επίθεση εναντίον φυλακίου στην περιφέρεια Τσιχλ Γκάζι. **5-1:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι όταν αντάρτες επιτίθενται στο όχημά τους. **15-1:** Σκοτώνονται τρεις κατοχικοί όταν ανατινάζεται το άρμα στο οποίο βρίσκονται.

Επαρχία Ghazni

Από τις 18-12 ως τις 13-1, σε πέντε επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 19 πολωνοί, τέσσερις μπάτσοι και 10 Αφγανοί στρατιώτες. **20-1:** Δολοφονούνται τρεις άμαχοι από αμερικανούς στην περιφέρεια Καράχ Μπαγκ.

Επαρχία Helmand

Από τις 18-12 έως τις 24-1, σε 30 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 38 αμερικανοί, 50 βρετανοί, 46 άλλοι κατοχικοί, 9 μπάτσοι, 26 Αφγανοί στρατιώτες και καταστρέφονται 10 ΝΑΤΟικά άρματα. **24-12:** Αμερικανοί ανατινάζουν δύο σπίτια στο χωριό Σαχ Σραχ. **30-12:** Κατοχικά αεροσκάφη ρίχνουν βλήματα στην περιοχή Λασκάρ Γκαζ και σκοτώνουν επτά άμαχους. **5-1:** Καταρρίπτεται κατασκοπευτικό αεροσκάφος των κατακτητών. **13-1:** Οκτώ άμαχοι δολοφονούνται από αμερικανούς, ενώ διαμαρτύρονται για την προσβολή του κορανίου απ' αυτούς. Χιλιάδες διαδηλώνουν κουβαλώντας μαζί και τους νεκρούς. **23-1:** Ο μαχητής Γιουμάν Γκουλ ανατινάζεται σκοτώνοντας πολλούς αμερικανούς, που περιπολούν στην περιοχή Ταγκάζ, στη πε-

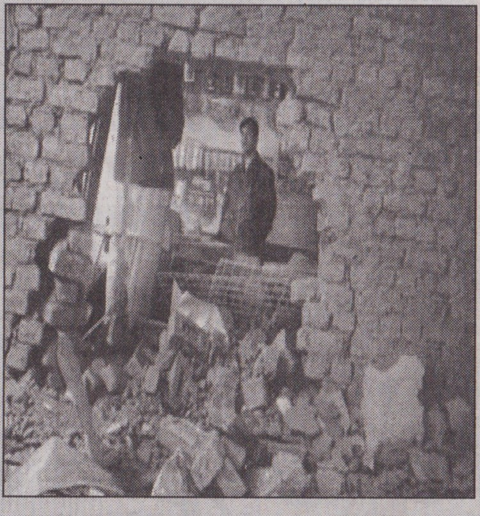
... δρόμο Καμπούλ-Τζαλαλαμπάντ. **26-12:** Όλμοι πέφτουν στο υπουργείο Άμυνας στο κέντρο της πρωτεύουσας. **27-12:** Σκοτώνονται 10 ΝΑΤΟικοί όταν βάλλονται με ρουκέτες τα άρματα στα οποία επιβαίνουν. **5-1:** Πύραυλοι πέφτουν μέσα στην πρωτεύουσα, σε αφγανική βάση και στην αμερικανική πρεσβεία, με άγνωστες ως τώρα απώλειες. **18-1: Ομαδική επίθεση ανταρτών στην πρωτεύουσα** (βλ. σχετικό κείμενο). **19-1:** Πυρπολούνται πέντε βυτιοφόρα πετρελαίου και σκοτώνονται έξη ΝΑΤΟικοί και οκτώ σεκιουριτάδες στο δρόμο Καμπούλ-Τζαλαλαμπάντ. **23-1:** Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο κοντά στην Καμπούλ.

Επαρχία Kandahar

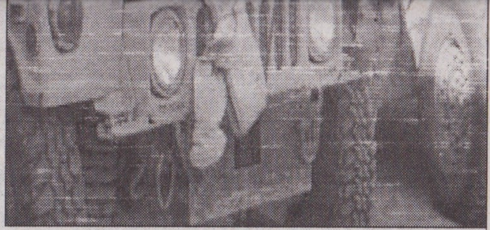
Από τις 19-12 ως τις 20-1, σε 19 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 16 αμερικανοί, οκτώ βρετανοί, 17 καναδοί, 37 άλλοι ΝΑΤΟικοί, οκτώ μπάτσοι, 27 Αφγανοί στρατιώτες και ανατινάζονται έξη κατοχικά άρματα. **13-1:** Σκοτώνονται 14 Αφγανοί στρατιώτες σε επίθεση αυτοκτονίας του μαχητή Τζαμαλουντίν, που καρφώνει το παγιδευμένο όχημά του στην πύλη του αρχηγείου της περιφέρειας Ντάμαν. **24-1:** Επίθεση με πυραύλους γίνεται στο αεροδρόμιο της Καντάχαρ, την ώρα που γινόταν συνάντηση αμερικανών με το βούλγαρο Υπουργό Άμυνας Νικόλα Μιλαντίνοβ. Έξι απώλειες έχουν επιβεβαιωθεί από το βουλγαρικό στρατό.

Επαρχία Kapisa

21-12: Σκοτώνονται οκτώ γάλλοι κατοχικοί όταν το άρμα τους χτυπιέται από όλμο 82mm στην περιφέρεια Ταγκάμπ. **27-12:**

Σκοτώνονται οκτώ γάλλοι και τέσσερις Αφ-

Σκοτώνονται δύο μεταφραστές των αμερικανών σε έκρηξη νάρκης την ώρα που πηγαίνουν στη δουλειά τους. **30-12: Επίθεση αυτοκτονίας πραγματοποιεί ο μαχητής Σαμϊουλάχ σε βάση της CIA στο παλιό αεροδρόμιο. Ο δράστης ήταν εν ενεργεία στρατιωτικός που ανατίναξε το γιλέκο αυτοκτονίας που φορούσε, σε συνάντηση πρακτόρων της CIA, προκαλώντας το θάνατο σε επτά από αυτούς.** Δεν είναι η πρώτη φορά που Αφγανοί στρατιωτικοί πραγματοποιούν τέτοιες επιθέσεις. Πριν δύο μέρες ένας άλλος στρατιώτης άνοιξε πυρ και σκότωσε δύο ιταλούς, ενώ ένας άλλος σκότωσε πέντε βρετανούς.

Επαρχία Kunar

23-12: Γίνεται επίθεση σε καναδική και αμερικανική βάση και ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα, σε τρεις επιχειρήσεις των ανταρτών. **26-12:** Σε ενέδρα εναντίον αμερικανικής περιπολίας σκοτώνεται άγνωστος αριθμός κατακτητών. **13-1:** Σκοτώνονται 15 ΝΑΤΟικοί και Αφγανοί συνεργάτες τους σε 3ωρη μάχη. **22-1:** Γίνεται επίθεση ανταρτών σε φυλάκιο της συνοριοφυλακής στην πόλη Σαγιενταμπάντ με άγνωστες απώλειες για τους μπάτσους. Ακολουθεί βομβαρδισμός από τους κατοχικούς. **24-1:** Ξεσπάει 4ωρη μάχη με τους μπάτσους, κατά την οποία σκοτώνονται αρκετοί απ' αυτούς και ένας αντάρτης.

Επαρχία Kunduz

24-12: Σκοτώνεται στρατιωτικός διοικητής στην περιοχή Γκορτάκι. **5-1:** Σκοτώνονται έξη Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα στην περιφέρεια Άρκι. **16-1:** Σκοτώνονται 15 γερμανοί κατοχικοί σε σειρά εκρήξεων εναντίον κομβόι.

Επαρχία Laghman

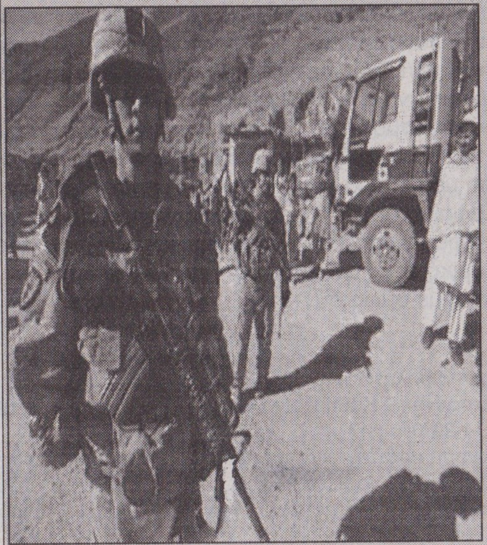
22-12: Στήνεται ενέδρα στην περιοχή Γουατάν Γκάτο κατά την οποία σκοτώνεται ένας ΝΑΤΟικός. **31-12:** Σκοτώνεται πράκτορας της κρατικής υπηρεσίας πληροφοριών KHAD καθώς μεταβαίνει στο σπίτι του. **5-1:** Σκοτώνονται έξη ΝΑΤΟικοί όταν ...

νεται.

Οι υποσχέσεις του Ομπάμα για καταπολέμηση της «τρομοκρατίας» δε φαίνεται να πιάνουν τόπο. Η επιχείρηση ενάντια στη βάση της CIA με 7 πράκτορες νεκρούς προκάλεσε κυριολεκτικά αμηχανία στις βάσεις των κατοχικών, καθώς ήταν η μεγαλύτερη επίθεση κατά της CIA από το 1983, όταν σκοτώθηκαν 16 πράκτορές της στο Λίβανο.

Επαρχία Badghis
19-12: Είκοσι μπάτσοι με πυρομαχικά και τον εξοπλισμό τους παραδίδονται και ενώνονται με τους αντάρτες. **21-12:** Μεγάλη επιχείρηση εναντίον μικτού αφγανικού-ΝΑΤΟικού κομβόι προκαλεί μεγάλες απώλειες στους κατοχικούς. Από τις **24-12 ως τις 19-1,** σε επτά επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί, τέσσερις Αφγανοί στρατιώτες, 13 ΝΑΤΟικοί και άλλοι τρεις κατοχικοί, ενώ αιχμαλωτίζονται μπάτσοι κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων των ανταρτών σε τρία φυλάκια. Επίσης, καταρρίπτεται ένα ελικόπτερο «Απάτσι» και σκοτώνονται 11 αμερικανοί που επιβαίνουν σ' αυτό. **29-12:** Σκοτώνεται ο κυβερνήτης της επαρχίας, ο βοηθός του και τρεις φρουροί.

Επαρχία Baghlan
22-12: Σκοτώνονται έξη Αφγανοί στρατιώτες σε συμπλοκή στα χωριά Τατζικάνο και

τώνονται 10 Αφγανοί στρατιώτες σε μάχη στην περιφέρεια Αλμάρ. **25-12:** Σκοτώνεται ένας μπάτσος σε επίθεση εναντίον φυλακίου στην περιφέρεια Τσιχλ Γκάζι. **5-1:** Σκοτώνονται δύο μπάτσοι όταν αντάρτες επιτίθενται στο όχημά τους. **15-1:** Σκοτώνονται τρεις κατοχικοί όταν ανατινάζεται το άρμα στο οποίο βρίσκονται.

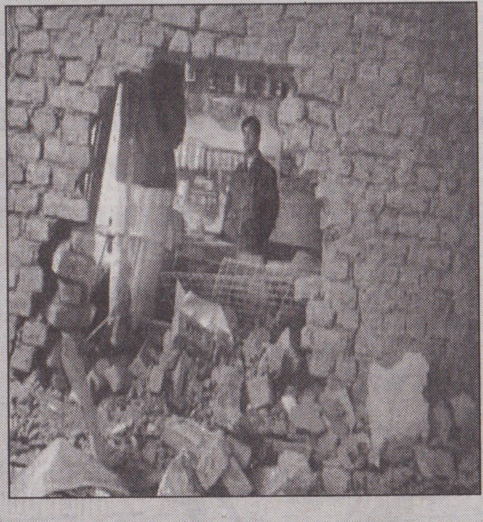
Επαρχία Ghazni
Από τις 18-12 ως τις 13-1, σε πέντε επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 19 πολωνοί, τέσσερις μπάτσοι και 10 Αφγανοί στρατιώτες. **20-1:** Δολοφονούνται τρεις άμαχοι από αμερικανούς στην περιφέρεια Καράχ Μπαγκ.

Επαρχία Helmand
Από τις 18-12 έως τις 24-1, σε 30 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 38 αμερικανοί, 50 βρετανοί, 46 άλλοι κατοχικοί, 9 μπάτσοι, 26 Αφγανοί στρατιώτες και καταστρέφονται 10 ΝΑΤΟικά άρματα. **24-12:** Αμερικανοί ανατινάζουν δύο σπίτια στο χωριό Σαχ Σραχ. **30-12:** Κατοχικά αεροσκάφη ρίχνουν βλήματα στην περιοχή Λασκάρ Γκαζ και σκοτώνουν επτά άμαχους. **5-1:** Καταρρίπτεται κατασκοπευτικό αεροσκάφος των κατακτητών. **13-1:** Οκτώ άμαχοι δολοφονούνται από αμερικανούς, ενώ διαμαρτύρονται για την προσβολή του κορανίου απ' αυτούς. Χιλιάδες διαδηλώνουν κουβαλώντας μαζί και τους νεκρούς. **23-1:** Ο μαχητής Γιουμάν Γκουλ ανατινάζεται σκοτώνοντας πολλούς αμερικανούς, που περιπολούν στην περιοχή Ταγκάζ, στη περιφέρεια Κανσίν. Μεταξύ των νεκρών είναι και υψηλόβαθμο στέλεχος. Νέα διαδήλωση γίνεται στο Γκαρμσίρ ενάντια στις προσβολές των αμερικανών εναντίον του Κορανίου.

Επαρχία Herat
22-12: Παγιδευμένο όχημα ανατινάζεται δίπλα σε ΝΑΤΟικό κομβόι και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες τριών αρμάτων. **5-1:** Πέφτουν ρουκέτες στο αμερικανικό προξενείο και σκοτώνονται πέντε κατοχικοί και ένας υπάλληλος του προξενείου, που βρίσκεται μέσα στο ξενοδοχείο πέντε αστέρων Panj Sitara στην πόλη Χεράτ. **16-1:** Σκοτώνονται επτά στρατιωτικοί, ανάμεσά τους και ο διοικητής της περιφέρειας

ματα. **13-1:** Σκοτώνονται 14 Αφγανοί στρατιώτες σε επίθεση αυτοκτονίας του μαχητή Τζαμαλουντίν, που καρφώνει το παγιδευμένο όχημά του στην πύλη του αρχηγείου της περιφέρειας Ντάμαν. **24-1:** Επίθεση με πυραύλους γίνεται στο αεροδρόμιο της Κανταχάρ, την ώρα που γινόταν συνάντηση αμερικανών με το βούλγαρο Υπουργό Άμυνας Νικόλα Μιλαντίνοβ. Έξι απώλειες έχουν επιβεβαιωθεί από το βουλγαρικό στρατό.

Επαρχία Kapisa
21-12: Σκοτώνονται οκτώ γάλλοι κατοχικοί όταν το άρμα τους χτυπιέται από όλμο 82mm στην περιφέρεια Ταγκάμπ. **27-12:**

Σκοτώνονται οκτώ γάλλοι και τέσσερις Αφγανοί στρατιώτες, όταν προσπαθούν να εισέλθουν σε περιοχή που ελέγχουν οι αντάρτες. **16-1:** Τουλάχιστον 10 γάλλοι κατοχικοί σκοτώνονται στην περιφέρεια Αλάχ Σαάι.

Επαρχία Khost
18-12: Βάλλεται με ρουκέτες ΝΑΤΟικό άρμα και σκοτώνονται τέσσερις κατοχικοί και πέντε Αφγανοί στρατιώτες. Από τις **22-12 ως τις 21-1,** σε 165 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται επτά αμερικανοί, 10 ΝΑΤΟικοί, 33 Αφγανοί στρατιώτες, τέσσερις μπάτσοι και όλοι οι επιβαίνοντες ΝΑΤΟικού άρματος. Επίσης πολλές απώλειες προκαλούνται από έκρηξη ναρκών κοντά στο αεροδρόμιο Σάρα Μπαγκχ. **28-12:**

δύο ιταλούς, ενώ ένας άλλος σκότωσε πέντε βρετανούς.

Επαρχία Kunar
23-12: Γίνεται επίθεση σε καναδική και αμερικανική βάση και ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα, σε τρεις επιχειρήσεις των ανταρτών. **26-12:** Σε ενέδρα εναντίον αμερικανικής περιπολίας σκοτώνεται άγνωστος αριθμός κατακτητών. **13-1:** Σκοτώνονται 15 ΝΑΤΟικοί και Αφγανοί συνεργάτες τους σε 3ωρη μάχη. **22-1:** Γίνεται επίθεση ανταρτών σε φυλάκιο της συνοριοφυλακής στην πόλη Σαγιενταμπάντ με άγνωστες απώλειες για τους μπάτσους. Ακολουθεί βομβαρδισμός από τους κατοχικούς. **24-1:** Ξεσπάει 4ωρη μάχη με τους μπάτσους, κατά την οποία σκοτώνονται αρκετοί απ' αυτούς και ένας αντάρτης.

Επαρχία Kunduz
24-12: Σκοτώνεται στρατιωτικός διοικητής στην περιοχή Γκορτάκι. **5-1:** Σκοτώνονται έξη Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα στην περιφέρεια Άρκι. **16-1:** Σκοτώνονται 15 γερμανοί κατοχικοί σε σειρά εκρήξεων εναντίον κομβόι.

Επαρχία Laghman
22-12: Στήνεται ενέδρα στην περιοχή Γουατάν Γκάτο κατά την οποία σκοτώνεται ένας ΝΑΤΟικός. **31-12:** Σκοτώνεται πράκτορας της κρατικής υπηρεσίας πληροφοριών KHAD καθώς μεταβαίνει στο σπίτι του. **5-1:** Σκοτώνονται έξη ΝΑΤΟικοί όταν ανατινάζονται άρματα από νάρκες. **19-1:** Ανατινάζεται ένα αμερικανικό άρμα.

Επαρχία Logar
5-1: Σκοτώνονται τέσσερις μπάτσοι κατά διάρκεια επίθεσης με ρουκέτες. **13-1:** Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα και σκοτώνονται πέντε επιβαίνοντες.

Επαρχία Nangarhar
23-12: Σκοτώνονται έξη αμερικανοί όταν ανατινάζεται το άρμα στο οποίο επιβαίνουν. **24-12:** Γίνεται επίθεση σε κομβόι του ΝΑΤΟ στην περιφέρεια Μουμανταράχ. **5-1:** Σκοτώνονται πέντε μπάτσοι. Βόμβα τοποθετημένη στο δρόμο χτυπάει το όχημα του Εθνικού Γραμματέα στην πόλη Τζαλαλα-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

μπάντ και τραυματίζονται δύο πράκτορες των υπηρεσιών πληροφοριών. **19-1:** Πυρπολείται βυτιοφόρο με 45.000 λίτρα πετρελαίου.

Επαρχία Nemroz
26-12: Σκοτώνονται 12 Αφγανοί στρατιώτες σε ενέδρα κατά κατοχικού κομβόι.

Επαρχία Nooristan
22-12: Ανατινάζονται δύο αμερικανικά άρματα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **22-1:** Σκοτώνονται τέσσερις αμερικανοί μετά από επίθεση σε άρμα με ρουκέτες.

Επαρχία Paktia
21-12: Οι μαχητές Κάρι Μα'αζούλα, Κάρι Χαμζά, Σιντικουλάχ, Νουρουλάχ, Κάρι Αμντούλ Χαναάν πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας σε εγκαταστάσεις του ΝΑΤΟ με όλμους, ρουκέτες και αυτόματα, με αποτέλεσμα να σκοτώσουν 30 Αφγανούς και 15 ΝΑΤΟικούς. **27-12:** Αμερικανοί εισβάλλουν σε σπίτι στην περιφέρεια Ζουρμάτ και δολοφονούν δύο άμαχους. **5-1:** Ο

μαχητής Ζουλφακάρ πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο τέσσερις στρατιωτικούς, τους οποίους και απαλλάσσει απ' τα καθήκοντά τους. **14-1:** Μαχητής βάλλει με ρουκέτα από 100 μέτρα απόστα-

Η επιχείρηση των ανταρτών στην Kabul στις 18/1

Μια ομάδα αυτοκτονίας των ανταρτών προχώρησε στην επιχείρηση γύρω στις 9.45 το πρωί της Δευτέρας 18 Γενάρη.

Στόχοι ήταν το Προεδρικό Μέγαρο της πρωτεύουσας και σημαντικά κυβερνητικά κτίρια όπως το Υπουργείο Ορυχείων και Ενέργειας, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Οικονομίας και το ξενοδοχείο Serena στην καλύτερα φρουρούμενη περιοχή του κέντρου της Καμπούλ.

Η μάχη ξεκίνησε από μια επίθεση αυτοκτονίας απέναντι από την πλατεία Pashtunistan, όπου σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν δεκάδες από τους φρουρούς του Προεδρικού Παλατιού. Μετά έγινε επίθεση 5 ανταρτών υπό τον Μουλά Μουχάμαντ σε κτίριο του Υπουργείου Επικοινωνιών που βρίσκεται δίπλα στο ξενοδοχείο Serena, όπου οι αντάρτες πήραν τον έλεγχο του κτιρίου σκοτώνοντας τους φρουρούς. Η ομάδα των 5 άρχισε να βάλλει κατά του Υπουργείου Ενέργειας και του Υπουργείου Οικονομίας και άλλων κτιρίων, όπως η Τράπεζα του Αφγανιστάν και το ξενοδοχείο Serena.

Εν τω μεταξύ, μια ομάδα τεσσάρων ανταρτών, υπό τον Μουλά Μούσα, πήγαν κοντά στο σινεμά Aryana, απ' όπου άρχισαν να βάλλουν κατά των προαναφερόμενων στόχων.

Μετά, μια τρίτη ομάδα, υπό τον Μουλά Σαϊφουλάχ, βρέθηκε σε απόσταση βολής και άρχισε να βάλλει κι αυτή κατά των κτιρίων.

Μισή ώρα αργότερα, ένας μαχητής, ο Χατζί Μασούντ, πραγματοποίησε επίθεση με παγιδευμένο ασθενοφόρο σε βάση του αφγανικού στρατού στο Μαλίκ Αζγκάρ, απ' όπου θα στέλνονταν ενισχύσεις στο κέντρο. Σκοτώθηκαν αρκετοί υψηλόβαθμοι αξιωματικοί και άλλο προσωπικό.

Αργότερα, μια άλλη επίθεση έγινε στο δρόμο του σινεμά Pameer, εναντίον στρατιωτικού κομβόι που πήγαινε στο πεδίο της μάχης.

Τουλάχιστον 31 στρατιώτες του αφγανικού στρατού και της εθνικής αστυνομίας σκοτώθηκαν στις περιοχές γύρω από το Προεδρικό Παλάτι, ενώ 22 στρατιώτες τραυματίστηκαν σοβαρά στη βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας στο Μαλίκ Αζγκάρ και μια ντουζίνα κυβερνητικά οχήματα καταστράφηκαν από τις εκρήξεις.

Αξίζει να αναφερθεί ότι κάποια καταστήματα και το εμπορικό κέντρο Qari Aman πήραν φωτιά από τις τυφλές βολές των κυβερνητικών στρατιωτών που μέσα στον πανικό τους έριχναν όπου βρουν.

Είκοσι αντάρτες πήραν μέρος στην επιχείρηση, απ' τους οποίους οι Hafiz Humayun, Mulah Muhammad, Mula Musa, Hafiz Ali, Saifullah και Nijat σκοτώθηκαν.

Οι υπόλοιποι 13 επέστρεψαν σώοι στις βάσεις τους.

Το Υπουργείο Αμύνης επιβεβαίωσε την απώλεια 27 στρατιωτών.

Εννοείται πως οι απώλειες που ανακοινώνονται από τις αρχές είναι πάντα μικρότερες από τις πραγματικές, για λόγους ψυχολογικούς και γοήτρου.

Οι Αφγανοί στρέφονται στους Ταλιμπάν καθώς οι εξεγερμένοι εγκαθιδρύουν σκιώδεις κυβερνήσεις

Όταν ο ηλικιωμένος σύζυγος της Χαμπίμπα χτυπήθηκε άσχημα σε ένα καυγά στο χωριό, υπήρχε μόνο ένα μέρος, είπε, όπου θα μπορούσε να αναζητήσει βοήθεια και δικαιοσύνη.

Ξυπόλητη και κλαίγοντας, η γυναίκα του χωρικού, 50 ετών, περπατούσε για 4 ώρες μέσα από τα βουνά Χιντού Κους στο Αφγανιστάν για να συναντήσει τον τοπικό διοικητή των Ταλιμπάν.

«Τα πόδια μου αιμορραγούσαν και έκλαιγα σ' όλο το δρόμο αλλά δε με ένοιαζε για την ασφάλειά μου» είπε. «Είμαστε φτωχοί άνθρωποι. Ξέρουμε ότι η Κυβέρνηση δε βοηθάει ανθρώπους σαν και μας».

Η διαφθορά και η ανικανότητα στην Κυβέρνηση του Προέδρου

λικά στους Ταλιμπάν. Οι πιο πολλοί είναι Παστούν, και χιλιάδες Χαζάροι σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του καθεστώτος Ταλιμπάν. Οι εξεγερμένοι εκμεταλλεύονται τις τοπικές διενέξεις που δε μπορεί να λύσει η Κυβέρνηση για να κερδίσουν επιρροή σε νέες περιοχές, ανεξάρτητα από τις εθνικές διαιρέσεις.

Για πολλά χρόνια, λένε οι ντόπιοι, ο Μουλά Ζαφάρ παρείχε μια εναλλακτική λύση στους κυβερνητικούς θεσμούς.

Έξι μήνες πριν, νιώθοντας επαρκώς κατοχυρωμένος στη Γιαγκατού, εξέδωσε ένα διάταγμα σύμφωνα με το οποίο όποιος χρησιμοποιούσε τις Κυβερνητικές υπηρεσίες θα εκτελούνταν συνοπτικά.

ματα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. **22-1:** Σκοτώνονται τέσσερις αμερικανοί μετά από επίθεση σε άρμα με ρουκέτες.

Επαρχία Paktia

21-12: Οι μαχητές Κάρι Μα'αζούλα, Κάρι Χαμζά, Σιντικουλάχ, Νουρουλάχ, Κάρι Αμντούλ Χαναάν πραγματοποιούν επίθεση αυτοκτονίας σε εγκαταστάσεις του ΝΑΤΟ με όλμους, ρουκέτες και αυτόματα, με αποτέλεσμα να σκοτώσουν 30 Αφγανούς και 15 ΝΑΤΟικούς. **27-12:** Αμερικανοί εισβάλλουν σε σπίτι στην περιφέρεια Ζουρμάτ και δολοφονούν δύο άμαχους. **5-1:** Ο

μαχητής Ζουλφακάρ πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο τέσσερις στρατιωτικούς, τους οποίους και απαλλάσσει απ' τα καθήκοντά τους. **14-1:** Μαχητής βάλλει με ρουκέτα από 100 μέτρα απόσταση και ισοπεδώνει αμερικανικό άρμα, αφήνοντας πολλούς νεκρούς. **16-1:** Σκοτώνονται έξη αμερικανοί όταν ανατινάζεται το άρμα στο οποίο επέβαιναν, από βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο.

Επαρχία Paktika

27-12: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Γιουσούφ Κχαΐλο. **21-1:** Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες όταν το όχημά τους «σκοντάφτει» πάνω σε βόμβα.

Επαρχία Uruzgan

Από τις 21-12 ως τις 22-1, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται τέσσερις ΝΑΤΟικοί, ένας μεταφραστής, 28 Αφγανοί στρατιώτες και όλοι οι επιβαίνοντες τριών ΝΑΤΟικών αρμάτων. **11-1:** Ο μαχητής Μουχάμαντ Γουαλί πυροβολεί εναντίον των φρουρών του αρχηγείου της περιφέρειας

κτίρια όπως το Υπουργείο Ορυχείων και Ενέργειας, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Οικονομίας και το ξενοδοχείο Serena στην καλύτερα φρουρούμενη περιοχή του κέντρου της Καμπούλ.

Η μάχη ξεκίνησε από μια επίθεση αυτοκτονίας απέναντι από την πλατεία Pashtunistan, όπου σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν δεκάδες από τους φρουρούς του Προεδρικού Παλατιού. Μετά έγινε επίθεση 5 ανταρτών υπό τον Μουλά Μουχάμαντ σε κτίριο του Υπουργείου Επικοινωνιών που βρίσκεται δίπλα στο ξενοδοχείο Serena, όπου οι αντάρτες πήραν τον έλεγχο του κτιρίου σκοτώνοντας τους φρουρούς. Η ομάδα των 5 άρχισε να βάλλει κατά του Υπουργείου Ενέργειας και του Υπουργείου Οικονομίας και άλλων κτιρίων, όπως η

Μισή ώρα αργότερα, ένας μαχητής, ο Χατζί Μασούντ, πραγματοποίησε επίθεση με παγιδευμένο ασθενοφόρο σε βάση του αφγανικού στρατού στο Μαλίκ Αζγκάρ, απ' όπου θα στέλνονταν ενισχύσεις στο κέντρο. Σκοτώθηκαν αρκετοί υψηλόβαθμοι αξιωματικοί και άλλο προσωπικό.

Αργότερα, μια άλλη επίθεση έγινε στο δρόμο του σινεμά Pameer, εναντίον στρατιωτικού κομβόι που πήγαινε στο πεδίο της μάχης.

Τουλάχιστον 31 στρατιώτες του αφγανικού στρατού και της εθνικής αστυνομίας σκοτώθηκαν στις περιοχές γύρω από το Προεδρικό Παλάτι, ενώ 22 στρατιώτες τραυματίστηκαν σοβαρά στη βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας στο Μαλίκ Αζγκάρ και μια ντουζίνα κυβερνητικά οχήματα κατα-

βάσεις τους.

Το Υπουργείο Αμύνης επιβεβαίωσε την απώλεια 27 στρατιωτών.

Εννοείται πως οι απώλειες που ανακοινώνονται από τις αρχές είναι πάντα μικρότερες από τις πραγματικές, για λόγους ψυχολογικούς και γοήτρου.

Οι Αφγανοί στρέφονται στους Ταλιμπάν καθώς οι εξεγερμένοι εγκαθιδρύουν σκιώδεις κυβερνήσεις

Όταν ο ηλικιωμένος σύζυγος της Χαμπίμπα χτυπήθηκε άσχημα σε ένα καυγά στο χωριό, υπήρχε μόνο ένα μέρος, είπε, όπου θα μπορούσε να αναζητήσει βοήθεια και δικαιοσύνη.

Ξυπόλητη και κλαίγοντας, η γυναίκα του χωρικού, 50 ετών, περπατούσε για 4 ώρες μέσα από τα βουνά Χιντού Κους στο Αφγανιστάν για να συναντήσει τον τοπικό διοικητή των Ταλιμπάν.

«Τα πόδια μου αιμορραγούσαν και έκλαιγα σ' όλο το δρόμο αλλά δε με ένοιαζε για την ασφάλειά μου» είπε. «Είμαστε φτωχοί άνθρωποι. Ξέρουμε ότι η Κυβέρνηση δε βοηθάει ανθρώπους σαν και μας».

Η διαφθορά και η ανικανότητα στην Κυβέρνηση του Προέδρου Καρζάι - ειδικά σε τοπικό επίπεδο - έχουν αναγκάσει ολοένα και μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων να αναζητούν τις υπηρεσίες των Ταλιμπάν.

Η σκιώδης κυβέρνηση δεν περιορίζεται στην απόδοση δικαιοσύνης. Στη Χελμάντ, τον Αύγουστο, οι διοικητές των Ταλιμπάν εξέδωσαν τυπωμένες ταξιδιωτικές άδειες του «Ισλαμικού Εμιράτου του Αφγανιστάν» πάνω σε χαρτί σημειώσεων, επιτρέποντας τη διέλευση απ' τα σημεία ελέγχου στους δρόμους μέσα κι έξω από το Λασκάρ Γκαχ, την πρωτεύουσα της επαρχίας.

Ένας ανώτερος αξιωματούχος του ΝΑΤΟ παραδέχθηκε αυτή την εβδομάδα ότι οι Ταλιμπάν «έχουν έτοιμη κυβέρνηση, με υπουργούς που περιμένουν να αναλάβουν» μόλις καταρρεύσει η παρούσα κυβέρνηση. «Ο χρόνος τελειώνει. Η επιρροή των Ταλιμπάν επεκτείνεται». Οι Ταλιμπάν, για τους οποίους το ΝΑΤΟ λέει ότι ελέγχουν 33 από τις 34 επαρχίες του Αφγανιστάν, είναι πρόθυμοι να επιλύουν τοπικές διενέξεις. Η αυστηρή ή ωμή, ερμηνεία του Ισλαμικού νόμου συχνά είναι προτιμότερη από τη χρονοβόρα και ακριβή εναλλακτική λύση της Κυβέρνησης.

«Ο σύζυγός μου είχε ένα σπασμένο πόδι και έτσι με έστειλε να βρω το Μουλά Ζαφάρ» είπε η Χαμπίμπα. «Δεν ξέρουμε κανέναν

λικά στους Ταλιμπάν. Οι πιο πολλοί είναι Παστούν, και χιλιάδες Χαζάροι σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του καθεστώτος Ταλιμπάν. Οι εξεγερμένοι εκμεταλλεύονται τις τοπικές διενέξεις που δε μπορεί να λύσει η Κυβέρνηση για να κερδίσουν επιρροή σε νέες περιοχές, ανεξάρτητα από τις εθνικές διαιρέσεις.

Για πολλά χρόνια, λένε οι ντόπιοι, ο Μουλά Ζαφάρ παρείχε μια εναλλακτική λύση στους κυβερνητικούς θεσμούς.

Έξι μήνες πριν, νιώθοντας επαρκώς κατοχυρωμένος στη Γιαγκατού, εξέδωσε ένα διάταγμα σύμφωνα με το οποίο όποιος χρησιμοποιούσε τις Κυβερνητικές υπηρεσίες θα εκτελούνταν συνοπτικά.

«Δεν είναι αρεστοί σε όλους αλλά σε μένα ήταν καλοί» είπε ο Ρεζά Γιουσέφ, ένας από τους γείτονες της Χαμπίμπα με παρόμοια εμπειρία από τη δικαιοσύνη των Ταλιμπάν. Πέρασε 4 χρόνια κάνοντας αιτήσεις σε κυβερνητικούς αξιωματούχους για να τον βοηθήσουν σε μια κτηματική διαμάχη. «Δεν ενδιαφέρονταν», είπε. «Ο Μουλά Ζαφάρ έκανε 4 μέρες».

«Δέκα χρόνια πριν είχαμε ένα πρόβλημα με τη γη μας», είπε. «Ένας γείτονάς μας ήταν ισχυρός επειδή είχε διασυνδέσεις [με έναν πολέμαρχο] και μας πήρε ένα κομμάτι από τη γη μας. Όταν η Κυβέρνηση [του Χαμίντ Καρζάι] ήρθε, διαμαρτυρήθηκα πάρα πολλές φορές, αλλά δεν με άκουσαν. Ο κ. Γιουσέφ είπε ότι δεν μπορούσε να δώσει το υποχρεωτικό «φακελάκι» για να προωθήσει το αίτημά του μέσα από το σύστημα. Πήγε για την υπόθεσή του στο συμβούλιο των γερόντων (Σούρα) και αυτό απεφάνθη προς όφελος του τρεις φορές.

Ο γείτονάς του, Γιουνούς, αγνόησε τις αποφάσεις του Σούρα, πεπεισμένος ότι προστατεύεται από τις διασυνδέσεις του με το Καρίμ Κχαλίλι, τον πολέμαρχο των Χαζάρων που πρόσφατα διορίστηκε σαν ένας από τους αντι-πρόεδρους του κ. Καρζάι.

«Πριν τρία χρόνια πήγα στο Μουλά Ζαφάρ και του έδειξα τα

μαχητής Ζουλφακάρ πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας με στόχο τέσσερις στρατιωτικούς, τους οποίους και απαλλάσσει απ' τα καθήκοντά τους. **14-1:** Μαχητής βάλλει με ρουκέτα από 100 μέτρα απόσταση και ισοπεδώνει αμερικανικό άρμα, αφήνοντας πολλούς νεκρούς. **16-1:** Σκοτώνονται έξη αμερικανοί όταν ανατινάζεται το άρμα στο οποίο επέβαιναν, από βόμβα τοποθετημένη σε δρόμο.

Επαρχία Paktika

27-12: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Γιουσούφ Κχαΐλο. **21-1:** Σκοτώνονται τρεις Αφγανοί στρατιώτες όταν το όχημά τους «σκοντάφτει» πάνω σε βόμβα.

Επαρχία Uruzgan

Από τις 21-12 ως τις 22-1, σε 10 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται τέσσερις ΝΑΤΟικοί, ένας μεταφραστής, 28 Αφγανοί στρατιώτες και όλοι οι επιβαίνοντες τριών ΝΑΤΟικών αρμάτων. **11-1:** Ο μαχητής Μουχάμαντ Γουαλί πυροβολεί εναντίον των φρουρών του αρχηγείου της περιφέρειας Χαργάτ και εισέρχεται στο κτίριο, όπου και ανατινάζεται. Οι νεκροί ΝΑΤΟικοί είναι εννιά.

Επαρχία Wardak

Από τις 22-12 ως τις 22-1 σκοτώνονται οκτώ αμερικανοί, άλλοι 12 ΝΑΤΟικοί και δύο Αφγανοί στρατιώτες σε πέντε επιχειρήσεις των ανταρτών. Επίσης, πυρπολούνται δύο κατοχικά οχήματα και καταρρίπτεται κατασκοπευτικό τους αεροσκάφος.

Επαρχία Zabul

Από τις 27-12 ως τις 23-1, σε έξη επιχειρήσεις των ανταρτών σκοτώνονται 14 ΝΑΤΟικοί, οκτώ συνοριοφύλακες και 16 Αφγανοί στρατιώτες.

οι εξεγερμένοι εγκαθιδρύουν σκιώδεις κυβερνήσεις

Όταν ο ηλικιωμένος σύζυγος της Χαμπίμπα χτυπήθηκε άσχημα σε ένα καυγά στο χωριό, υπήρχε μόνο ένα μέρος, είπε, όπου θα μπορούσε να αναζητήσει βοήθεια και δικαιοσύνη.

Ξυπόλητη και κλαίγοντας, η γυναίκα του χωρικού, 50 ετών, περπατούσε για 4 ώρες μέσα από τα βουνά Χιντού Κους στο Αφγανιστάν για να συναντήσει τον τοπικό διοικητή των Ταλιμπάν.

«Τα πόδια μου αιμορραγούσαν και έκλαιγα σ' όλο το δρόμο αλλά δε με ένοιαζε για την ασφάλειά μου» είπε. «Είμαστε φτωχοί άνθρωποι. Ξέρουμε ότι η Κυβέρνηση δε βοηθάει ανθρώπους σαν και μας».

Η διαφθορά και η ανικανότητα στην Κυβέρνηση του Προέδρου Καρζάι - ειδικά σε τοπικό επίπεδο - έχουν αναγκάσει ολοένα και μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων να αναζητούν τις υπηρεσίες των Ταλιμπάν.

Η σκιώδης κυβέρνηση δεν περιορίζεται στην απόδοση δικαιοσύνης. Στη Χελμάντ, τον Αύγουστο, οι διοικητές των Ταλιμπάν εξέδωσαν τυπωμένες ταξιδιωτικές άδειες του «Ισλαμικού Εμιράτου του Αφγανιστάν» πάνω σε χαρτί σημειώσεων, επιτρέποντας τη διέλευση απ' τα σημεία ελέγχου στους δρόμους μέσα κι έξω από το Λασκάρ Γκαχ, την πρωτεύουσα της επαρχίας.

Ένας ανώτερος αξιωματούχος του ΝΑΤΟ παραδέχθηκε αυτή την εβδομάδα ότι οι Ταλιμπάν «έχουν έτοιμη κυβέρνηση, με υπουργούς που περιμένουν να αναλάβουν» μόλις καταρρεύσει η παρούσα κυβέρνηση. «Ο χρόνος τελειώνει. Η επιρροή των Ταλιμπάν επεκτείνεται». Οι Ταλιμπάν, για τους οποίους το ΝΑΤΟ λέει ότι ελέγχουν 33 από τις 34 επαρχίες του Αφγανιστάν, είναι πρόθυμοι να επιλύουν τοπικές διενέξεις. Η αυστηρή ή ωμή, ερμηνεία του Ισλαμικού νόμου συχνά είναι προτιμότερη από τη χρονοβόρα και ακριβή εναλλακτική λύση της Κυβέρνησης.

«Ο σύζυγός μου είχε ένα σπασμένο πόδι και έτσι με έστειλε να βρω το Μουλά Ζαφάρ» είπε η Χαμπίμπα. *«Δεν ξέρουμε κανέναν στην Κυβέρνηση και ξέρουμε ότι δε θα λύσουν το πρόβλημά μας».*

Ο Μουλά Ζαφάρ Ακχούντ είναι ο σκιώδης Ταλιμπάν διοικητής της περιφέρειας Γιαγκατού στην επαρχία Γουαρντάκ, νότια της Καμπούλ.

Ο σύζυγος της Χαμπίμπα, Αμπντουλάχ, κατά 20 χρόνια μεγαλύτερός της, μάλωσε μ' ένα γείτονά του ονόματι Κασίμ για τη χρήση του νερού. Τα έθιμα του χωριού ορίζουν ποια χωράφια πρέπει να ποτίζονται και ποιες ώρες. Η Χαμπίμπα λέει ότι ο Κασίμ κλέβει το νερό σε ώρες που δεν προορίζεται για εκείνον και, όταν ο σύζυγός της τον εξέθεσε, άσκησε βία.

«Περίμενα δύο ώρες για να δω το Μουλά Ζαφάρ», είπε. *«Άκουσε την υπόθεσή μου και έστειλε τρεις από τους στρατιώτες του στο χωριό μου. Μίλησαν στους μεγαλύτερους του χωριού και τους είπαν το ίδιο. Τότε έδειραν τον Κασίμ και του διέταξαν να μας δώσει το νερό του για 7 νύχτες».*

Η Χαμπίμπα, της φυλής Χαζάρα, δεν πρόσκειται εξ ορισμού φιλικά στους Ταλιμπάν. Οι πιο πολλοί είναι Παστούν, και χιλιάδες Χαζάροι σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του καθεστώτος Ταλιμπάν. Οι εξεγερμένοι εκμεταλλεύονται τις τοπικές διενέξεις που δε μπορεί να λύσει η Κυβέρνηση για να κερδίσουν επιρροή σε νέες περιοχές, ανεξάρτητα από τις εθνικές διαιρέσεις.

Για πολλά χρόνια, λένε οι ντόπιοι, ο Μουλά Ζαφάρ παρείχε μια εναλλακτική λύση στους κυβερνητικούς θεσμούς.

Έξι μήνες πριν, νιώθοντας επαρκώς κατοχυρωμένος στη Γιαγκατού, εξέδωσε ένα διάταγμα σύμφωνα με το οποίο όποιος χρησιμοποιούσε τις Κυβερνητικές υπηρεσίες θα εκτελούνταν συνοπτικά.

«Δεν είναι αρεστοί σε όλους αλλά σε μένα ήταν καλοί» είπε ο Ρεζά Γιουσέφ, ένας από τους γείτονες της Χαμπίμπα με παρόμοια εμπειρία από τη δικαιοσύνη των Ταλιμπάν. Πέρασε 4 χρόνια κάνοντας αιτήσεις σε κυβερνητικούς αξιωματούχους για να τον βοηθήσουν σε μια κτηματική διαμάχη. «Δεν ενδιαφέρονταν», είπε. «Ο Μουλά Ζαφάρ έκανε 4 μέρες».

«Δέκα χρόνια πριν είχαμε ένα πρόβλημα με τη γη μας», είπε. «Ένας γείτονάς μας ήταν ισχυρός επειδή είχε διασυνδέσεις [με έναν πολέμαρχο] και μας πήρε ένα κομμάτι από τη γη μας. Όταν η Κυβέρνηση [του Χαμίντ Καρζάι] ήρθε, διαμαρτυρήθηκα πάρα πολλές φορές, αλλά δεν με άκουσαν. Ο κ. Γιουσέφ είπε ότι δεν μπορούσε να δώσει το υποχρεωτικό «φακελάκι» για να προωθήσει το αίτημά του μέσα από το σύστημα. Πήγε για την υπόθεσή του στο συμβούλιο των γερόντων (Σούρα) και αυτό απεφάνθη προς όφελος του τρεις φορές.

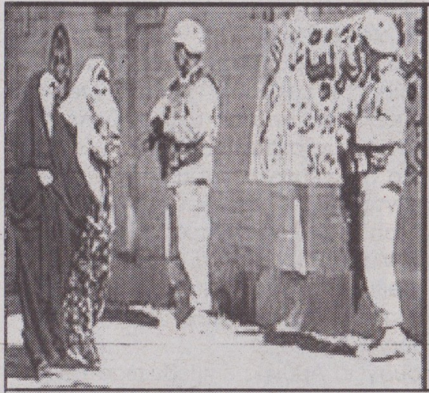
Ο γείτονάς του, Γιουνούς, αγνόησε τις αποφάσεις του Σούρα, πεπεισμένος ότι προστατεύεται από τις διασυνδέσεις του με το Καρίμ Κχαλίλι, τον πολέμαρχο των Χαζάρων που πρόσφατα διορίστηκε σαν ένας από τους αντι-προέδρους του κ. Καρζάι.

«Πριν τρία χρόνια πήγα στο Μουλά Ζαφάρ και του έδειξα τα χαρτιά που αποδεικνύουν ότι η γη είναι δική μου», είπε ο κ. Γιουσέφ. *«Έστειλε τέσσερις από τους στρατιώτες του στο χωριό μου για να δουν οι ίδιοι και την επόμενη μέρα ήρθε ο ίδιος στο χωριό και συγκάλεσε ένα Σούρα μαζί με τους γηραιότερους».*

Η συνάντηση, υπό την εποπτεία εξεγερμένων οπλισμένων με Καλάσνικοφ και εκτοξευτήρα ρουκετών, ήταν, στην ουσία, ένα δικαστήριο Ταλιμπάν. «Ο Γιουνούς κρυβόταν εκεί που βρίσκονται οι αγελάδες, αλλά τον βρήκαν και τον έδειραν άσχημα. Το πρόσωπό του αιμορραγούσε», είπε ο κ. Γιουσέφ. Ο Γιουνούς εξορίστηκε για 2 μήνες και εξαναγκάστηκε να δώσει πίσω τη γη. **«Αν διαμαρτυρηθείς στην κυβέρνηση χρειάζονται χρόνια σου ζητάνε «φακελάκια» και πρέπει να πηγαίνεις στα γραφεία τους κάθε μέρα»**, είπε ο κ. Γιουσέφ. **«Γι' αυτό οι άνθρωποι επιλέγουν τους Ταλιμπάν»** (The Times)

(Αναδημοσίευση από nation.com.pk - 30/12/09)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

28-12 – Αντάρτες εξαπολύουν επίθεση με ρουκέτες εναντίον των αρχηγείων της αποκαλούμενης μεραρχίας Μουθάνα του ιρακινού στρατού, στην περιοχή Νασρ αλ Σαλάμ του Αμπού Γκράιμπ. Σκοτώνονται τουλάχιστον 12 ιρακινοί στρατιώτες και δεκάδες άλλοι τραυματίζονται. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Οργάνωση Νέων Αμπού Γκράιμπ Τζιχάντ. Να σημειώσουμε ότι η συγκεκριμένη μεραρχία ευθύνεται για σωρεία εκτελέσεων σε περιοχές όπου οι κάτοικοι αρνούνται την κατοχή.

29-12 – Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες εκτοξεύουν αυτοσχέδια βόμβα εναντίον περιπόλου μπάτσων στην κεντρική συνοικία Μπαμπ αλ Τζαντίντ, τραυματίζοντας δύο από αυτούς.

– Βαγδάτη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού σε προάστιο της πρωτεύουσας, σκοτώνοντας τέσσερεις στρατιώτες.

30-12 – Δυτική Βαγδάτη. Κατά τις 7π.μ., αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον του οχήματος του Μοχάμεντ Σαλί Αχμέντ, γενικού διευθυντή του υπουργείου εσωτερικών, στη συνοικία Μανσούρ. Τραυματίζεται ο ίδιος, ο γιος του και ο οδηγός-σωματοφύλακάς του.

– Επαρχία Ανμπάρ. Ραμάντι. Δύο παγιδευμένα αυτοκίνητα και ένας αντάρτης καμικάζι έχουν στόχο υψηλόβαθμα κυβερνητικά στελέχη, συμπεριλαμβανομένου του κυβερνήτη της επαρχίας, Κασσίμ Μοχάμε-

5-1 – Επαρχία Ανμπάρ. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου στο προάστιο αλ Καχίμ έχει στόχο κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων. Προκαλούνται ζημιές σε τουλάχιστον ένα όχημα των κατοχικών.

6-1 – Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων από την δυτική περιοχή αλ-Ζενζίλι. Καταστρέφεται ένα από τα οχήματα της περιπόλου και τραυματίζονται δύο μπάτσοι.

7-1 – Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό του δεύτερου μισθοφόρου τους μέσα στον καινούργιο χρόνο, ο οποίος υπέκυψε από τα τραύματα που του προέκυψαν μετά από επίθεση που δέχτηκε η περίπολός του.

– Χιτ. Αντάρτες τοποθετούν βόμβες έξω από το σπίτι του τοπικού αρχηγού της αντιτρομοκρατικής, Βαλίντ αλ-Χίτι, καθώς και από άλλα τρία σπίτια στελεχών της αστυνομίας. Από τις εκρήξεις, οι οποίες σημειώνονται περίπου στις 3π.μ., σκοτώνεται ο Χίτι και ακόμη έξι άτομα, μπάτσοι και μέλη των οικογενειών τους, ενώ τραυματίζονται άλλα έξι άτομα. Να σημειωθεί ο αείμνηστος Χίτι ηγείτο του αγώνα εναντίον της αλ Κάιντα στην ευρύτερη περιοχή. Αθάνατος...

9-1 – Επαρχία Ντιγιανίγια. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στον κόμβο Γκάμμας, 30χλμ δυτικά της πρωτεύουσας Ντιγιανίγια, καταστρέφοντας τουλάχιστον ένα όχημα, ενώ δεν αναφέρονται άλλες απώλειες.

10-1 – Δυτική Βαγδάτη. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται ένα όχημα ανίχνευσης ναρκών, ενώ αγνοείται ο τρόπος εξόδου του πληρώματος του από αυτό.

11-1 – Επαρχία Μπαμπέλ. Η αμερικανική βάση που βρίσκεται κοντά στον ποταμό αλ-Μουσσαγιάμπ, βόρεια της Χίλλα, δέχεται επίθεση ανταρτών με βλήματα όλμου.

12-1 – Βασόρα. Κάμποσοι πύραυλοι κα-

13-1 – Βαγδάτη. Αντάρτης ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και ξαπλώνει επιτόπου ιρακινό μπάτσο αξιωματικό σε σημείο ελέγχου στην οδό αλ Νιντάλ στο κέντρο της πρωτεύουσας.

– Επαρχία Μαϋσάν. Πύραυλοι κατιούσα πλήττουν το αρχηγείο των αστυνομικών

δυνάμεων ταχείας επέμβασης.

– Κιρκούκ. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου επανδρωμένου από σάχουα (ανανήψαντες αντάρτες που πλέον είναι με την πλευρά του καθεστώτος και των συμμάχων του), τραυματίζοντας έναν από αυτούς.

16-1 – Κιρκούκ. Αντάρτης ρίχνει χειροβομβίδα εναντίον αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή Αράφα, στο κέντρο της πόλης. Το σημείο αποκλείεται άμεσα από τις δυνάμεις κατοχής και δεν γίνονται γνωστές οι απώλειές τους.

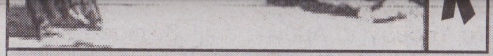
– Επαρχία Ντιγιάλα. Κανακίν. Περίπολος του ιρακινού στρατού πέφτει σε βόμβα κοντά στη νότια περιοχή Σααντίγια. Τραυμα-

μηχανισμός ενεργοποιείται τη στιγμή που περνά περίπολος του ιρακινού στρατού από το προάστιο αλ-Χουγουέιγια. Καταστρέφεται ένα όχημα και τραυματίζεται ένας στρατιώτης.

– Επαρχία Μπαμπέλ. Χίλλα. Περίπολος της ιρακινής αστυνομίας πέφτει σε βόμβα στην κεντρική οδό της βορειοδυτικής περιοχής Τζαφρ αλ-Σακρ. Σκοτώνεται ο οδηγός και καταστρέφεται το όχημα.

– Βαγδάτη. Αργά το βράδυ, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον του αυτοκινήτου ενός υπολοχαγού, ο οποίος, πλέον, ...δεν εργάζεται στο τμήμα αστυνομικών υποθέσεων του υπουργείου εσωτερικών. Το ατυχές περιστατικό συνέβη στη νοτιοανατολική συνοικία αλ-Τζαντιέντα. Ίδια τύχη έχει και ένας ακόμη υπολοχαγός μπάτσος, ο οποίος επιβαίνει στο αυτοκίνητό του στη συνοικία αλ-Σιντίγια.

22-1 – Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια ενός ακόμη μισθοφόρου τους, από στραβο... πάτημα πριν από δύο ημέρες.

28-12 – Αντάρτες εξαπολύουν επίθεση με ρουκέτες εναντίον των αρχηγείων της αποκαλούμενης μεραρχίας Μουθάνα του ιρακινού στρατού, στην περιοχή Νασρ αλ Σαλάμ του Αμπού Γκράιμπ. Σκοτώνονται τουλάχιστον 12 ιρακινοί στρατιώτες και δεκάδες άλλοι τραυματίζονται. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Οργάνωση Νέων Αμπού Γκράιμπ Τζιχάντ. Να σημειώσουμε ότι η συγκεκριμένη μεραρχία ευθύνεται για σωρεία εκτελέσεων σε περιοχές όπου οι κάτοικοι αρνούνται την κατοχή.

29-12 – Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες εκτοξεύουν αυτοσχέδια βόμβα εναντίον περιπόλου μπάτσων στην κεντρική συνοικία Μπαμπ αλ Τζαντίντ, τραυματίζοντας δύο από αυτούς.

– Βαγδάτη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού σε προάστιο της πρωτεύουσας, σκοτώνοντας τέσσερεις στρατιώτες.

30-12 – Δυτική Βαγδάτη. Κατά τις 7π.μ., αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον του οχήματος του Μοχάμεντ Σαλί Αχμέντ, γενικού διευθυντή του υπουργείου εσωτερικών, στη συνοικία Μανσούρ. Τραυματίζεται ο ίδιος, ο γιος του και ο οδηγός-σωματοφύλακάς του.

– Επαρχία Ανμπάρ. Ραμάντι. Δύο παγιδευμένα αυτοκίνητα και ένας αντάρτης καμικάζι έχουν στόχο υψηλόβαθμα κυβερνητικά στελέχη, συμπεριλαμβανομένου του κυβερνήτη της επαρχίας, Κασσίμ Μοχάμεντ. Σκοτώνονται τουλάχιστον είκοσι τρία άτομα και τραυματίζονται πενήντα τρία, ανάμεσά τους και ο Κασσίμ με σοβαρά τραύματα.

31-12 – Επαρχία Ντιγιανίγια. Τρεις ρουκέτες πλήττουν το αμερικανικό στρατόπεδο Echo.

3-1 – Τικρίτ. Η αμερικανική αεροπορική βάση al Bakr, που βρίσκεται στο προάστιο Μπάλαντ, δέχεται επίθεση με βλήματα όλμου των 82 χιλ.

7-1 – Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό του δεύτερου μισθοφόρου τους μέσα στον καινούργιο χρόνο, ο οποίος υπέκυψε από τα τραύματα που του προέκυψαν μετά από επίθεση που δέχτηκε η περίπολός του.

– Χιτ. Αντάρτες τοποθετούν βόμβες έξω από το σπίτι του τοπικού αρχηγού της αντιτρομοκρατικής, Βαλίντ αλ-Χίτι, καθώς και από άλλα τρία σπίτια στελεχών της αστυνομίας. Από τις εκρήξεις, οι οποίες σημειώνονται περίπου στις 3π.μ., σκοτώνεται ο Χίτι και ακόμη έξι άτομα, μπάτσοι και μέλη των οικογενειών τους, ενώ τραυματίζονται άλλα έξι άτομα. Να σημειωθεί ο αείμνηστος Χίτι ηγείτο του αγώνα εναντίον της αλ Κάιντα στην ευρύτερη περιοχή. Αθάνατος…

9-1 – Επαρχία Ντιγιανίγια. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στον κόμβο Γκάμμας, 30χλμ δυτικά της πρωτεύουσας Ντιγιανίγια, καταστρέφοντας τουλάχιστον ένα όχημα, ενώ δεν αναφέρονται άλλες απώλειες.

10-1 – Δυτική Βαγδάτη. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται ένα όχημα ανίχνευσης ναρκών, ενώ αγνοείται ο τρόπος εξόδου του πληρώματός του από αυτό.

11-1 – Επαρχία Μπαμπέλ. Η αμερικανική βάση που βρίσκεται κοντά στον ποταμό αλ-Μουσσαγιάμπ, βόρεια της Χίλλα, δέχεται επίθεση ανταρτών με βλήματα όλμου.

12-1 – Βασόρα. Κάμποσοι πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στο κατειλημμένο από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

– Επαρχία Ντιγιάλα. Κατά το μεσημεράκι, αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο γεμάτο εκρηκτικά εναντίον της αυτοκινητοπομπής του διευθυντή της Διοίκησης οικονομικής ασφάλειας λοχαγού Ρέιντ Άκραμ, στην πόλη Σαντίγια, νοτιοανατολικά της Μπακούμπα. Σκοτώνεται ο κυρ διευθυντής και τρεις σωματοφύλακές του, ενώ τραυματίζονται δύο άλλοι σωματοφύλακες.

δυνάμεων ταχείας επέμβασης.

– Κιρκούκ. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου επανδρωμένου από σάχουα (ανανήψαντες αντάρτες που πλέον είναι με την πλευρά του καθεστώτος και των συμμάχων του), τραυματίζοντας έναν από αυτούς.

16-1 – Κιρκούκ. Αντάρτης ρίχνει χειροβομβίδα εναντίον αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή Αράφα, στο κέντρο της πόλης. Το σημείο αποκλείεται άμεσα από τις δυνάμεις κατοχής και δεν γίνονται γνωστές οι απώλειές τους.

– Επαρχία Ντιγιάλα. Κανακίν. Περίπολος του ιρακινού στρατού πέφτει σε βόμβα κοντά στη νότια περιοχή Σααντίγια. Τραυματίζονται δύο στρατιώτες.

– Βαγδάτη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον αυτοκινήτου στο οποίο επιβαίνουν δύο μπάτσοι, στη νότια συνοικία αλ-Ντορά. Οι μπάτσοι δεν θα παρεβρίσκονται στο επόμενο προσκλητήριο της μονάδας τους.

19-1 – Βαγδάτη. Το σούρουπο, η λεγόμενη πράσινη ζώνη δέχεται έναν πύραυλο κατιούσα. Οι ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας ανακοίνωσαν ότι προήλθε από το Σαντρ σίτι και ότι τρεις ένοπλοι συνελήφθησαν μαζί με ρουκέτα έτοιμη για εκτόξευση.

20-1 – Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτης καμικάζι εφορμά με το γεμάτο εκρηκτικά όχημά του σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού στην ανατολική συνοικία Καντισίγια και τραυματίζει δέκα στρατιώτες, πέντε μπάτσους και άλλα δεκαπέντε άτομα. Σε άλλο σημείο της πόλης, σε καφετέρια στην περιοχή Μπαμπ Λακάς στο

στην κεντρική οδό της βορειοδυτικής περιοχής Τζαφρ αλ-Σακρ. Σκοτώνεται ο οδηγός και καταστρέφεται το όχημα.

– Βαγδάτη. Αργά το βράδυ, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον του αυτοκινήτου ενός υπολοχαγού, ο οποίος, πλέον, …δεν εργάζεται στο τμήμα αστυνομικών υποθέσεων του υπουργείου εσωτερικών. Το ατυχές περιστατικό συνέβη στη νοτιοανατολική συνοικία αλ-Τζαντιέντα. Ίδια τύχη έχει και ένας ακόμη υπολοχαγός μπάτσος, ο οποίος επιβαίνει στο αυτοκίνητό του στη συνοικία αλ-Σιντίγια.

22-1 – Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια ενός ακόμη μισθοφόρου τους, από στραβο… πάτημα πριν από δύο ημέρες.

– Βασόρα. Αντάρτες επιτίθενται με τουφέκια και οπλοβομβίδες εναντίον του κτιρίου που στεγάζεται το Κόμμα του Εθνικού Συμβουλίου και συμπλέκονται με τους φρουρούς του για 15 λεπτά. Μετά κατορθώνουν να φύγουν ανενόχλητοι.

23-1 – Βαγδάτη. Ο ταξίαρχος Σαμπάν Αλί αλ-Γουελί, σύμβουλος στο υπουργείο εσωτερικών, υποκύπτει στα βαριά τραύματά του, μετά από έκρηξη βόμβας την προηγούμενη μέρα κοντά στο σπίτι του στην ανατολική συνοικία Ζαγιούνα.

– Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες εξαπολύουν επίθεση με όλμους εναντίον του αρχηγείου της αστυνομίας Ουμμ-αλ-Ραμπιαίν στην περιοχή αλ-Σεΐκ Φατιχί. Τραυματίζεται τουλάχιστον ένας μπάτσος.

24-1 – Επαρχία Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Βόμ-

σε προάστιο της πρωτεύουσας, σκοτώνοντας τέσσερεις στρατιώτες.

30-12 – Δυτική Βαγδάτη. Κατά τις 7π.μ., αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον του οχήματος του Μοχάμεντ Σαλί Αχμέντ, γενικού διευθυντή του υπουργείου εσωτερικών, στη συνοικία Μανσούρ. Τραυματίζεται ο ίδιος, ο γιος του και ο οδηγός-σωματοφύλακάς του.

– Επαρχία Ανμπάρ. Ραμάντι. Δύο παγιδευμένα αυτοκίνητα και ένας αντάρτης καμικάζι έχουν στόχο υψηλόβαθμα κυβερνητικά στελέχη, συμπεριλαμβανομένου του κυβερνήτη της επαρχίας, Κασσίμ Μοχάμεντ. Σκοτώνονται τουλάχιστον είκοσι τρία άτομα και τραυματίζονται πενήντα τρία, ανάμεσά τους και ο Κασσίμ με σοβαρά τραύματα.

31-12 – Επαρχία Ντιγιανίγια. Τρεις ρουκέτες πλήττουν το αμερικανικό στρατόπεδο Echo.

3-1 – Τικρίτ. Η αμερικανική αεροπορική βάση al Bakr, που βρίσκεται στο προάστιο Μπάλαντ, δέχεται επίθεση με βλήματα όλμου των 82 χιλ.

πρωτεύουσας Ντιγιάνγια, καταστρέφοντας τουλάχιστον ένα όχημα, ενώ δεν αναφέρονται άλλες απώλειες.

10-1 – Δυτική Βαγδάτη. Κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται ένα όχημα ανίχνευσης ναρκών, ενώ αγνοείται ο τρόπος εξόδου του πληρώματός του από αυτό.

11-1 – Επαρχία Μπαμπέλ. Η αμερικανική βάση που βρίσκεται κοντά στον ποταμό αλ-Μουσσαγιάμπ, βόρεια της Χίλλα, δέχεται επίθεση ανταρτών με βλήματα όλμου.

12-1 – Βασόρα. Κάμποσοι πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στο κατειλημμένο από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

– Επαρχία Ντιγιάλα. Κατά το μεσημεράκι, αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο γεμάτο εκρηκτικά εναντίον της αυτοκινητοπομπής του διευθυντή της Διοίκησης οικονομικής ασφάλειας λοχαγού Ρέιντ Άκραμ, στην πόλη Σαντίγια, νοτιοανατολικά της Μπακούμπα. Σκοτώνεται ο κυρ διευθυντής και τρεις σωματοφύλακές του, ενώ τραυματίζονται δύο άλλοι σωματοφύλακες.

σαχουα (ανανήψαντες αντάρτες που πλέον είναι με την πλευρά του καθεστώτος και των συμμάχων του), τραυματίζοντας έναν από αυτούς.

16-1 – Κιρκούκ. Αντάρτης ρίχνει χειροβομβίδα εναντίον αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή Αράφα, στο κέντρο της πόλης. Το σημείο αποκλείεται άμεσα από τις δυνάμεις κατοχής και δεν γίνονται γνωστές οι απώλειές τους.

– Επαρχία Ντιγιάλα. Κανακίν. Περίπολος του ιρακινού στρατού πέφτει σε βόμβα κοντά στη νότια περιοχή Σααντίγια. Τραυματίζονται δύο στρατιώτες.

– Βαγδάτη. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον αυτοκινήτου στο οποίο επιβαίνουν δύο μπάτσοι, στη νότια συνοικία αλ-Ντορά. Οι μπάτσοι δεν θα παρευρίσκονται στο επόμενο προσκλητήριο της μονάδας τους.

19-1 – Βαγδάτη. Το σούρουπο, η λεγόμενη πράσινη ζώνη δέχεται έναν πύραυλο κατιούσα. Οι ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας ανακοίνωσαν ότι προήλθε από το Σαντρ σίτι και ότι τρεις ένοπλοι συνελήφθησαν μαζί με ρουκέτα έτοιμη για εκτόξευση.

20-1 – Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτης καμικάζι εφορμά με το γεμάτο εκρηκτικά όχημά του σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού στην ανατολική συνοικία Καντισίγια και τραυματίζει δέκα στρατιώτες, πέντε μπάτσους και άλλα δεκαπέντε άτομα. Σε άλλο σημείο της πόλης, σε καφετέρια στην περιοχή Μπαμπ Λακάς στο κέντρο, αντάρτες πυροβολούν και εκτελούν μπάτσο της υπηρεσίας πληροφοριών.

– Επαρχία Σαλαχουντίν. Μπάλαντ. Τρεις πύραυλοι πλήττουν την αμερικανική βάση Ανακόντα, παλιότερα γνωστή ως αλ-Μπακρ, στο ανατολικό προάστιο Γιαθρίμπ.

– Κιρκούκ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα οχήματος που ανήκει στην οικονομική υπηρεσία της επαρχίας, από την οδό αλ-Κουντς στο κέντρο της πόλης, σκοτώνοντας έναν αξιωματούχο και τραυματίζοντας δύο σωματοφύλακές του.

21-1 – Κιρκούκ. Αυτοσχέδιος εκρηκτικός

– Βαγδάτη. Αργά το βράδυ, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον του αυτοκινήτου ενός υπολοχαγού, ο οποίος, πλέον, ...δεν εργάζεται στο τμήμα αστυνομικών υποθέσεων του υπουργείου εσωτερικών. Το ατυχές περιστατικό συνέβη στη νοτιοανατολική συνοικία αλ-Τζαντιέντα. Ίδια τύχη έχει και ένας ακόμη υπολοχαγός μπάτσος, ο οποίος επιβαίνει στο αυτοκίνητό του στη συνοικία αλ-Σιντίγια.

22-1 – Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια ενός ακόμη μισθοφόρου τους, από στραβο... πάτημα πριν από δύο ημέρες.

– Βασόρα. Αντάρτες επιτίθενται με τουφέκια και οπλοβομβίδες εναντίον του κτιρίου που στεγάζεται το Κόμμα του Εθνικού Συμβουλίου και συμπλέκονται με τους φρουρούς του για 15 λεπτά. Μετά κατορθώνουν να φύγουν ανενόχλητοι.

23-1 – Βαγδάτη. Ο ταξίαρχος Σαμπάν Αλί αλ-Γουελί, σύμβουλος στο υπουργείο εσωτερικών, υποκύπτει στα βαριά τραύματά του, μετά από έκρηξη βόμβας την προηγούμενη μέρα κοντά στο σπίτι του στην ανατολική συνοικία Ζαγιούνα.

– Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Αντάρτες εξαπολύουν επίθεση με όλμους εναντίον του αρχηγείου της αστυνομίας Ουμμ-αλ-Ραμπιαίν στην περιοχή αλ-Σεΐκ Φατιχί. Τραυματίζεται τουλάχιστον ένας μπάτσος.

24-1 – Επαρχία Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά εποχούμενη περίπολος της ιρακινής αστυνομίας από την ανατολική περιοχή αλ-Καρμίγια. Σκοτώνεται ένας μπάτσος και τραυματίζονται άλλοι τρεις.

25-1 – Κιρκούκ. Αντάρτες ανοίγουν πυρ με όπλα που έχουν σιγαστήρα και σκοτώνουν δύο μπάτσους, κοντά στο σταθμό αερίου Οκμπα Μπιν Νάφι.

Αϊτη: Καταστροφή και «φιλανθρωπία»

Ένα κράτος που καταφέρνει να απομυζεί το 99/% του πλούτου που ανήκει στην κοινωνία. Μια πολιτική που δεν είναι κατά το ελάχιστο αφομοιωτική και συνέχεια αναπαράγει συγκρούσεις, καταφέρνοντας όμως να διατηρεί τα προνόμια για το 1% του γαλλόφωνου λευκού πληθυσμού…

Η Αϊτή ήταν η δεύτερη χώρα στο δυτικό ημισφαίριο, μετά τις ΗΠΑ, που διακήρυξε την ανεξαρτησία και η πρώτη ανεξάρτητη δημοκρατία Αφροαμερικανών. Η ανακήρυξη της ανεξαρτησίας έγινε την 1η Ιανουαρίου 1804 και είναι το μόνο κράτος που πρόκυψε ύστερα από μια σειρά εξεγέρσεων κατά της γαλλικής αποικιοκρατίας και την επιτυχή επανάσταση των σκλάβων. Ας σημειωθεί ότι η Αϊτή είναι το το πρώτο κράτος στον κόσμο που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των επαναστατημένων του ελλαδικού χώρου, τον Αύγουστο του 1821για βοήθεια και αλληλεγγύη. Από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της και μέχρι σήμερα, είναι ένας τόπος που οι κάτοικοι του πάρα την εκμετάλλευση και την καταστολή, δυσκολεύουν πολύ τα σχέδια των κυρίαρχων…

Οι δικτατορίες των δεκαετιών 1960-1990, οι εκλογές και ο εκδημοκρατισμός του κράτους της Αιτής στις αρχές της δεκαετίας του 1990, η δικτατορία που ακολούθησε, οι οικονομικές κυρώσεις των ΗΠΑ και η κατά παραγγελία επάνοδος της δημοκρατίας το 1994 δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την αιματηρή εξέγερση του 2004.

Ακολούθησαν οι ασφυκτικές πιέσεις ΗΠΑ και Γαλλίας, μια κυβέρνηση που προέκυψε μέσω εκλογών και μαζί οι «ειρηνευτικές» δυνάμεις του ΟΗΕ…

Παρ' όλα αυτά οι κοινωνικές συγκρούσεις συνεχίζονται. Τον Απρίλη του 2008, δύο χρόνια μετά από τις εκλογές, ξέσπασε άλλη μια αιματηρή εξέγερση που άρχισε με αφορμή την αύξηση των τιμών των τροφίμων.

Τότε είναι που δολοφονήθηκαν από τις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους και τις ειρηνευτικές δυνάμεις του

πολέων ο Γ΄ κλπ. Οι άνθρωποι μαζεύτηκαν και σύναψαν συμβόλαιο με τον Διάβολο. Είπαν: «Θα σε υπηρετούμε αν μας ελευθερώσεις από τους Γάλλους». Είναι αληθινή ιστορία. Έτσι, ο Διάβολος είπε: «Καλώς, θα σας βοηθήσω». Έτσι οι Αϊτινοί εξεγέρθηκαν και ελευθερώθηκαν. Έκτοτε έχουν πέσει πάνω τους κατάρες, η μία μετά την άλλη. Είναι απελ-

Ενώ ο ΟΗΕ ζήτησε και 5000 μπάτσους επί πλέον…

Αλλά όπως θα έλεγε και ο γέρο - Λαοκόων: «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας». Επειδή, όλη αυτή η «φιλανθρωπία» σίγουρα δεν έχει ανθρωπιστικά κίνητρα.

Είναι άξιο απορίας που με μεγάλα σεισμικά ρήγματα στην περιοχή, ο από-

πιστικά φτωχοί, το νησί τους είναι διχοτομημένο στη μέση με τη Δομινικανή Δημοκρατία από τη μια και την Αϊτή από την άλλη. Η Δομινικανή Δημοκρατία ευημερεί, είναι υγιής, γεμάτη φυσικούς πόρους, ενώ στην Αϊτή υπάρχει απελπιστική φτώχεια. Κι αυτό συμβαίνει πάνω στο ίδιο νησί! Πρέπει να κάνουν μια με-

λυτα καταστροφικός σεισμός ήταν «μη αναμενόμενος», όπως αναφέρουν οι ανταποκρίσεις και δεν υπήρχε πρόβλεψη για αντισεισμική θωράκιση στα κτίρια. Το νησί της Ισπανιόλας με περίπου 76.000 τ. χιλ. το μοιράζονται δυο κράτη, το κράτος της Αϊτής και του Αγ. Δομίνικου. Η περιοχή που καταλαμβάνει το

απόλυτα θανατηφόρα παγίδα για εκατομμύρια εξαθλιωμένους ανθρώπους και έτσι να αποτραπεί μια τέτοιας έκτασης καταστροφή. Ο καθένας μπορεί να ερμηνεύσει με το δικό του τρόπο το ΓΙΑΤΙ. Πάντως η πραγματικότητα είναι πως η εξουσία εκτός από την εκμετάλλευση και την καταστολή έχει κι άλλους τρόπους για να συντρίβει τους ανθρώπους.

Έτσι αυτή η, όπως αναφέρεται, «μη αναμενόμενη» καταστροφή, δίνει τώρα την «ευλογία» στους κυρίαρχους για ανεξέλεγκτη παγκόσμια ροή κεφαλαίων και ανάπτυξη της φτωχής χώρας με πολύ λιγότερους πλέον φτωχούς κατοίκους και με ενέχυρο τις ζωές όλων όσων θα μπορέσουν τελικά να επιβιώσουν.

Γιατί η κατάσταση είναι τέτοια ώστε απελπισμένοι άνθρωποι άδειασαν την αποθήκη του ΟΗΕ, που είχε τρόφιμα αποθηκευμένα από την προηγούμενη φυσική καταστροφή του 2008(έναν τυφώνα) και δεν τα είχε μοιράσει, ενώ στήθηκαν οδοφράγματα με υλικά από τα κατεστραμμένα κτίρια και πτώματα.

Οι «ανθρωπιστές» από την άλλη δηλώνουν μέσω του ΟΗΕ και της εκπροσώπου του Γραφείου Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων (OCHA), Ελίζαμπεθ Μπίρς, ότι είναι ελάχιστες οι κρατικές υποδομές που έχουν μείνει ώστε να χρησιμεύσουν για την υποστήριξη της εξωτερικής βοήθειας…

Η πρωτεύουσα έχει καταστραφεί κατά 70%, η έδρα της κυβέρνησης μετά την κατάρρευση του κυβερνητικού μεγάρου έχει μεταφερθεί σε έναν αστυνομικό σταθμό. Στα κρατικά κτίρια που κατέρρευσαν περιλαμβάνεται και η μεγαλύτερη φυλακή της χώρας, με αποτέλεσμα να αποδράσουν τουλάχιστον 6.000 κρατούμενοι.

Κι ενώ ο αριθμός των επιβεβαιωμένων νεκρών έχει ξεπεράσει τις 170.000 και άλλοι 200.000 άνθρωποι βρίσκονται κάτω από τα ερείπια, το σχέδιο της ανοικοδόμησης της Αϊτής κινείται στα χνάρια της συμφοράς που έπληξε τους κατοίκους της Ν. Ορλεάνης μέσω του

νών. Η ανακήρυξη της ανεξαρτησίας έγινε την 1η Ιανουαρίου 1804 και είναι το μόνο κράτος που πρόκυψε ύστερα από μια σειρά εξεγέρσεων κατά της γαλλικής αποικιοκρατίας και την επιτυχή επανάσταση των σκλάβων. Ας σημειωθεί ότι η Αϊτή είναι το το πρώτο κράτος στον κόσμο που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των επαναστατημένων του ελλαδικού χώρου, τον Αύγουστο του 1821για βοήθεια και αλληλεγγύη. Από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της και μέχρι σήμερα, είναι ένας τόπος που οι κάτοικοι του πάρα την εκμετάλλευση και την καταστολή, δυσκολεύουν πολύ τα σχέδια των κυρίαρχων…

Οι δικτατορίες των δεκαετιών 1960-1990, οι εκλογές και ο εκδημοκρατισμός του κράτους της Αιτής στις αρχές της δεκαετίας του 1990, η δικτατορία που ακολούθησε, οι οικονομικές κυρώσεις των ΗΠΑ και η κατά παραγγελία επάνοδος της δημοκρατίας το 1994 δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την αιματηρή εξέγερση του 2004.

Ακολούθησαν οι ασφυκτικές πιέσεις ΗΠΑ και Γαλλίας, μια κυβέρνηση που προέκυψε μέσω εκλογών και μαζί οι «ειρηνευτικές» δυνάμεις του ΟΗΕ…

Παρ' όλα αυτά οι κοινωνικές συγκρούσεις συνεχίζονται. Τον Απρίλη του 2008, δύο χρόνια μετά από τις εκλογές, ξέσπασε άλλη μια αιματηρή εξέγερση που άρχισε με αφορμή την αύξηση των τιμών των τροφίμων.

Τότε είναι που δολοφονήθηκαν από τις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους και τις ειρηνευτικές δυνάμεις του ΟΗΕ ακόμα και από πλαστικές σφαίρες τουλάχιστον 5 διαδηλωτές, ενώ τουλάχιστον 20 τραυματίστηκαν

Αμέσως μετά και για άλλη μια φορά τα «ανθρωπιστικά» διακρατικά όρνεα έστερξαν να βοηθήσουν με παροχή τροφίμων.

Μετά τον σεισμό που σημειώθηκε στις 12 Ιανουαρίου και πάλι τα κράτη «προστάτες» και οι διακρατικοί οργανισμοί τους έρχονται να βοηθήσουν στην «ανασύσταση».

Δηλώσεις από τηλευαγγελιστές, όπως αυτή: «Αν έχουν πέσει τα περισσότερα κτίρια –απ' ότι κατάλαβα περισσότερα είναι αυτά που καταστράφηκαν από αυτά που απέμειναν– μπορεί να πρόκειται για ευλογία υπό μεταμφίεση που θα επιφέρει την μαζική ανοικοδόμηση

Αϊτή: Καταστροφή και «φιλανθρωπία»

πιστικά φτωχοί, το νησί τους είναι διχοτομημένο στη μέση με τη Δομινικανή Δημοκρατία από τη μια και την Αϊτή από την άλλη. Η Δομινικανή Δημοκρατία ευημερεί, είναι υγιής, γεμάτη φυσικούς πόρους, ενώ στην Αϊτή υπάρχει απελπιστική φτώχεια. Κι αυτό συμβαίνει πάνω στο ίδιο νησί! Πρέπει να κάνουν μια μεγάλη στροφή προς το Θεό, και εμείς πρέπει να προσευχηθούμε γι' αυτούς, και από την τραγωδία είμαι αισιόδοξος ότι μπορεί να βγει κάτι καλό».

Με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Οι ταλαίπωροι κάτοικοι της Αιτής θα πρέπει να μετανοήσουν, γιατί οι εξεγέρσεις είναι πράγματα διαβολικά και να δεχτούν την αμερικάνικη βοήθεια που περιλαμβάνει:

α) 3.500 στρατιώτες που στάλθηκαν από τις ΗΠΑ στην Αϊτή από την 82η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία. Ακόμα, το Πεντάγωνο έστειλε αεροπλανοφόρο και τρία αμφίβια πλοία, συμπεριλαμβανομένου ενός που μπορεί να μεταφέρει έως και 2.000 πεζοναύτες.

Τα αμερικανικά στρατεύματα έχουν καταλάβει το αεροδρόμιο της πρωτεύ

λυτα καταστροφικός σεισμός ήταν «μη αναμενόμενος», όπως αναφέρουν οι ανταποκρίσεις και δεν υπήρχε πρόβλεψη για αντισεισμική θωράκιση στα κτίρια. Το νησί της Ισπανιόλας με περίπου 76.000 τ. χιλ. το μοιράζονται δυο κράτη, το κράτος της Αϊτής και του Αγ. Δομίνικου. Η περιοχή που καταλαμβάνει το κράτος του Αγίου Δομήνικου έχει χαρακτηριστεί σεισμογενής, έτσι στις κατασκευές επιβάλλεται μια σχετική αντισει-

νεξέλεγκτη παγκόσμια ροή κεφαλαίων και ανάπτυξη της φτωχής χώρας με πολύ λιγότερους πλέον φτωχούς κατοίκους και με ενέχυρο τις ζωές όλων όσων θα μπορέσουν τελικά να επιβιώσουν.

Γιατί η κατάσταση είναι τέτοια ώστε απελπισμένοι άνθρωποι άδειασαν την αποθήκη του ΟΗΕ, που είχε τρόφιμα αποθηκευμένα από την προηγούμενη φυσική καταστροφή του 2008(έναν τυφώνα) και δεν τα είχε μοιράσει, ενώ στήθηκαν οδοφράγματα με υλικά από τα κατεστραμμένα κτίρια και πτώματα.

Οι «ανθρωπιστές» από την άλλη δηλώνουν μέσω του ΟΗΕ και της εκπροσώπου του Γραφείου Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων (OCHA), Ελίζαμπεθ Μπίρς, ότι είναι ελάχιστες οι κρατικές υποδομές που έχουν μείνει ώστε να χρησιμεύσουν για την υποστήριξη της εξωτερικής βοήθειας…

Η πρωτεύουσα έχει καταστραφεί κατά 70%, η έδρα της κυβέρνησης μετά την κατάρρευση του κυβερνητικού μεγάρου έχει μεταφερθεί σε έναν αστυνομικό σταθμό. Στα κρατικά κτίρια που κατέρρευσαν περιλαμβάνεται και η μεγαλύτερη φυλακή της χώρας, με αποτέλεσμα να αποδράσουν τουλάχιστον 6.000 κρατούμενοι.

Κι ενώ ο αριθμός των επιβεβαιωμένων νεκρών έχει ξεπεράσει τις 170.000 και άλλοι 200.000 άνθρωποι βρίσκονται κάτω από τα ερείπια, το σχέδιο της ανοικοδόμησης της Αϊτής κινείται στα χνάρια της συμφοράς που έπληξε τους κατοίκους της Ν. Ορλεάνης μέσω του τυφώνα Κατρίνα.

Έτσι, σχεδιάζεται ο εκτοπισμός με τη βία μεγάλου αριθμού κατοίκων. Αυτός ο

ρεσαν να ανακόψουν την αιματηρή εξέγερση του 2004.

Ακολούθησαν οι ασφυκτικές πιέσεις ΗΠΑ και Γαλλίας, μια κυβέρνηση που προέκυψε μέσω εκλογών και μαζί οι «ειρηνευτικές» δυνάμεις του ΟΗΕ...

Παρ' όλα αυτά οι κοινωνικές συγκρούσεις συνεχίζονται. Τον Απρίλη του 2008, δύο χρόνια μετά από τις εκλογές, ξέσπασε άλλη μια αιματηρή εξέγερση που άρχισε με αφορμή την αύξηση των τιμών των τροφίμων.

Τότε είναι που δολοφονήθηκαν από τις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους και τις ειρηνευτικές δυνάμεις του ΟΗΕ ακόμα και από πλαστικές σφαίρες τουλάχιστον 5 διαδηλωτές, ενώ τουλάχιστον 20 τραυματίστηκαν

Αμέσως μετά και για άλλη μια φορά τα "ανθρωπιστικά" διακρατικά όρνεα έστερξαν να βοηθήσουν με παροχή τροφίμων.

Μετά τον σεισμό που σημειώθηκε στις 12 Ιανουαρίου και πάλι τα κράτη «προστάτες» και οι διακρατικοί οργανισμοί τους έρχονται να βοηθήσουν στην «ανασύσταση».

Δηλώσεις από τηλευαγγελιστές, όπως αυτή: «Αν έχουν πέσει τα περισσότερα κτίρια –απ' ότι κατάλαβα περισσότερα είναι αυτά που καταστράφηκαν από αυτά που απέμειναν– μπορεί να πρόκειται για ευλογία υπό μεταμφίεση που θα επιφέρει την μαζική ανοικοδόμηση της χώρας, δεν νομίζετε;», δεν διαφέρουν από την πραγματικότητα που διαμορφώνουν οι προστάτες «ανθρωπιστές». Στο ίδιο μήκος κύματος ο πρόεδρος της αμερικανικής Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της Γερουσίας, John Kerry, δήλωσε πως *«αυτή είναι μια ευκαιρία για τους Αϊτινούς να αναμορφώσουν τη χώρα τους μέσω της ανοικοδόμησής της»*.

Άλλοι πάλι, όπως ο γνωστός τηλεπρόβλητος ευαγγελιστής Pat Robertson, προχωρούν ακόμα παρά πέρα: «Πριν από πολύ καιρό έγινε κάτι στην Αϊτή για το οποίο οι άνθρωποι μπορεί να μην θέλουν να μιλήσουν γι' αυτό. Βρέθηκαν υπό το γαλλικό ζυγό, ξέρετε, Να-

πιστικά φτωχοί, το νησί τους είναι διχοτομημένο στη μέση με τη Δομινικανή Δημοκρατία από τη μια και την Αϊτή από την άλλη. Η Δομινικανή Δημοκρατία ευημερεί, είναι υγιής, γεμάτη φυσικούς πόρους, ενώ στην Αϊτή υπάρχει απελπιστική φτώχεια. Κι αυτό συμβαίνει πάνω στο ίδιο νησί! Πρέπει να κάνουν μια μεγάλη στροφή προς το Θεό, και εμείς πρέπει να προσευχηθούμε γι' αυτούς, και από την τραγωδία είμαι αισιόδοξος ότι μπορεί να βγει κάτι καλό».

Με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Οι ταλαίπωροι κάτοικοι της Αϊτής θα πρέπει να μετανοήσουν, γιατί οι εξεγέρσεις είναι πράγματα διαβολικά και να δεχτούν την αμερικάνικη βοήθεια που περιλαμβάνει:

α) 3.500 στρατιώτες που στάλθηκαν από τις ΗΠΑ στην Αϊτή από την 82η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία. Ακόμα, το Πεντάγωνο έστειλε αεροπλανοφόρο και τρία αμφίβια πλοία, συμπεριλαμβανομένου ενός που μπορεί να μεταφέρει έως και 2.000 πεζοναύτες.

Τα αμερικανικά στρατεύματα έχουν καταλάβει το αεροδρόμιο της πρωτεύουσας. Οι απαγορεύσεις κυκλοφορίας και τα έκτακτα μέτρα μέτρων δείχνουν το πρόσωπο των «ανθρωπιστών» κατακτητών. Μια συγκαλυμμένη στρατιωτική εισβολή είναι σε εξέλιξη...

β) 100.000 δολάρια ως επέκταση ήδη υφιστάμενου δανείου προς την Αϊτή, αποφάσισε το ΔΝΤ. Περίπου 170 εκατ. ευρώ έχουν ήδη καταβληθεί στην Αϊτή μετά την έγκριση αυτού του δανείου το 2006. Η Παγκόσμια Τράπεζα δήλωσε πως θα προσφέρει ισόποση βοήθεια.

Ο κατάλογος των «φιλάνθρωπων» δεν έχει τέλος... Τράπεζες, πολυεθνικές, διακρατικοί οργανισμοί που θα διαφυλάξουν την τάξη και το κράτος, από τους εξαθλιωμένους και πεινασμένους.

λυτα καταστροφικός σεισμός ήταν «μη αναμενόμενος», όπως αναφέρουν οι απαντήσεις και δεν υπήρχε πρόβλεψη για αντισεισμική θωράκιση στα κτίρια. Το νησί της Ισπανιόλας με περίπου 76.000 τ. χιλ. το μοιράζονται δυο κράτη, το κράτος της Αϊτής και του Αγ. Δομίνικου. Η περιοχή που καταλαμβάνει το κράτος του Αγίου Δομήνικου έχει χαρακτηριστεί σεισμογενής, έτσι στις κατασκευές επιβάλλεται μια σχετική αντισει-

σμική θωράκιση.

Στην Αϊτή έχει σημειωθεί σεισμός 8 ρίχτερ το 1946, αλλά παρ' όλα αυτά οι Αϊτινοί κρατιστές, αλλά και η παγκόσμια επιστημονική κοινότητα δεν έχουν καταχωρήσει την Αϊτή στις σεισμογενείς περιοχές, ώστε η οικοδόμηση να έχει τις κατάλληλες προδιαγραφές αντισεισμικότητας κτιρίων και να μην μετατραπεί η πρωτεύουσα Πορτ-ο-Πρένς σε μια

τα 70%, η έδρα της κυβέρνησης μετά την κατάρρευση του κυβερνητικού μεγάρου έχει μεταφερθεί σε έναν αστυνομικό σταθμό. Στα κρατικά κτίρια που κατέρρευσαν περιλαμβάνεται και η μεγαλύτερη φυλακή της χώρας, με αποτέλεσμα να αποδράσουν τουλάχιστον 6.000 κρατούμενοι.

Κι ενώ ο αριθμός των επιβεβαιωμένων νεκρών έχει ξεπεράσει τις 170.000 και άλλοι 200.000 άνθρωποι βρίσκονται κάτω από τα ερείπια, το σχέδιο της ανοικοδόμησης της Αϊτής κινείται στα χνάρια της συμφοράς που έπληξε τους κατοίκους της Ν. Ορλεάνης μέσω του τυφώνα Κατρίνα.

Έτσι, σχεδιάζεται ο εκτοπισμός με τη βία μεγάλου αριθμού κατοίκων. Αυτός ο εκτοπισμός θα αποτρέψει τους κινδύνους εξεγέρσεων και θα επιτρέψει την απρόσκοπτη ανοικοδόμηση, όχι μόνο σε επίπεδο ρυμοτομίας και κτιρίων αλλά και στην κατεύθυνση της κατασκευής μιας αποστειρωμένης από κοινωνικές εντάσεις περιοχής.

Η εγκληματική μεθοδολογία των εξουσιαστών σε μια από τις κορυφώσεις της.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2010:

No Olympics on Stolen Native Land

Από τις 12 έως τις 28 Φλεβάρη 2010 θα πραγματοποιηθούν στον Καναδά οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες και συγκεκριμένα στις πόλεις Vancouver και Whistler, στη δυτική ακτή της χώρας. Από την αρχή της ανάληψης των ολυμπιακών αγώνων υπήρξαν σοβαρές αντιδράσεις για την διεξαγωγή τους. Η ιδιαιτερότητα των συγκεκριμένων αντιδράσεων έγκειται στο γεγονός ότι σημαντικό κομμάτι των γηγενών ινδιάνικων φυλών αντιστέκεται έμπρακτα και σθεναρά.

Ο Καναδάς, όπως και όλες οι κρατικές εξουσίες της αμερικανικής ηπείρου, έχει στην κυριολεξία αφανίσει και καταπιέσει τις κοινότητες των ιθαγενών. Όχι πολύ πίσω, αρχές του 1990, είχαμε την σημαντική εξέγερση των Μοχώκ, στα περίχωρα του Μόντρεαλ, η οποία ήταν ένοπλη και κράτησε δυο μήνες. Τότε η τοπική εξουσία είχε αποφασίσει να επεκτείνει ένα γήπεδο γκολφ σε δάσος που αποτελούσε χώρο λατρείας και νεκροταφείο των Μοχώκ. Η σπίθα είχε ανάψει...

Σήμερα, το καναδικό κράτος καταστρέφει και περιοχές που ζουν Ινδιάνοι για τη διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων. Άλλωστε και οι σχέσεις της τοπικής ομοσπονδια-

στος των ολυμπιακών αγώνων του Μόντρεαλ του 1976, μόλις πριν από τρία χρόνια. 30 χρόνια χρέος... Να θυμίσουμε ότι το χρέος των ολυμπιακών της Αθήνας ήταν 9 δις δολάρια, του Σύδνεϋ 3,2 δις και της Βαρκελώνης 1,4 δις. Του Λονδίνου που έπεται ήδη έχουν ξεπεράσει δυο φορές τον προϋπολογισμό. Όπως πολύ καλά γνωρίζουμε οι ολυμπιακοί αγώνες αποτελούν το διεθνές πάρτυ των κατασκευαστών, των πολεμικών βιομηχανιών και των τραπεζών.

Έτσι και στο Βανκούβερ, κατασκευές εθνικών δρόμων, χιονοδρομικών εγκαταστάσεων, επεκτάσεις λιμανιών και λοιπές αναπλάσεις έχουν καταστρέψει σημαντικό μέρος της φύσης. Επίσης, υπολογίζεται ότι 22 χιλιάδες μπάτσοι, «μονάδες έκτακτης ανάγκης», «μονάδες αντιμετώπισης ταραχών», ελικόπτερα και τεθωρακισμένα οχήματα θα στρατοπεδεύσουν στις δυο πόλεις που θα φιλοξενήσουν τους αγώνες.

Στην προσπάθεια καλλωπισμού - αποστείρωσης των πόλεων η κυβέρνηση προώθησε νόμο που ποινικοποιεί τον ύπνο στην ύπαιθρο της πόλης, ενώ λόγω της διαφορετικής κατασκευής των νέων κάδων ανακύκλωσης οι άστεγοι δεν μπορούν να συλ-

του Μέξικο το 1968 και το φασιστικό παρελθόν του, επί σειρά ετών προέδρου της ΔΟΕ, Σάμαρανκ.

Περιβαλλοντική καταστροφή-Ιθαγενική καταπίεση

Αλλά οι σημαντικότερες καταστροφές συντελούνται στη περιοχή Whistler, γη ιθαγενών, όπου έννοιες ξένες προς την ιδιοσυγκρασία και τον τρόπο ζωής των ντόπιων πληθυσμών επιβάλλονται με τη βία. Τα βουνά που κατέχουν σημαντική θέση στη κουλτούρα αλλά και στη καθημερινότητα τους, αφού από εκεί παίρνουν νερό ή συλλέγουν τα βότανα τους καταστρέφονται για να γίνουν χώρος υποδοχής των ορδών της χειμερινής τουριστικής βιομηχανίας.

Όταν, από το 2000, το κράτος άρχισε την κατασκευή χιονοδρομικών κέντρων, ξενοδοχειακών μονάδων και γηπέδων γκολφ, οι αντιδράσεις των ντόπιων πληθυσμών κλιμακώθηκαν. Βίαιη σύγκρουση, κατάληψη κτιρίων και κλείσιμο δρόμων ήταν μερικές ενέργειες που οδήγησαν και στη σύλληψη 70 ατόμων. Παράλληλα σε άλλες περιοχές που σχεδιάζονταν καταστροφικές επενδύσεις πραγματοποιήθηκαν καταλήψεις γης και μετεγκατάσταση καταυλισμού που στη περίπτωση του Μέλβιν δεν αντιμετώπισαν απόπειρα κρατικής καταστολής.

Με αφορμή τους αγώνες, το κράτος καταστρατηγεί συμφωνίες που χρονολογούνται από τον 18ο-19ο αιώνα μεταξύ ιθαγενών και Καναδικού κράτους για την μερική αυτονομία-παραχώρηση σημαντικών εδαφικών εκτάσεων. Έτσι υδροηλεκτρικές γραμμές, αυτοκινητόδρομοι και σιδηρόδρομοι κατασκευάζονται κόντρα στη ζωή και τη θέληση του ντόπιου πληθυσμού.

Σύμφωνα με τον καναδικό νόμο, η κυβέρνηση δεν έχει καμία δικαιοδοσία σε εδάφη που έχουν οριστεί ως «ιθαγενείς κοι-

μπιακών αγώνων υπήρξαν σοβαρές αντιδράσεις για την διεξαγωγή τους. Η ιδιαιτερότητα των συγκεκριμένων αντιδράσεων έγκειται στο γεγονός ότι σημαντικό κομμάτι των γηγενών ινδιάνικων φυλών αντιστέκεται έμπρακτα και σθεναρά.

Ο Καναδάς, όπως και όλες οι κρατικές εξουσίες της αμερικανικής ηπείρου, έχει στην κυριολεξία αφανίσει και καταπιέσει τις κοινότητες των ιθαγενών. Όχι πολύ πίσω, αρχές του 1990, είχαμε την σημαντική εξέγερση των Μοχώκ, στα περίχωρα του Μόντρεαλ, η οποία ήταν ένοπλη και κράτησε δυο μήνες. Τότε η τοπική εξουσία είχε αποφασίσει να επεκτείνει ένα γήπεδο γκολφ σε δάσος που αποτελούσε χώρο λατρείας και νεκροταφείο των Μοχώκ. Η σπίθα είχε ανάψει...

Σήμερα, το καναδικό κράτος καταστρέφει και περιοχές που ζουν Ινδιάνοι για τη διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων. Άλλωστε και οι σχέσεις της τοπικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης της British Columbia, όπου θα διεξαχθούν οι ολυμπιακοί αγώνες, δεν είναι καλές με τον ιθαγενή πληθυσμό. «No Olympics on Stolen Native Land», δηλαδή ***«Όχι ολυμπιακοί αγώνες στη κλεμμένη γη των ιθαγενών»*** είναι το σύνθημα των ινδιάνων του Καναδά. Φυσικά, αυτή είναι μια μόνη παράμετρος και κατηγορία αντιδράσεων που εκφράζει την αντίθεση της στους αγώνες.

Έτσι, από τους συντρόφους που έχουν έναν ξεκάθαρο αντικρατικό και αντικυρίαρχο λόγο μέχρι εκείνους που διαφωνούν, μονάχα, με το οικονομικό σκέλος των αγώνων ξεδιπλώνεται ένα μωσαϊκό αντιδράσεων. Φυσικά, η οικονομική διάσταση έχει εξελιχθεί σε μείζον πολιτικό

ήδη έχουν ξεπεράσει δυο φορές τον προϋπολογισμό. Όπως πολύ καλά γνωρίζουμε οι ολυμπιακοί αγώνες αποτελούν το διεθνές πάρτυ των κατασκευαστών, των πολεμικών βιομηχανιών και των τραπεζών.

Έτσι και στο Βανκούβερ, κατασκευές εθνικών δρόμων, χιονοδρομικών εγκαταστάσεων, επεκτάσεις λιμανιών και λοιπές αναπλάσεις έχουν καταστρέψει σημαντικό μέρος της φύσης. Επίσης, υπολογίζεται ότι 22 χιλιάδες μπάτσοι, «μονάδες έκτακτης ανάγκης», «μονάδες αντιμετώπισης ταραχών», ελικόπτερα και τεθωρακισμένα οχήματα θα στρατοπεδεύσουν στις δυο πόλεις που θα φιλοξενήσουν τους αγώνες.

Στην προσπάθεια καλλωπισμού - αποστείρωσης των πόλεων η κυβέρνηση προώθησε νόμο που ποινικοποιεί τον ύπνο στην ύπαιθρο της πόλης, ενώ λόγω της διαφορετικής κατασκευής των νέων κάδων ανακύκλωσης οι άστεγοι δεν μπορούν να συλλέξουν μεταλλικά κουτιά αναψυκτικών. Ο κρατικός σχεδιασμός ολοκληρώνεται με την βίαιη μεταφορά αστέγων σε πρώην στρατόπεδα και ψυχιατρικά ιδρύματα. Πολιτισμός «καθαρότητας», αντι-μίανσης και καταστολής...

«Πολεμούμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες από Ακτή σε Ακτή»: Με αυτό το σύνθημα συλλογικότητες αντίστασης έχουν προγραμματίσει μια σειρά εκδηλώσεων, πορειών, συναυλιών κ.ά. πριν και κατά τη διάρκεια των αγώνων, ενώ, ήδη, έχουν ενταθεί από τον περασμένο Δεκέμβρη οι δράσεις στις περιοχές που περνά η ολυμπιακή φλόγα. Από την ανατολική ως την δυτική ακτή, οι κινητοποιήσεις έχουν καταφέρει, σε ορισμένες περιπτώσεις εί-

μια... ση στη κουλτούρα αλλά και στη καθημερινότητα τους, αφού από εκεί παίρνουν νερό ή συλλέγουν τα βότανα τους καταστρέφονται για να γίνουν χώρος υποδοχής των ορδών της χειμερινής τουριστικής βιομηχανίας.

Όταν, από το 2000, το κράτος άρχισε την κατασκευή χιονοδρομικών κέντρων, ξενοδοχειακών μονάδων και γηπέδων γκολφ, οι αντιδράσεις των ντόπιων πληθυσμών κλιμακώθηκαν. Βίαιη σύγκρουση, κατάληψη κτιρίων και κλείσιμο δρόμων ήταν μερικές ενέργειες που οδήγησαν και στη σύλληψη 70 ατόμων. Παράλληλα σε άλλες περιοχές που σχεδιάζονταν καταστροφικές επενδύσεις πραγματοποιήθηκαν καταλήψεις γης και μετεγκατάσταση καταυλισμού που στη περίπτωση του Μέλβιν δεν αντιμετώπισαν απόπειρα κρατικής καταστολής.

Με αφορμή τους αγώνες, το κράτος καταστρατηγεί συμφωνίες που χρονολογούνται από τον 18ο-19ο αιώνα μεταξύ ιθαγενών και Καναδικού κράτους για την μερική αυτονομία-παραχώρηση σημαντικών εδαφικών εκτάσεων. Έτσι υδροηλεκτρικές γραμμές, αυτοκινητόδρομοι και σιδηρόδρομοι κατασκευάζονται κόντρα στη ζωή και τη θέληση του ντόπιου πληθυσμού.

Σύμφωνα με τον καναδικό νόμο, η κυβέρνηση δεν έχει καμία δικαιοδοσία σε εδάφη που έχουν οριστεί ως «ιθαγενείς κοινότητες», αλλά παρ' όλα αυτά επεμβαίνει και καταστρέφει το φυσικό πλούτο. Οι προωθούμενοι ως «πράσινοι» ολυμπιακοί έχουν να επιδείξουν εκατομμύρια δέντρα κομμένα και μια σειρά απωλειών μικρών βιότοπων που ως συνέπεια έχουν τον ανεξήγητο(;) μεγάλο αριθμό νεκρών μαύρων αρκούδων από αυτοκίνητα καθώς και νεκρών σολομών στα ποτάμια λόγω αμμοληψίας.

Πρόσφατα, δεκάδες φυλές Ινδιάνων κοινοποίησαν μια επιστολή για κλιμάκωση των δράσεων κατά τις τελευταίες ημέρες της λαμπαδηδρομίας και τη περίοδο των αγώνων, και αναφέρει μεταξύ άλλων: **«Καλούμε όλες τις ιθαγενείς φυλές να καταδείξουν κατά τη διάρκεια των αγώνων τη γενοκτονία που συντελείται εδώ και 500 χρόνια και καταστρέφει τις ζωές εκατομμυρίων από εμάς, κλέβοντας τη γη μας. Να δείξουμε ότι δεν θα δεχτούμε ποτέ την ήττα. Από την αρχή της εισβολής αντιστεκόμαστε και αντέχουμε ακόμα. Αντιστεκό-**

ποια ήταν ένοπλη και κράτησε δυο μήνες. Τότε η τοπική εξουσία είχε αποφασίσει να επεκτείνει ένα γήπεδο γκολφ σε δάσος που αποτελούσε χώρο λατρείας και νεκροταφείο των Μοχώκ. Η σπίθα είχε ανάψει…

Σήμερα, το καναδικό κράτος καταστρέφει και περιοχές που ζουν Ινδιάνοι για τη διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων. Άλλωστε και οι σχέσεις της τοπικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης της British Columbia, όπου θα διεξαχθούν οι ολυμπιακοί αγώνες, δεν είναι καλές με τον ιθαγενή πληθυσμό. «No Olympics on Stolen Native Land», δηλαδή ***«Όχι ολυμπιακοί αγώνες στη κλεμμένη γη των ιθαγενών»*** είναι το σύνθημα των Ινδιάνων του Καναδά. Φυσικά, αυτή είναι μια μόνη παράμετρος και κατηγορία αντιδράσεων που εκφράζει την αντίθεση της στους αγώνες.

Έτσι, από τους συντρόφους που έχουν έναν ξεκάθαρο αντικρατικό και αντικυρίαρχο λόγο μέχρι εκείνους που διαφωνούν, μονάχα, με το οικονομικό σκέλος των αγώνων ξεδιπλώνεται ένα μωσαϊκό αντιδράσεων. Φυσικά, η οικονομική διάσταση έχει εξελιχθεί σε μείζον πολιτικό θέμα στο εσωτερικό της χώρας αφού υπολογίζεται ότι περίπου 6 δις δολάρια θα δαπανηθούν και σημαντικές περικοπές έχουν πραγματοποιηθεί στον τομέα της υγείας ενώ τα ποσοστά ανεργίας, φτώχειας και αστέγων αυξάνονται σημαντικά.

Και μην ξεχνάμε ότι ο Καναδάς (για την ακρίβεια οι κάτοικοι του) ξεχρέωσε το κό-

σης ταραχών», ελικόπτερα και τεθωρακισμένα οχήματα θα στρατοπεδεύσουν στις δυο πόλεις που θα φιλοξενήσουν τους αγώνες.

Στην προσπάθεια καλλωπισμού - αποστείρωσης των πόλεων η κυβέρνηση προώθησε νόμο που ποινικοποιεί τον ύπνο στην ύπαιθρο της πόλης, ενώ λόγω της διαφορετικής κατασκευής των νέων κάδων ανακύκλωσης οι άστεγοι δεν μπορούν να συλλέξουν μεταλλικά κουτιά αναψυκτικών. Ο κρατικός σχεδιασμός ολοκληρώνεται με την βίαιη μεταφορά αστέγων σε πρώην στρατόπεδα και ψυχιατρικά ιδρύματα. Πολιτισμός «καθαρότητας», αντι-μίανσης και καταστολής…

«Πολεμούμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες από Ακτή σε Ακτή»: Με αυτό το σύνθημα συλλογικότητες αντίστασης έχουν προγραμματίσει μια σειρά εκδηλώσεων, πορειών, συναυλιών κ.ά. πριν και κατά τη διάρκεια των αγώνων, ενώ, ήδη, έχουν ενταθεί από τον περασμένο Δεκέμβρη οι δράσεις στις περιοχές που περνά η ολυμπιακή φλόγα. Από την ανατολική ως την δυτική ακτή, οι κινητοποιήσεις έχουν καταφέρει, σε ορισμένες περιπτώσεις είτε οι διοργανωτές να μεταβάλλουν την τελευταία στιγμή τη διαδρομή, είτε προς στιγμή να χάνουν τον έλεγχο της δάδας από παρεμβάσεις αγωνιστών. Συχνά γίνονται καμπάνιες για τη ναζιστική προέλευση της δάδας με το Βερολίνο του ΄36, την αποικιοκρατική αντίληψη του σύγχρονου αναβιωτή των αγώνων Κουμπερτέν, της σφαγής

καταυλισμού που στη περίπτωση του Μέλβιν δεν αντιμετώπισαν απόπειρα κρατικής καταστολής.

Με αφορμή τους αγώνες, το κράτος καταστρατηγεί συμφωνίες που χρονολογούνται από τον 18ο-19ο αιώνα μεταξύ ιθαγενών και Καναδικού κράτους για την μερική αυτονομία-παραχώρηση σημαντικών εδαφικών εκτάσεων. Έτσι υδροηλεκτρικές γραμμές, αυτοκινητόδρομοι και σιδηρόδρομοι κατασκευάζονται κόντρα στη ζωή και τη θέληση του ντόπιου πληθυσμού.

Σύμφωνα με τον καναδικό νόμο, η κυβέρνηση δεν έχει καμία δικαιοδοσία σε εδάφη που έχουν οριστεί ως «ιθαγενείς κοινότητες», αλλά παρ' όλα αυτά επεμβαίνει και καταστρέφει το φυσικό πλούτο. Οι προωθούμενοι ως «πράσινοι» ολυμπιακοί έχουν να επιδείξουν εκατομμύρια δέντρα κομμένα και μια σειρά απωλειών μικρών βιότοπων που ως συνέπεια έχουν τον ανεξήγητα(;) μεγάλο αριθμό νεκρών μαύρων αρκούδων από αυτοκίνητα καθώς και νεκρών σολομών στα ποτάμια λόγω αμμοληψίας.

Πρόσφατα, δεκάδες φυλές Ινδιάνων κοινοποίησαν μια επιστολή για κλιμάκωση των δράσεων κατά τις τελευταίες ημέρες της λαμπαδηδρομίας και τη περίοδο των αγώνων, και αναφέρει μεταξύ άλλων: **«Καλούμε όλες τις ιθαγενείς φυλές να καταδείξουν κατά τη διάρκεια των αγώνων τη γενοκτονία που συντελείται εδώ και 500 χρόνια και καταστρέφει τις ζωές εκατομμυρίων από εμάς, κλέβοντας τη γη μας. Να δείξουμε ότι δεν θα δεχτούμε ποτέ την ήττα. Από την αρχή της εισβολής αντιστεκόμαστε και αντέχουμε ακόμα. Αντιστεκόμαστε αποκλείοντας τους δρόμους, είμαστε ακόμα ζωντανοί στην ελεύθερη γη. Χρειαζόμαστε τη γη, το νερό και τον αέρα για να ζήσουμε. Ο στόχος των κυρίαρχων είναι να μας καταστήσουν απόλυτα εξαρτημένους. Όποιος αντιστέκεται συλλαμβάνεται ή δολοφονείται. Όταν η δάδα των εισβολέων περάσει μέσα από τη γη σας, αντιτάξτε ότι η γη και το νερό δεν πωλούνται, η φύση δεν θα νικηθεί ούτε από τον άνθρωπο, ούτε από τους νόμους του».**

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας